

Συνέντευξη Μαρία Πλασάτη

Με αγώνες απαντάμε
στην καταστολή

> σελ. 11

Διαλύουν και
ιδιωτικοποιούν
την ψυχική υγεία
Του Θ. Μεγαλοικονόμου
> σελ. 18

Το νερό,
οι Ολλανδοί
και το σχέδιο
Μπισσοτάκη
> σελ. 21

► Εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής Αριστεράς

► www.prin.gr € 2

PRIN

► ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3 - ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΜΑΪΟΥ 2024
ΕΤΟΣ 34° ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1.666

Άνοιξη αντίστασης στη «σιδερένια φτέρνα»

Όργιο καταστολής στα πανεπιστήμια των ΗΠΑ. Έφοδοι της αστυνομίας σε δεκάδες ιδρύματα, εκατοντάδες συλλήψεις. Μέρες Βιετνάμ προκαλεί η στήριξη των ΗΠΑ στις σφαγές του Ισραήλ.

Μήνυμα ελευθερίας και αλληλεγγύης εκπέμπουν οι φοιτητές/τριες στις ΗΠΑ και άλλες χώρες, εκφράζοντας μαχητικά τη στήριξή τους στην Παλαιστίνη. Ωμή καταστολή από την αμερικανική «δημοκρατία», με ξύλο και χημικά, καταγγελίες για πλαστικές σφαίρες. Αντικαπιταλιστική διάσταση με το αίτημα παύσης των «σφαγιαστικών» επενδύσεων. Και στην Ελλάδα υπάρχουν δεσμοί ΑΕΙ με Ισραήλ, NATO και πολεμικούς σκοπούς. Σε πάλη για να σπάσει η εμπλοκή της Ελλάδας στα δολοφονικά σχέδια καλεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. >>> σελ. 12-13, 14

1^η Μάη

Απεργιακή απάντηση

Δεν πέρασε η κυβερνητική πρόκληση. Χιλιάδες απεργοί στους δρόμους, με συνθήματα υπέρ των εργατικών δικαιωμάτων, κατά του πολέμου και του κεφαλαίου. Επιτυχημένες ταξικές συγκεντρώσεις πρωτοβάθμιων σωματείων. >>> σελ. 7

Ανάλυση

Του Κωστή Ζαχαρόπουλου

Ο πλανήτης φλέγεται από τα κέρδη

Γοργή εξέλιξη της κλιματικής κρίσης. Υψηλές εκπομπές από ορυκτά καύσιμα. Υπεύθυνος ο καπιταλισμός και με τη «γκρι» και με την «πράσινη» ανάπτυξη. >>> σελ. 8-9

editorial

Οι βρικόλακες των ναζί

Σοκ και οργή προκάλεσε η απόφαση του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Λαμίας για αποφυλάκιση με χρήση των ευεργετικών διατάξεων του Νίκου Μιχαλολιάκου, αρχηγού της νεοναζιστικής συμμορίας «Χρυσή Αυγή» και καταδικασμένου για διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης, που δολοφόνησε τον Παύλο Φύσσα και τον Σαχζάτ Λουκμάν και προχώρησε σε πλήθος άλλων επιθέσεων κατά εργαζομένων, συνδικαλιστών και μεταναστών. Όπως τονίζουν στην ανακοίνωσή τους οι συνήγοροι Πολιτικής Αγωγής της οικογένειας Φύσσα είναι δεδομένο ότι ο Ν. Μιχαλολιάκος «δεν έχει επιδείξει κανένα ίχνος μεταμέλειας από την καταδίκη του έως και σήμερα». Αξίζει να σημειωθεί πως η αποφυλάκιση του Ν. Μιχαλολιάκου, με όχι ιδιαίτερα αυστηρούς όρους, γίνεται ενώ βρίσκεται σε εξέλιξη η δίκη της Χρυσής Αυγής σε δεύτερο βαθμό και αναμφίβολα στέλνει μήνυμα. Την ώρα που η δικαστική εξουσία εξαντλεί την αυστηρότητά της σε αγωνιστές/στρίες δείχνει επιείκεια προς τους νεοναζί.

Η απόφαση για ευνοϊκή αποφυλάκιση του ναζί Μιχαλολιάκου δείχνει ακόμα μια φορά πως το αστικό κράτος αντιμετωπίζει τις φασιστικές συμμορίες με το γάντι, κρατώντας τις ως αναγκαίες εφεδρείες απέναντι στο εργατικό και επαναστατικό κίνημα. Γίνεται ξεκάθαρο πως ο φασισμός αντιμετωπίζεται και νικείται από το μαζικό κίνημα, στην καθημερινή ζωή και σε σύγκρουση με την αστική πολιτική και τους μηχανισμούς της και όχι με συστημικά «δημοκρατικά μέτωπα» κι εντός των θεσμών.

Μέσα στις πτυχές της αστικής πολιτικής οι ναζί και οι φασίστες επιχειρούν να βρικόλακιάσουν και να επιστρέφουν με άλλα ονόματα, αλλά με την ίδια απαίσια πολιτική. Χαρακτηριστικό παράδειγμα το «νούμερο δύο» της Χρυσής Αυγής Ηλίας Κασιδιάρης. Αφού απέτυχε το πείραμα με τους «Σπαρτιάτες», σπρώχνει τώρα για τις ευρωεκλογές τον Χαράλαμπο Γιώτη, υποψήφιο με τους «Πατριώτες» του Προδρόμου Εμφιετζόγλου. Οι «μπροστινοί» αλλάζουν, αλλά η σαπίλα μένει.

Μαριάννα Τζιαντζή

Αυτό που σήμερα φαίνεται σαν το τέλος μιας ελπιδοφόρας κινητοποίησης στα αμερικανικά πανεπιστήμια, όπου σιδερόφραχτοι αστυνομικοί άδειασαν τους κατελημμένους χώρους, δεν αποκλείεται να αποδειχτεί η σπίθα για μια νέα αρχή.

«Who knows», ποιος ξέρει;

Καθώς τις τελευταίες μέρες μαθαίνουμε για τις κινητοποιήσεις στα πανεπιστήμια των ΗΠΑ, σκέφτομαι κάτι που μας έλεγε πριν από πολλά χρόνια ο Γιώργος Δελαστίκ για τις αμερικανικές εφημερίδες σε σύγκριση με τις ελληνικές. Ήταν η εποχή που η κυκλοφορία των εφημερίδων στην Ελλάδα παρέμενε υψηλή και ο ρόλος τους στις πολιτικές εξελίξεις ήταν σημαντικός. «Μην κοιτάτε», μας έλεγε, «τους *New York Times*, την *Washington Post* και μια χούφτα άλλες έγκριτες εφημερίδες που οι αναγνώστες τους περιορίζονται γεωγραφικά σε μια πολιτεία ή πόλη. Στη βαθιά Αμερική αυτός ο εξευγενισμένος Τύπος δεν φτάνει, είναι άγνωστος. Αντίθετα, στο καφενείο ακόμα και του πιο μικρού χωριού της Ελλάδας θα φτάσει μια αθηναϊκή πολιτική εφημερίδα, οι άνθρωποι στην ελληνική επαρχία διαβάζουν, λίγο-πολύ, ό,τι διαβάζει και το αναγνωστικό κοινό της πρωτεύουσας». Ήταν η εποχή που τα καφενεία στα περισσότερα μικρά χωριά δεν είχαν κλείσει, όπως συμβαίνει σήμερα, και η εφημερίδα, αθηναϊκή ή τοπική, ήταν απαραίτητο, αυτονόητο συστατικό της λειτουργίας τους. Οι θαμνίνες δεν ασχολούνταν σχεδόν αποκλειστικά με το κινητό τους.

Βλέποντας σε έναν χάρτη των ΗΠΑ τις κόκκινες κουκκίδες που αντιστοιχούν στις πανεπιστημιούπολεις όπου σημειώθηκαν ή εξακολουθούν να σημειώνονται καταλήψεις και κινητοποιήσεις που καταδικάζουν τη γενοκτονία των Παλαιστινίων, παρατηρεί κανείς ότι τα περισσότερα κόκκινα σημάδια βρίσκονται στην Ανατολική Ακτή. Δεύτερη σε πυκνότητα έρχεται η Δυτική Ακτή, κυρίως η Καλιφόρνια. Λίγες είναι οι κινητοποιήσεις στις Μεσοδυτικές Πολιτείες, στη βαθιά Αμερική, στο βασίλειο του Τραμπ. Αμερική δεν είναι μόνο το Μανχάταν όπου βρίσκεται το Πανεπιστήμιο Κολούμπια.

Ωστόσο, ο ξεσηκωμός των Αμερικανών φοιτητών, παρά τους γεωγραφικούς περιορισμούς του, είναι ένα ελπιδοφόρο σήμα καθώς δείχνει ότι μια νέα γενιά δεν καταπνίει

Ίσως κάποια μέρα
να δούμε γυναίκες
και άντρες
στα σούπερ μάρκετ
να φορούν περήφανα
την παλαιστινιακή
μαντίλα στον χώρο
της δουλειάς τους

την προπαγάνδα περί του «δικαιώματος του Ισραήλ στην αυτοάμυνα». Μια προπαγάνδα που τη συνοδεύουν δισεκατομμύρια δολάρια με τη μορφή στρατιωτικής βοήθειας στους δήμιους του παλαιστινιακού λαού. Επιπλέον, οι κινητοποιήσεις αυτές αποτελούν μια ιδιότυπη συνέχεια του μεγάλου νεανικού αντιπολεμικού κινήματος της εποχής του Πολέμου του Βιετνάμ, αποδεικνύουν ότι πραγματικά «τίποτα δεν πάει χαμένο».

Στην Ελλάδα η καταδίκη της σφαγής που συντελείται στη Γάζα και η αλληλεγγύη στον παλαιστινιακό λαό δεν περιορίζονται στους πανεπιστημιακούς χώρους. Παλαιστινιακές σημαίες ανέμισαν στην πορεία του Πολυτεχνείου και στην πρωτοχρονιάτικη γιορτή στο Σύνταγμα, ψηφίσματα εκδόθηκαν, μαχητικές συγκεντρώσεις και πορείες οργανώθηκαν και θα οργανωθούν. Ακόμα και στα ιδιωτικά κανάλια προβάλλονται κάποιες «σκληρές εικόνες» από την ξεχειλωμένη γη της Γάζας, όχι για να καταδικάσουμε αυτό τον βρόμικο πόλεμο αλλά για να σκέφτονται οι «νοικοκυραίοι» ότι «καλά είμαστε εμείς εδώ». Στο διαδίκτυο οι «σκληρές εικόνες» είναι πάρα πολλές, τόσες πολλές που σχεδόν έχουν πάψει να μας σοκάρουν: γίνονται κομμάτι μιας δυσάρεστης αλλά φαινομενικά αναπόφευκτης καθημερινότητας! Μέχρι που ντρέπεσαι να τις αναπαράγεις και να λες «κοιτάξτε τι γίνεται εδώ!» τη στιγμή που οι ευρωπαϊκές

κές κυβερνήσεις συναινούν προκλητικά στη σφαγή. Ντρέπεσαι να περιορίζεις στην καταγγελία ενώ δεν μπορείς να σταματήσεις το αίμα. Και ο καταιγισμός της οπτικής φρίκης, αντί να κάνει τα ποτάμια της οργής να ξεχειλίζουν, μερικές φορές τα καθλώνει.

Ωστόσο, αυτό που σήμερα φαίνεται σαν το τέλος μιας ελπιδοφόρας κινητοποίησης, τουλάχιστον στα αμερικανικά πανεπιστήμια όπου σιδερόφραχτοι αστυνομικοί άδειασαν τους κατελημμένους χώρους, δεν αποκλείεται να αποδειχτεί η σπίθα για μια νέα αρχή. Μια νέα αρχή όπου το εργατικό κίνημα, στην Αμερική και σε όλο τον κόσμο, θα σηκώνει στους ώμους του το βάρος της διεθνοποιημένης αλληλεγγύης. Και αυτό δεν είναι ουτοπικό ούτε πρωτόγνωρο. Μόλις πριν 16 χρόνια, την Πρωτομαγιά του 2008, οι ναυτεργάτες και στα 29 λιμάνια της Δυτικής Ακτής των ΗΠΑ είχαν κηρύξει απεργία με καθαρά πολιτικά αιτήματα: τον άμεσο τερματισμό του πολέμου και της κατοχής στο Αφγανιστάν και το Ιράκ και την άμεση αποχώρηση των αμερικανικών στρατευμάτων από τη Μέση Ανατολή. Εκείνη την ημέρα όλο το εμπόριο του Ειρηνικού δια μέσου των αμερικανικών λιμανιών πάγωσε. Βέβαια, το σωματείο των ναυτεργατών είναι ένα ιστορικό και ισχυρό σωματείο στις Ηνωμένες Πολιτείες με χιλιάδες μέλη και πλούσια αγωνιστική και αντιφασιστική παράδοση. Αν όμως στην Ελλάδα κάποια ναυτεργατικά σωματεία κήρυτταν εμπόργκο κατά του Ισραήλ ή τα μέλη του Σωματείου Οικοδόμων αρνούσαν να εργαστούν σε ανακαινίσεις κτιρίων ισραηλινών συμφερόντων, ευθύς θα κατηγορούνταν για αντισημιτισμό ή υπονόμευση της ανάπτυξης της χώρας.

Τα παραπάνω δεν είναι σενάρια επιστημονικής φαντασίας. Στην Ιστορία δεν υπάρχει «ποτέ». Ίσως κάποια μέρα να δούμε γυναίκες και άντρες που εργάζονται στα σούπερ μάρκετ να φορούν περήφανα την παλαιστινιακή μαντίλα στον χώρο της δουλειάς τους. «Who knows», ποιος ξέρει που λέει και το τραγούδι.

Θα μπορούσε να είναι για γέλια, αλλά μάλλον είναι για κλάματα. Ο λόγος για το προεκλογικό κλίμα ενόψει ευρωεκλογών της 9^{ης} Ιούνη. Ενώ έχεις καθημερινές ευκαιρίες για γέλιο λόγω της ξεφτίλας της κυρίαρχης πολιτικής, τα πράγματα είναι τόσο σοβαρά που σε κάνουν να «κλαις» για την αβάσταχτη ελαφρότητα της πολιτικής ζωής σε καιρούς γενικευμένης βαρβαρότητας.

Από τους σελέμπριτι και τις ιλουστράσιόν μεταγραφές περάσαμε στη διεκδίκηση των ψήφων των πιστών, ενώ η αποθλάκωση προσφέρεται σε μαζικές δόσεις, δημιουργώντας ένα αμερικανικό στυλ πολιτικής αντιπαράθεσης, κενό περιεχομένου, όπου ο Κασσελάκης συναντά τον Μητσοτάκη και αγκαλιά πάνε προς τα δεξιά. Ποτέ άλλοτε τα τελευταία χρόνια δεν διακυβεύονταν τόσο σοβαρά θέματα, από τον πόλεμο που επεκτείνεται και το έγκλημα κατά της ανθρωπότητας στη Γάζα έως την ακρίβεια που κλέβει τους χαμηλότερους μισθούς στην Ευρώπη και θρέφει τα μεγάλα κέρδη του ελληνικού και πολυεθνικού κεφαλαίου, την άνοδο του σύγχρονου ολοκληρωτισμού και την καλπάζουσα περιβαλλοντική κρίση, και τα συστημικά κόμματα να βρίσκονται σε κατάσταση «τρεις λαλούν κι εφτά χορεύουν».

Η σύμπτωση της ΝΔ, του ΣΥΡΙΖΑ, του ΠΑΣΟΚ, καθώς και του εθνικιστικού-ακροδεξιού συρφετού στους βασικούς πυλώνες της κυρίαρχης πολιτικής είναι μεγάλη, παρά τις -αναγκαίες για το σύστημα- διαφοροποιήσεις: Ναι στην ΕΕ και το ευρώ, ναι στην «Ιερή Συμμαχία» του ΝΑΤΟ, ναι στον πολεμικό άξονα με το Ισραήλ (που οικοδόμησαν Σαμαράς-Βενιζέλος, Τσίπρας και Μητσοτάκης), ναι στη λογική πως η ανάπτυξη έρχεται μέσω των καταστροφικών καπιταλιστικών επενδύσεων και κερδών. Γι' αυτό, όλα τα μεγάλα θέματα μένουν στη σκιά. Είναι χαρακτηριστικό πως ακόμα και το «ιερό τοτέμ» του ελληνικού κεφαλαίου, η Ευρωπαϊκή Ένωση, μένει εκτός συζήτησης ακόμα και στις ευρωεκλογές από τα φιλοΕΕ κόμματα. Πράξη σωφροσύνης(;), καθώς πλέον οι Βρυξέλες δεν «μοιράζουν λεφτά» (όπως απατηλά μάς λένε δεκαετίες), αλλά εξοπλιστικά προγράμματα, πολεμικές αποστολές, «πολεμική οικονομία».

Η ΝΔ ξαναπαίζει το χαρτί της σταθερότητας, όπως έκανε επιτυχημένα πέρσι. «Στις ευρωεκλογές θα κριθεί [...] πόσο σταθερό θα είναι το πολιτικό σκηνικό, ώστε η Ελλάδα να μείνει σε τροχιά προόδου», είπε ο Κ. Μητσοτάκης τη Δευτέρα στο υπουργικό συμβούλιο, προειδοποιώντας για «τις περιπέτειες που μπορούν να φέρουν η αποχή και η επιπόλαια επιλογή». Η γραμμή της σταθερότητας όμως μπάξει νερά, καθώς η πλειονότητα των εργαζομένων βρίσκεται σε σταθερή πορεία μείωσης των πραγματικών μισθών και του επιπέδου διαβίωσης, ενώ τα ματωμένα πλεονάσματα του Συμφώνου Σταθερότητας (που ισχύει ξανά από φέτος) περικλύπτουν κοινωνικές δαπάνες και επιδόματα.

Από την άλλη, η συναινετική αντιπολίτευση των ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ,

Να περάσουμε από το «ο κανένας» στο «Εμείς»!

Ευρωεκλογές

Γιάννης Ελαφρός

► Η δυσaráσκεια πνίγεται στη γελοιότητα και τη συναίνεση της αστικής πολιτικής σκηνής

ΝΕΑΡ, Πλευση Ελευθερίας, χωρίς πολιτικό στόχο επί της ουσίας, κατεβαίνει στις εκλογές με επιδίωξη ένα καλύτερο πλασάρισμα για τη διαμόρφωση μετά ενός «δημοκρατικού μετώπου», εναλλακτικό στη ΝΔ αλλά όχι στην κυρίαρχη πολιτική και στο σύστημα. Πολλές παραλλαγές για το ίδιο έργο...

Το ΚΚΕ κάνει ολοένα και πιο «φλατ», χωρίς γωνίες και αιχμές, προεκλογικές καμπάνιες, επιχειρώντας να κερδίσει ψήφους από τη δυσaráσκεια των εργατικών και λαϊκών στρωμάτων, χρησιμοποιώντας περισσότερο από ανατρεπτικές πολιτικές θέσεις τις «ζεϊμπεκικές» του γενικού γραμματέα, όπως πρόσφατα στην Αστόρια. Ο στόχος της ρήξης και της εξόδου από την ΕΕ έχει θαφτεί, ενώ αυτό που προβάλλεται είναι ένα κόμμα-αποκούμπι για τον εργαζόμενο. Στο ΜέΡΑ25 και τη συμμαχία με τη ΔΑΕ κυριαρχεί η ψηφοθηρική λογική, η σχέ-

ση με το κίνημα είναι εργαλειώτική. Στο κρίσιμο θέμα της ΕΕ παραμένει στις (αυτ)απάτες πως η ΕΕ μπορεί να αλλάξει από τα μέσα, γι' αυτό αρνείται τον στόχο της αποδέσμευσης.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες και καθώς η αντικαπιταλιστική Αριστερά έχει τις δικές της ανεπάρκειες ένα σημαντικό πρωτοπόρο δυναμικό από τη μια αναζητά πιο ουσιαστικές απαντήσεις, από την άλλη απογοητεύεται. Ο αρνητικός συσχετισμός και οι αδυναμίες μας οδηγούν συχνά σε στάση «στρουθοκαμήλου»: Εάν κρυφτούμε, δήθεν, δεν θα φαίνεται το μεγάλο πρόβλημα, της έλλειψης μιας ισχυρής ανατρεπτικής αντικαπιταλιστικής και αντι-ΕΕ Αριστεράς. Η αποχή, η μη συμμετοχή, η μη ενεργοποίηση στην πολιτική μάχη των ευρωεκλογών όχι μόνο δεν είναι λύση, αλλά θα οξύνει το πρόβλημα, καθώς το αποτέλεσμα της 9^{ης} Ιούνη θα παίξει σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση των πολιτικών συσχετισμών και τάσεων μετά. Εξάλλου, η ανατρεπτική άποψη πρέπει να βγαίνει μπροστά, κόντρα σε θεούς, δαίμονες κι αρχόντους και να αλλάξει τους συσχετισμούς στην πράξη. Θα υπήρχε αυτό το ελπιδοφόρο κίνημα στα πανεπιστήμια των ΗΠΑ εάν δεν σήκωναν μι-

κρές πρωτοπόρες συλλογικότητες την παλαιστινιακή σημαία από τον Οκτώβρη κιόλας;

Οι αγωνίστριες/ές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία, ο μαχόμενος κόσμος του εργατικού και νεολαϊστικού κινήματος και της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς έχουν κάθε λόγο να μουν με δυναμισμό στη μάχη των ευρωεκλογών. Για να ανοίξουν -σχεδόν μόνο αυτοί- το μεγάλο θέμα της ΕΕ και της ανάγκης απειθαρχίας, ρήξης και εξόδου. Για να φέρουν στο προσκήνιο τα βασικά αιτήματα των εργαζομένων για τον μισθό, την ακρίβεια, τα δημόσια αγαθά και την ανάγκη να ανατραπεί η

**Η
ΑΝΤΑΡΣΥΑ
φέρνει
τα πραγματικά
προβλήματα και
τους αναγκαίους
στόχους στο
προσκήνιο**

κυρίαρχη πολιτική και η κυβέρνηση της ΝΔ, κόντρα στην ξενέρωτη συναινετική αντιπολίτευση. Για αντιπολεμικό κίνημα και αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη. Για μια Αριστερά επαναστατική και σύγχρονα κομμουνιστική, για τον πόλο της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς που απαιτεί η εποχή μας. Όχι για να «εκπροσωπήσει» τους εργαζόμενους. Αλλά για να γίνουν εκείνοι το υποκείμενο της ανατροπής με το πολιτικό κίνημά τους.

Στις τελευταίες δημοσκοπήσεις τους πολιτικούς αρχηγούς κερδίζει ο «κανένας». Ας μην αισθανόμαστε «ο κανένας». Ας γίνουμε «εμείς»!

Από σπόντα

*** Μέχρι και τη Μεγάλη Εβδομάδα κάνει (μεγάλες αντιστοίχως) μεταρρυθμίσεις ο Μητσοτάκης * Αυτή τη φορά στην ταχύτητα απονομής δικαιουσύνης * Τέρμα οι 1.300 μέρες για να εκδοθεί μία τελεσίδικη απόφαση, μας είπε η Νέα Δημοκρατία με το νομοσχέδιο που ψήφισε * Φοβερά πράγματα * Εκσυγχρονισμός και εξευρωπαϊσμός παντού.

*** Μόνο που δεν είχαμε αντιληφθεί πως... υπήρχαν καθυστερήσεις στη δικαιοσύνη * Για την ακρίβεια κάθε φορά που προκήρυσσαν απεργία οι εκπαιδευτικοί πάντα προλάβαινε η Κεραμέως ή ο Πιερρακάκης να τη βγάλει παράνομη * Μέσα σε μερικές ώρες για την ακρίβεια.

*** Οι εισαγγελικές εντολές πάλι για να μπουν τα ΜΑΤ σε καταλήψεις επίσης βγαίνουν σε «χρόνο μηδέν» * Φαίνεται θα υπάρχει κάποιο ειδικό σύστημα επιτάχυνσης γι' αυτές τις περιπτώσεις * Σε κάθε περίπτωση πάντως, όλα τώρα θα γίνονται πιο γρήγορα * Καθότι πριν το νομοσχέδιο έστειλε παρατηρήσεις η Παγκόσμια Τράπεζα και είπε ότι καθυστερούν οι επενδύσεις.

*** Βλέπετε δεν τους φτάνει να έχουν «φιλοεπενδυτικούς» νόμους τύπου «πάρτα όλα» * Πρέπει να εφαρμόζονται και γρήγορα * Δεν είναι να το καθυστερούμε το πράγμα * Τόσες απελευθερώσεις αγορών έχουμε, θιαζόμαστε.

*** Μα είναι δυνατόν συλλήψεις καταληψιών στα αμερικανικά πανεπιστήμια; * Κάποιο λάθος θα έγινε, δεν μπορεί * Αφού δεν είναι πια ο «διαβολικός Τραμπ» πρόεδρος, είναι ο «προοδευτικός Μπάιντεν» * Κάποια παρεξήγηση θα έγινε.

*** Πάντως ο δήμαρχος της Νέας Υόρκης σωστά το εντόπισε το πρόβλημα * Υπάρχει «παγκόσμιο θέμα ριζοσπαστικοποίησης των νέων» είπε * Όντως είναι σοβαρό το πρόβλημα, μόνο που είναι πρόβλημά τους * Και λύση για όλους τους υπόλοιπους.

*** Καθόλου τυχαία βέβαια η λέξη «ριζοσπαστικοποίηση» * Είναι ο ορισμός που χρησιμοποιούν κατά κόρον και στην ΕΕ για να βάλουν στο «ίδιο σουβάλι» την Αριστερά με την ακροδεξιά * Και κατά κύριο λόγο το κάνουν οι φλερτάρντες με την ακροδεξιά πολιτική * Σε όποιο μέρος του πολιτικού φάσματος κι αν ανήκουν...

ΣΥΡΙΖΑ

Γεράσιμος Λιβιτσάνος

Κασσελάκης: Εναλλακτικός Μητσοτάκης και όχι «αντί»

► Εκτός από δεξιόστροφη πολιτική προστίθενται και πρόσωπα από τη ΝΔ

Την τακτική του «εναλλακτικού Μητσοτάκη» συνεχίζει να ξεδιπλώνει στην προεκλογική περίοδο ο Στέφανος Κασσελάκης, καθώς πλέον εκτός από την πολιτική της δεξιάς στην «καμπάνια», στο επιτελείο του προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ προστίθενται και νέα φυσικά πρόσωπα από τον συγκεκριμένο χώρο. Έτσι για να γίνεται ακόμη πιο ξεκάθαρο το πράγμα.

Τελευταίο παράδειγμα η έλευση του πρώην υπουργού των κυβερνήσεων της ΝΔ Άρη Σπηλιωτόπουλου που επισήμως πήρε θέση στην Κουμουνδούρου. Με τον Στέφανο Κασσελάκη μάλιστα να αρνείται να σχολιάσει τους λόγους αυτής της επιλογής. Ο Άρης Σπηλιωτόπουλος φιγουράρει πλάι στον Ευάγγελο Αντώνη που έχει ήδη περίοπτη θέση στο ευρωψηφοδέλτιο του ΣΥΡΙΖΑ αλλά και τον Ευάγγελο Αποστολάκη που πριν μερικά χρόνια συζητούσε το να γίνει ...(διακομματικός) υπουργός στην κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Αν θέλει κανείς να είναι ακριβής πρέπει να θυμίσει ότι οι σχέσεις αυτών των προσώπων με τον ΣΥΡΙΖΑ διαμορφώθηκαν επί Αλέξη Τσίπρα και μάλιστα με προσωπική πρωτοβουλία του τότε προέδρου του

ΣΥΡΙΖΑ. Όμως, στην περίοδο Κασσελάκη βρίσκουν νέους ακόμη πιο επιτελικούς ρόλους και γίνονται τμήμα του «στενού προεδρικού πυρήνα».

Αυτά διαδραματίζονται στο φόντο της προεκλογικής εικόνας που διαμορφώνει για τον ΣΥΡΙΖΑ ο Στέφανος Κασσελάκης. Με βασικούς διαύλους τα «πρωϊνάδικα» με τα οποία είναι εμφανές ότι έχει διαμορφώσει μία προνομιακή σχέση. Μια κατάσταση που προφανώς έχει την αποδοχή των ιδιοκτητών των (περισσότερων) καναλιών, μια και θα ήταν αφελές να πιστέψει κανείς πως οφείλεται απλά στο κυνήγι της ακροαματικότητας ή σε καλές «δημόσιες σχέσεις».

Η «επίδειξη πλουτισμού» και του ατομικού success story είναι επίσης δομικό όσο και νεοφιλελεύθερο χαρακτηριστικό. Με τον Στέφανο Κασσελάκη να απευθύνεται «αδιαμεσολάβητα» και να μιλά για τις ...«ανάγκες του λαού» με φόντο την κατοικία των δύο εκατομμυρίων ευρώ στο Κολωνάκι ή την κρουαζιέρα στο Αιγαίο με σκάφος την οποία παρουσίασε ως πολιτική περιοδεία.

Σε επίπεδο πολιτικών θέσεων ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει κρύψει τις προθέσεις του. Προβάλλοντας την (καθόλα πολιτική) επιλογή μιας «απολιτικής» ατζέντας με δεξιά έως ακραία συντηρητικά χα-

ρακτηριστικά. «Θέλω ανοιχτές ρυθμισμένες αγορές. Θέλω μια στιβαρή άμυνα. Θέλω ανθρώπινα δικαιώματα, περιβάλλον, φιλοζωία, παντού να είμαστε η πιο προοδευτική χώρα στην Ευρώπη». Αυτό δηλώνει ο Στέφανος Κασσελάκης προσπαθώντας να συλλέξει από όλο το πολιτικό φάσμα της κεντροδεξιάς ψήφου ενώ ταυτοχρόνως (κι όταν το θυμάται)... κάνει και τον αριστερό στην λογική του «αυτό το κόμμα μου έτυχε».

Εν τω μεταξύ, έχει ήδη δώσει τα «διαπιστευτήριά» του στην οικονομική ελίτ της χώρας με πολλούς τρόπους. Με κυριότερο αυτόν των δεσμεύσεων που οικειοθελώς ανέλαβε στην ομιλία του στις 10 Οκτωβρίου του 2023 στη Γενική Συνέλευση του ΣΕΒ όπου ξεκαθάρισε στους βιομήχανους ότι έχουν να κάνουν με έναν επιχειρηματία.

Όλη η παραπάνω εικόνα τυγχάνει της αποδοχής του συνόλου του στελεχιακού δυναμικού του ΣΥΡΙΖΑ. Είτε πρόκειται για τα στελέχη που στήριξαν τον Στέφανο Κασσελάκη (Παππάς, Πολάκης) και τώρα προβληματίζονται για τον βαθμό αυτονόμησής του, είτε τα στελέχη που πρόσκεινται στον Αλέξη Τσίπρα και έχουν μπει στην λογική του «μορατόριου» με την ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ.

MAILGATE

Διάτρητη και καλπονοθευτική η επιστολική ψήφος

Σε φιάσκο για την κυβέρνηση εξελίσσεται η πολυδιαφημισμένη και αντισυνταγματική διαδικασία της επιστολικής ψήφου. Το σκάνδαλο υφαρπαγής προσωπικών στοιχείων αποδήμων και χρήσης τους για κομματική προπαγάνδα αναδεικνύει αφήνει την κυβέρνηση βαθιά εκτεθειμένη. Η αναξιοπιστία της κυβέρνησης βαθαίνει μετά και την περιέργη και πολύ ύποπτη διάρρηξη που σημειώθηκε στο γραφείο του προϊσταμένου της Διεύθυνσης Εκλογών του Υπουργείου Εσωτερικών. Όπως αποκαλύφθηκε το μεσημέρι της 26ης Απριλίου, άγνωστοι διέρρηξαν το γραφείο του διευθυντή της Διεύθυνσης Εκλογών

του υπουργείου Εσωτερικών που εδρεύει στην οδό Ευαγγελιστρίας στο κέντρο της Αθήνας χωρίς ακόμα να ξέρουμε αν αυτή η ενέργεια σχετίζεται με το σκάνδαλο διαρροών. Όπως προκύπτει από τις καταθέσεις εμπλεκόμενων στην Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, ο πρώην γραμματέας Αποδήμων της Νέας Δημοκρατίας, Νίκος Θεοδωρόπουλος, προσπαθώντας να αποτινάξει τις ευθύνες από πάνω του, υπέδειξε άλλο κομματικό στέλεχος, χωρίς να το κατονομάσει. Η κατάθεση αυτή καταρρίπτει τους ισχυρισμούς του Μεγάλου Μαξίμου, ότι πηγή ήταν μια συνεργάτιδα του τότε γενικού γραμματέα

του υπουργείου Εσωτερικών. Το σκάνδαλο «φρέναρε» και τις εγγραφές με μόνο το 25% των 202 χιλιάδων που γράφτηκαν στην πλατφόρμα να είναι Έλληνες του εξωτερικού. Περισσότεροι από 230 απόδημοι έχουν στραφεί κατά του Ελληνικού Δημοσίου για την παράνομη επεξεργασία προσωπικών δεδομένων που τους αφορούν και διεκδικούν τη χρηματική ικανοποίησή τους λόγω ηθικής βλάβης που υπέστησαν. Η διάτρητη «επιστολική ψήφος» έχει πολλά σκοτεινά σημεία πέρα από την αλλοίωση του εκλογικού σώματος και συνιστά κρίκο στην κατεύθυνση «ψηφιοποίησης» και «αμερικανοποίησης» των εκλογών.

Με το... χριστιανόμετρο στο χέρι ξεχύνεται και συνωστίζεται σε ναούς και κανάλια το πολιτικό σύστημα και οι υποψήφιοι ευρωβουλευτές από όλο σχεδόν το πολιτικό φάσμα την εορταστική περίοδο του Πάσχα, σε ένα σαφάρι ψήφων εν όψει ευρωεκλογών του Ιούνη. Σε αυτό το απρόβλεπτο και ρευστό σκηνικό, εν μέσω μιας συνολικής δεξιάς και συντηρητικής μετατόπισης αλλά και διογκούμενης κοινωνικής δυσaréσκειας, η επίσημη εκκλησία αλλά και παραθρησκευτικοί παράγοντες διεκδικούν αναβαθμισμένο ρόλο παζαρεύοντας με τις διάφορες παραλλαγές της δεξιάς. Το «ιερό μέτωπο» κάθε άλλο παρά πολιτικά ουδέτερο είναι. Εκφράζει και συνδέεται με ένα φάσμα αντιδραστικών και σκοταδιστικών πολιτικών από την εθνικιστική πλειοδοσία και τις «παραδοσιακές οικογενειακές αξίες» μέχρι τον «πόλεμο των πολιτισμών» και την υπεράσπιση της «ευρωχριστιανικής» πίστης απέναντι στον «κίνδυνο εξ ανατολών» αλλά και εντός συνόρων. Διαχρονικά, η θέση του εκκλησιαστικού «πυρήνα του κράτους» ενισχύεται σε περιόδους οικονομικής αστάθειας και κρίσης αντιπροσώπευσης, με την εκκλησία να παίζει ρόλο σταθεροποιητικού παράγοντα του συστήματος εξουσίας.

Σε αυτό το πλαίσιο, κεντρικό στόχο του επικοινωνιακού σχεδιασμού της κυβέρνησης αποτελεί η αποκατάσταση των στενών σχέσεων και της συνέργειας με την εκκλησιαστική ηγεσία. Προπομπός αυτής της συμπόρευσης η κοινή παρουσία του Κ. Μητσοτάκη με τον Ιερώνυμο στο Δήλεσι σε δομές της εκκλησίας πριν λίγες μέρες και η πολιτική παρέμβαση του Αρχιεπισκόπου

Πατρίς-θρησκεία-ΕΕ

Δημήτρης Τζιαντζής

Πολιτικές σταυροφορίες για την «ιερή ψήφο»

► Εβδομάδα παθών για τη δεξιά του κυρίου

«δεν κάνουμε ούτε αυτό που θα μας πει ο κ. Βελόπουλος ούτε οποιοσδήποτε άλλος πολιτικός». Στο πλαίσιο του κοινού βηματισμού με την ηγεσία της Ιεράς Συνόδου ο «εκσυγχρονιστής» Κ. Μητσοτάκης αναμενόταν να δώσει ηχηρό «παρών» στην ακολουθία της Μ. Πέμπτης χοροστατούντος του Αρχιεπισκόπου. Ο «ιερός πόλεμος» τις προηγούμενες μέρες πήρε χαρακτηριστικά κεντρικής προεκλογικής αντιπαράθεσης με δηλώσεις από τον Πρωθυπουργό και ανταπαντήσεις από Βελόπουλο και Νατσιό η κυβέρνηση «εργαλειοποιεί» προεκλογικά τον αρχιεπίσκοπο ενώ άλλοι βουλευτές επιτέθηκαν ευθέως στον Ιερώνυμο.

Στο πλευρό της ακροδεξιάς -στην οποία σαν τη Λερναία Ύδρα ξεπροβάλουν και νέα «κεφάλια»- φαίνεται να τάσσεται το μεγαλύτερο μέρος του «σκληροπυρηνικού» κλήρου. Αυτό εκφράζεται με τα περιστατικά εκκλησιαστικού «face control», μέχρι και τον προπηλακισμό πολιτικών που ψήφισαν υπέρ του γάμου των ομόφυλων ζευγαριών.

Απέναντι σε αυτή τη «μαύρη» επέλαση του δόγματος πατρίς-θρησκεία-οικογένεια με άρωμα αλυτρωτισμού, (με την υποψηφιότητα Μπελέρι), η δήθεν προοδευτική βεντάλια της

Το χριστιανόμετρο και οι... ομολογίες πίστης

κεντροαριστεράς αρνείται να σηκώσει ανάστημα και μέτωπο. Ο Στέφανος Κασσελάκης που υπερασπίζεται το... «θαύμα της βάπτισής του» του ως ομολογία πίστης μιλάει για τυπικό διαχωρισμό κράτους και εκκλησίας ο οποίος ωστόσο όπως διευκρινίζει θα είναι στην κατεύθυνση της νεκρής σήμερα συμφωνίας Τσίπρα-Ιερώνυμου, δηλαδή με το κράτος να συνεχίσει να καλύπτει τη μισθοδοσία 8.300 κληρικών. Το ΠΑΣΟΚ με τη σειρά του φοβάται να μιλήσει ακό-

μα και κατά του αστικού διαχωρισμού και στρέφεται μόνο εναντίον των «ακραίων» κληρικών. Είναι χαρακτηριστικό ότι σε σχετική τηλεοπτική συζήτηση η αναπληρώτρια γραμματέας Επικοινωνίας Βάσια Αναστασίου τόνισε ότι «η χριστιανοσύνη και η εκκλησία είναι πυλώνες του κράτους!» Σε αυτό το σκηνικό δεν είναι άνευ σημασίας και η συνάντηση που είχε ο γ.γ του ΚΚΕ Δ. Κουτσούμπας με τον «προοδευτικό» Αρχιεπίσκοπο ΗΠΑ Ελπιδόφορο στη Νέα Υόρκη.

ΒΑΘΕΜΑ ΕΜΠΛΟΚΗΣ

Πιέσεις για περισσότερες αποστολές όπλων στην Ουκρανία

«**Τ**ρώγοντας» ανοίγει η όρεξη για την κυβέρνηση Ζελένσκι και τους συμμάχους της που ασκούν πιέσεις στην ελληνική κυβέρνηση για παράδοση διαρκώς περισσότερων και πιο εξελιγμένων οπλικών συστημάτων στο στρατό του Κιέβου. Οι απαιτήσεις αυτές έρχονται ενώ τα στοιχεία που βλέπουν το φως της δημοσιότητας αναδεικνύουν ότι η πραγματική εμπλοκή της Ελλάδας στη σύρραξη και στις αποστολές πολεμικού υλικού είναι πολύ μεγαλύτερη από αυτή που θέλει να φανεί η κυβέρνηση Μητσοτάκη. Συγκεκριμένα εκτός από τις άμεσες αποστολές, η Ελλάδα εφοδιά-

ζει το καθεστώς Ζελένσκι μέσω διακρατικών συμφωνιών με χώρες όπως η Τσεχία με την Ελλάδα να συγκαταλέγεται σε εκείνες με την υψηλότερη κατά κεφαλήν προσφορά πυρομαχικών. Επιπλέον, ήδη έχει εγκριθεί από την Ειδική Διαρκή Επιτροπή Εξοπλιστικών Προγραμμάτων και Συμβάσεων η πώληση στην Τσεχία και άλλων πυρομαχικών. Όπως σημειώνεται η Ελλάδα επιπλέον συμμετέχει στο Ukraine Defense Contact Group (UDCG) ή αλλιώς γνωστό ως «Ομάδα Ραμστάιν».

Ωστόσο, στην παρούσα φάση ενισχύονται οι πιέσεις από Ουκρανία, Γερμανία και ΗΠΑ για παράδοση αντιεροπορικών

βλημάτων και πυραύλων από την Ελλάδα. Εντύπωση προκαλεί η δημόσια κριτική του Γερμανού υπ. Άμυνας Μπόρις Πιστόριους σε Ελλάδα και Ισπανία που αρνούνται να παραδώσουν συστήματα Patriot στην Ουκρανία, χαρακτηρίζοντας «ακατανόητη τη στάση τους» και σημειώνοντας ότι «είμαστε σε συζητήσεις με τις δύο χώρες». Η Ουκρανία από την πλευρά της, αιτείται επίμονα συστήματα ρωσικής κατασκευής. Η Ελληνική πλευρά -κάτω και από την πίεση του αντιπολεμικού κινήματος- για την ώρα έχει αποκλείσει αυτή την πολύ επικίνδυνη εξέλιξη ωστόσο παραμένει ανοιχτό που μπορεί να οδηγήσουν η κλιμάκωση των συγκρούσεων και η εμβάθυνση της εμπλοκής.

Τα 11 χαμένα λεπτά

Αναπάντητη έχει μείνει η πολύ σοβαρή καταγγελία της οικογένειας του μηχανοδηγού, που έχασε και αυτός τη ζωή του στα Τέμπη, για τα 11 εξαφανισμένα λεπτά της συνομιλίας που είχε ο ίδιος με τον σταθμάρχη της Λάρισας λίγο πριν τη σύγκρουση. Αυτή η εσκεμμένη διαγραφή κονιορτοποιεί το αφήγημα περί «ανθρώπινου λάθους» που τόσο πρόθυμα είχε υιοθετήσει η κυβέρνηση. Οι «χειρισμοί στο πεδίο» ήταν σωστοί είχε πει σε πρόσφατη συνέντευξή του ο Κ. Μητσοτάκης, προσθέτοντας ότι «δείξαμε ανοχή στις διάφορες θεωρίες συνωμοσίας... ότι έγινε "μπάζωμα" ή "ξεμπάζωμα"». Η διόλου τυχαία απουσία των κρίσιμων 11 λεπτών από τα νηπτικά ψηφιακά αρχεία μόνο «θεωρία συνωμοσίας» δεν μπορεί να χαρακτηριστεί και, αντίθετα, φανερώνει συνειδητή παραποίηση στοιχείων.

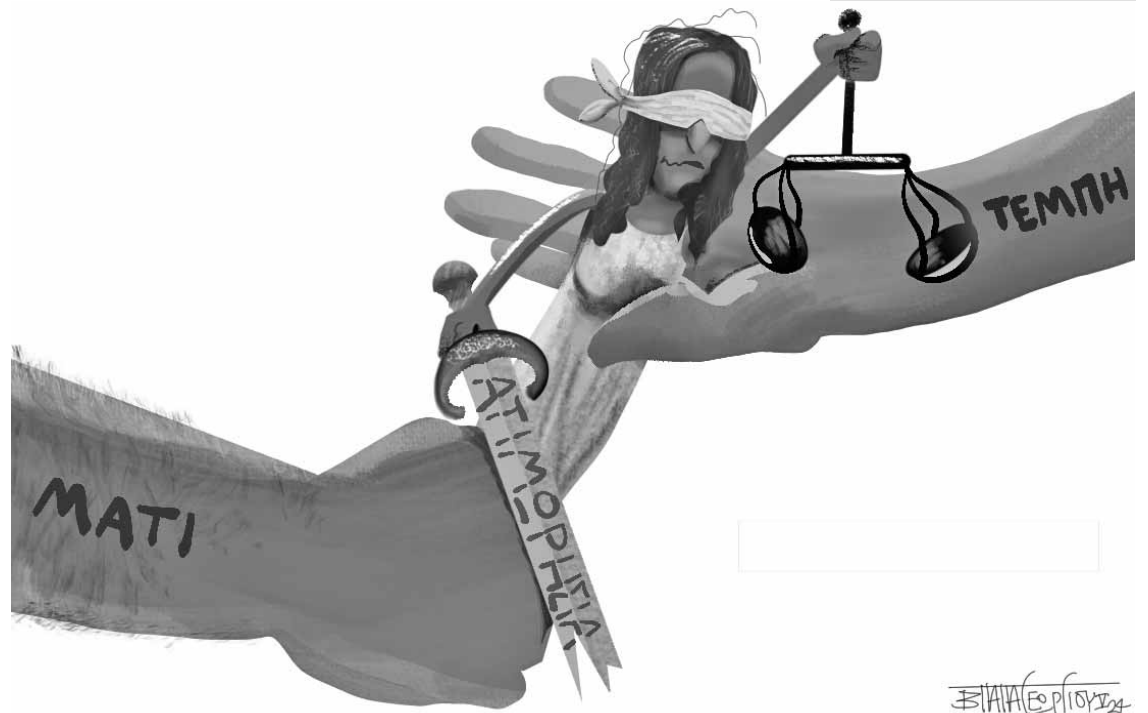
Σχόλια στο ημίφως

► Υποκλοπές και «δικαίωμα στην ενημέρωση»

Επιστολή στην ΕΥΠ έστειλε η ΑΔΑΕ ζητώντας τον πλήρη φάκελο της παρακολούθησης του προέδρου του ΠΑΣΟΚ μετά από αίτημα του Ν. Ανδρουλάκη για την ενημέρωσή του για τους λόγους που ήταν υπό παρακολούθηση. Η απόφαση της ΑΔΑΕ πάρθηκε με οριακή πλειοψηφία ενώ η αρχή θα ενημερώσει το θύμα «κατά την κρίση της», αφού πρώτα διαβάσει το αιτιολογικό της ΕΥΠ και αποφασίσει αν διακυβεύεται ο σκοπός! Είχε προηγηθεί η απόφαση του ΣτΕ με την οποία κρίθηκε αντισυνταγματικός ο νόμος που απαγόρευε στην Αρχή να ενημερώνει τους στόχους υποκλοπών. Παιδιά ενός κατώτερου θεού τα δεκάδες χιλιάδες ανώνυμα θύματα της ΕΥΠ που δεν έχουν κανένα δικαίωμα να μάθουν αν και γιατί ο κορίος τους παρακολουθεί.

► Αναβάθμιση ΕΑΒ για Ουκρανία;

Ερωτήματα και προβληματισμούς σχετικά με τους στόχους της συνεργασίας της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας με τη Martin Lockheed δημιουργούνται μετά και την συνέντευξη του πρέσβη των ΗΠΑ στην Αθήνα Τζορτζ Τσούνις στη Ναυτεμπορική. Ο Αμερικανός σημείωσε πως η συνεργασία θα δώσει μεγάλη ώθηση, ιδιαίτερα στη ΝΑ πτέρυγα του ΝΑΤΟ, που είναι «πολύ σημαντική για τη Συμμαχία» προφανώς στο πλαίσιο του σχεδιασμού περικύκλωσης της Ρωσίας. Επιπλέον ο Τσούνις δεν παρέλειψε να δώσει αποκάλυπτη

Βασίλης Παπαγεωργίου

στήριξη στην κυβέρνηση Μητσοτάκη και τους υπουργούς του χαρακτηρίζοντας απίστευτο το... «οικονομικό θαύμα» που συντελείται στην Ελλάδα, βλέποντας -όπως είπε- τους «μισθούς να αυξάνονται» και τον πληθωρισμό να είναι... «διαχειρίσιμος»!

► Τσίρκο η Ακρόπολη για τα μάτια επενδυτών

Τον γύρο του κόσμου έκαναν οι εικόνες ντροπής από άτομα ντυμένα με χιτώνες, χλαμύδες, σανδάλια και περικεφαλαίες, σε φιέστα που πραγματοποιήθηκε στην Ακρόπολη για γκρουπ πριβέ Ινδών επενδυτών. Τους καλεσμένους υποδέχτηκε η μπάντα του Διμενικού Σώματος, όπως γίνε-

ται για επίσημους προσκεκλημένους του ελληνικού κράτους. Η κυβέρνηση παραδέχεται ότι έδωσε άδεια για τη φιέστα αλλά αρνείται ότι ευθύνεται για το ευτελές για ένα μνημείο παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς θέαμα που θύμιζε κακέκτυπο χολιγουντιανών ταινιών τύπου «300». Το τραγελαφικό αποτέλεσμα που έκανε το γύρο του κόσμου σε κάθε περίπτωση αποτελεί προϊόν της πορείας εμπορευματοποίησης και εκμετάλλευσης του «ιερού βράχου».

► Απαράδεκτη στοχοποίηση στο Μουσείο της ΑΕΚ

Σε μια προκλητική κίνηση η διοίκηση της Ποδοσφαιρικής Ανώνυμης Εται-

ρείας ΑΕΚ έχειβάλει στο Μουσείο της ομάδας στην «ΟΠΑΠ Αρένα» στη Νέα Φιλαδέλφεια ένα ταμπλό, που στοχοποιεί εκείνους που «ήθελαν να σκοτώσουν τα όνειρά μας»! Πρόκειται για τον πρώην δήμαρχο Α. Βασιλόπουλο, τον δημοτικό σύμβουλο Θ. Μάλλιο και τους πρώην υπουργούς Π. Λαφαζάνη και Π. Σκουρλέτη, που κατηγορούνται πως έβαλαν εμπόδια στην ανέγερση του γηπέδου. Ποιος μπορεί όμως να ξεχάσει πως ήταν οι εγκάθετοι του Μελισσανίδη που τραμπούκισαν οποιονδήποτε διαφωνούσε στα επιχειρηματικά σχέδια του αφεντικού της ΠΑΕ; Το σωματείο Εργαζομένων στον Δήμο Ν. Φιλαδέλφειας ζητά να κατέβει η αφίσα. «Το σύμβολο της προσφυγιάς δεν μπορεί να αμαυρώνεται από "σερίφικους" όρους επικλήρησης ανθρώπων», σημειώνει.

Παντελής Βαϊνάς*

Δημόσιο: «Μπόνους» και στο βάθος αξιολόγηση

Ο πρωθυπουργός ανακοίνωσε τις νέες «μεγάλες αυξήσεις» στους μισθούς των εργαζομένων στο Δημόσιο, μέσα από τα περίφημα μπόνους.

Η λογική του μπόνους δεν είναι καινούργια, εφαρμόστηκε και το 2022 με την ψήφιση τότε του νόμου 4942, ο οποίος προέβλεπε τη χορήγησή του σε ορισμένες κατηγορίες δημοσίων υπαλλήλων, με βάση την επίτευξη των στόχων. Τότε, το ποσό που διατέθηκε ήταν 20 εκατ. ευρώ, που αντιστοιχούσαν σε 33 ευρώ αύξηση αν το έπαιρναν όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι. Τώρα... διπλασιάζεται και φτάνει στο «αστρονομικό» ποσό των 40 εκατ. ευρώ (!) τον χρόνο και το μέτρο αφορά δημόσιες υπηρεσίες (όχι όλες, π.χ. εξαιρείται η εκπαίδευ-

Ζητώ τον λόγο

ση), εφόσον πιάσουν τους στόχους κι αντιστοιχεί σε 66 ευρώ ετησίως, αν το πάρουν όλοι.

Όμως αυτό που πραγματικά θα συμβεί είναι το μπόνους να το πάρουν λίγοι εκλεκτοί και σε υπηρεσίες που σχετίζονται με την επίτευξη στόχων προς όφελος των κερδών ιδιωτικών επιχειρήσεων (π.χ. γρήγορη ανάθεση εργαλαβιών κ.λπ).

Το πιο σημαντικό όμως είναι πως η επίτευξη των περιβόητων «στόχων»

είναι στην ουσία η υλοποίηση της αξιολόγησης και των στόχων της. Δηλαδή η προσαρμογή των δημοσίων υπηρεσιών και υπαλλήλων, όχι με την καλύτερη παροχή υπηρεσιών προς τον λαό, αλλά την υπηρεσία των στόχων που θα ευνοούν τη μεγαλύτερη κερδοφορία του κεφαλαίου.

Μηροστά σε αυτή την κατάσταση, η ανακοίνωση της ΑΔΕΔΥ για το θέμα δεν κάνει ούτε λόγο για τη σχέση μπόνους - αξιολόγησης, αλλά καταγγέλλει μόνο ότι δε θα το παίρνουν όλοι και ότι θα το χορηγούν προϊστάμενοι και διευθυντές, οι οποίοι δεν έχουν πάρει τη θέση τους με κρίσεις!

Είναι φανερό ότι οι ομοσπονδίες και τα πρωτοβάθμια σωματεία του Δη-

μοσίου θα πρέπει να σκώσουν το γάντι και να επιστρέψουν το μπόνους της κατηγοριοποίησης στην κυβέρνηση με απεργία - αποχή απ' την αξιολόγηση και την «επίτευξη» των στόχων της. Να αποκαλύψουν την κοροϊδία της κυβέρνησης, να αναδείξουν τον κίνδυνο κατηγοριοποίησης και μετατροπής των δημοσίων υπηρεσιών σε γραφεία εξυπηρέτησης του κεφαλαίου και να διεκδικήσουν πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς καθώς και Δημόσιο που θα έχει στόχο την παροχή υπηρεσιών και αγαθών καλύτερων και δωρεάν στην εργαζόμενη πλειοψηφία.

* μέλος ΕΕ της ΑΔΕΔΥ, Παρεμβάσεις Δημοσίου

Πρωτομαγιά

Δημήτρης Σταμούλης

Παρά την προσπάθεια της κυβέρνησης και των εργοδοτών να μετατρέψουν την εργατική 1^η Μάη σε εργάσιμη ημέρα και σε μεταφερόμενη κρατική αργία για την Τρίτη του Πάσχα, τελικά και απεργία έγινε και σημαντικές και μαχητικές διαδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν σε πολλές μεγάλες πόλεις. 138 χρόνια από την ηρωική Πρωτομαγιά του Σικάγο και 80 χρόνια από την εκτέλεση των 200 κομμουνιστών την Πρωτομαγιά του 1944, μπορεί το ρολόι του κόσμου να δείχνει ότι πηγαίνει πίσω, αλλά φάνηκε για άλλη μια φορά ότι σε αυτή την ιστορική περίοδο, η διέξοδος βρίσκεται στους ταξικούς αγώνες για την εργατική χειραφέτηση, για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Στην Αθήνα, η ανεξάρτητη ταξική συγκέντρωση που πραγματοποιήθηκε στα Προπύλαια, συγκέντρωσε πολλά πρωτοβάθμια σωματεία από δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, εργατικές συλλογικές φοιτητικούς συλλόγους, πολιτικές οργανώσεις της αντικαπιταλιστικής και κομμουνιστικής Αριστεράς και του αναρχικού και αντιεξουσιαστικού χώρου. Ανάμεσα σε πλήθος από κόκκινες και παλαιστινιακές σημαίες, χαιρέτησαν εκπρόσωποι πολλών εργατικών σωματείων και η Ομοσπονδία εργαζομένων στα ασφαλιστικά ταμεία (ΠΟΚΟΚΠ), αλλά και συλλογικές του κινήματος. Ιδιαίτερα σημαντική ήταν η ομιλία του προέδρου της Ένωσης Παλαιστίνιων Εργαζομένων, Μιχτιάρ Εκτάμι, ο οποίος κάλεσε για άλλη μια φορά το κίνημα και τον λαό της χώρας μας να δυναμώσουν τον αγώνα και τις δράσεις αλληλεγγύης προς τον ηρωικό λαό της Παλαιστίνης που μάχεται για ζωή και ελευθερία στη γη του.

Στην κεφαλή της διαδήλωσης που ακολούθησε προς το Σύνταγμα και τη βουλή κυριαρχούσε μια μεγάλη παλαιστινιακή σημαία, ενώ στη συγκέντρωση ανοίχτηκε και το πανό της Διεθνούς καμπάνιας και Πρωτοβουλίας οργανώσεων στην οποία συμμετέχει το ΝΑΡ για «Αγώνα ενάντια στον πόλεμο, τον μιλιταρισμό και την πολεμική οικονομία».

Ενδεικτικό του μεγέθους της πορείας είναι ότι όταν η κεφαλή της βρισκόταν στα «λουλουδάδικα» στη βουλή, η «ουρά» ήταν στο κάτω μέρος της πλατείας Συντάγματος. Στην πορεία προς τη βουλή τον τόνο έδωσαν τα συνθήματα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, κατά της κυβέρνησης και τα εργατικά αιτήματα για αυξήσεις-συλλογικές συμβάσεις-μείωση του χρόνου εργασίας («5ημερο βωρο σταθερή δουλειά, όχι άλλα κέρδη για τα αφεντικά»), αλλά και τα πιο οραματικά συνθήματα που καλούσαν σε «αγώνα για μια άλλη κοινωνία».

Έδωσαν το παρών σωματεία από τον ιδιωτικό τομέα (ΣΕΦΚ, ΣΥΒΧΨΑ, ΣΒΕΚΜΟ κ.α.), την εκπαίδευση («Αριστοτέλης», «Κ. Σωτηρίου», «Η. Κων-

Μήνυμα για νέους αγώνες ενάντια στην εκμετάλλευση και τους πολέμους

► Απεργιακές διαδηλώσεις με κόκκινες και παλαιστινιακές σημαίες, με συνθήματα για τα εργατικά δικαιώματα στην εποχή μας

σταντοπούλου», ΕΛΜΕ Ανω Διοσίων), το ΣΕΡΕΤΕ, η ΠΟΠΟΚΠ και η ΠΣΕ ΟΓΑ, οι εργαζόμενοι στον ΕΛΓΟ-Δήμητρα και στο ΤΕΕ, εργατικά σχήματα (Δάντζα, Radical IT, Αριστερή Πρωτοβουλία Τεχνικών), Κούρδοι και Τούρκοι πρόσφυγες, η Πρωτοβουλία για σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα, η Ταξική Κίνηση για την Εργατική Χειραφέτηση, η Ταξική Πορεία, το ΚΚΕ (μ-λ), η Ροσιάντε κ.α.

Νωρίτερα το πρωί, αντιπροσωπείες του ΝΑΡ και της νΚΑ καθώς και της Πρωτοβουλίας για σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα βρέθηκαν στο θυσιαστήριο της Δευτεριάς, στο σκοπευτήριο της Καισαριανής και μετά από σύντομη ομιλία κατέθεσαν στεφάνια τιμώντας τους 200 εκτελεσμένους κομμουνιστές της Πρωτομαγιάς του 1944.

Δράσεις αλληλεγγύης υπέρ του παλαιστινιακού λαού πραγματοποιήθηκαν και σε άλλες πόλεις ενόψει της 1^{ης} Μάη. Την Τρίτη το τμήμα Πάτρας του ΣΕΡΕΤΕ ύψωσε την παλαιστινιακή σημαία στο κτίριο της πρυτανείας, σε μια

δράση αλληλεγγύης, ενώ εξελίσσεται η σφαγή στη Γάζα και το κίνημα καταλήψεων στις ΗΠΑ και αλλού. «Δεν θέλουμε τα πανεπιστήμιά μας να συνεργάζονται με το κράτος του Ισραήλ», τόνισε το ΣΕΡΕΤΕ.

Μαζική ήταν η πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση που πραγματοποιήθηκε στο Σύνταγμα το ΠΑΜΕ με κεντρικά συνθήματα ενάντια στην ακρίβεια και τον πόλεμο, ενώ μικρές ήταν οι συγκεντρώσεις που κάλεσαν το ΕΚ Αθήνας στην Κλαυθμώνος και η ΑΔΕΔΥ στην Κοραή.

Ιδιαίτερα σημαντική πρωτοβουλία στο πλαίσιο του φετινού γιορτασμού της Εργατικής Πρωτομαγιάς ήταν το κάλεσμα οργανώσεων και εργατικών ενώσεων από όλο τον κόσμο για Αντιπολεμική Διεθνιστική Πρωτομαγιά. Το κείμενο υπογράφουν το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και η ΟΚΔΕ Σπάρτακος από Ελλάδα και οργανώσεις από Ιταλία, Αργεντινή, Τουρκία, Αζερμπαϊτζάν, Χιλή, Βραζιλία, Ουρουγουάη και ΗΠΑ.

1^η Μάη

Μαχητικές διαδηλώσεις σε όλη την Ελλάδα

Ταξική πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στην Καμάρα στη Θεσσαλονίκη από πρωτοβάθμια σωματεία. Ακολούθησε διαδήλωση στο Μνημείο του Καπνεργάτη όπου τιμήθηκαν οι νεκροί εργάτες του ματωμένου Μάη του '36. Η συγκέντρωση του ΠΑΜΕ έγινε με μαζικότητα στο άγαλμα Βενιζέλου.

Το Σωματείο Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου με ανακοίνωση του κατήγγειλε την ίδρυση του κατ' όνομα «εργατικού» σωματείου 4Ε, Εθνική Εργατούπαλληλική Ένωση Ελλάδας, πίσω από το οποίο βρίσκονται γνωστοί ακροδεξιοί κύκλοι της πόλης, που καλούν σε «ελληνική πανεργατική πρωτομαγιά» στις... 7 Μάη, τότε που η κυβέρνηση αποφάσισε να μετακινήσει την αργία της Πρωτομαγιάς για να μη χαθούν τα κέρδη της Μεγάλης Τετάρτης. Όχι τυχαία, το όνομά της παραπέμπει στην αντίστοιχη 3Ε που έδρασε για περίπου μία δεκαετία (μεταξύ του 1927 και του 1936) στη Θεσσαλονίκη, με «απολογισμό» τον εμπρησμό του Κάμπελ, επιθέσεις σε απεργίες και γραφεία εργατικών σωματείων.

Στην Πάτρα, εργατικά σωματεία όπως το ΣΕΡΕΤΕ, εργατικά σχήματα του ιδιωτικού τομέα, οργανώσεις της κομμουνιστικής Αριστεράς και του αναρχικού χώρου συγκεντρώθηκαν στις 10 το πρωί έξω από το Παράρτημα και συμμετείχαν με μπλοκ στην πορεία που διοργάνωσε το Εργατικό Κέντρο στην πλατεία Όλγας.

Στο Ηράκλειο μαζική και δυναμική ήταν η ανεξάρτητη ταξική απεργιακή συγκέντρωση στο άγαλμα Βενιζέλου και η πορεία που ακολούθησε με συνθήματα για τη διεκδίκηση ΣΣΕ, δημόσιας Υγείας και Παιδείας, αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, ενάντια σε ΝΑΤΟ και ΕΕ. Στη συγκέντρωση που κάλεσε ο Συντονισμός Συλλογικοτήτων και Εργαζομένων Ηρακλείου καθώς και πρωτοβάθμια σωματεία και φοιτητικοί σύλλογοι της πόλης συμμετείχαν εκατοντάδες εργαζόμενοι και φοιτητές, κόντρα στα υπονομευτικά σχέδια του ΕΚ, που για ακόμα μία Πρωτομαγιά επέλεξε να κάνει ... κατάθεση στεφάνων.

Στα Χανιά κινητοποίηση κάλεσαν σωματεία του ΠΑΜΕ και πρωτοβάθμια σωματεία στην πλατεία Δημοτικής Αγοράς. Στην πορεία κυριάρχησαν αντιαμερικανικά συνθήματα λόγω της παρουσίας του αεροπλανοφόρου «Αϊξενχάουερ» στη Σούδα.

Ουδέτεροι όροι, βαριές συνέπειες

Έχουμε αναλογιστεί ποτέ σοβαρά τη διαφορά μεταξύ των όρων «κλιματική αλλαγή» και «υπερθέρμανση του πλανήτη»; Στον δημόσιο διάλογο συχνά οι όροι αυτοί είναι ταυτισμένοι και νοούνται ως ισοδύναμοι. Ο διάβολος, ωστόσο, κρύβεται στις λεπτομέρειες. Το 2019 η αμερικάνικη εταιρεία «SPARKneuro» πραγματοποίησε έρευνα σε δείγμα 120 Αμερικάνων δημοκρατικών, ρεπουμπλικάνων και ανεξάρτητων, κατά την οποία δόθηκαν έξι διαφορετικοί όροι που περιγράφουν το φαινόμενο και εμφανίζουν διαβαθμισμένη φόρτιση. Η αντίδραση στις διαφορετικές ορολογίες μετρήθηκε με χρήση ηλεκτροφυσιολογικών ελέγχων στον εγκέφαλο και τα αποτελέσματα φαίνεται να δίνουν μία ένδειξη ως προς την απάντηση. Πράγματι, οι πιο έντονα φορτισμένοι όροι, όπως «κλιματική κρίση» και «περιβαλλοντική καταστροφή» προκάλεσαν εντονότερες αντιδράσεις και μεγαλύτερη σύγχυση στους ερωτηθέντες, ενώ ουδέτεροι όροι, όπως είναι η κλιματική αλλαγή δεν κίνησαν ιδιαίτερα το ενδιαφέρον.

Εδώ βρίσκεται, λοιπόν, και η ουσία αυτών των αποτελεσμάτων. Η κλιματική αλλαγή ενέχει μια κανονικότητα. Κλιματικές αλλαγές συμβαίνουν καθ' όλη τη μακρά γεωλογική ιστορία του πλανήτη μας και επομένως η σημερινή κατάσταση δεν χρήζει κάποιας ιδιαίτερης προσοχής. Πηγαίνοντας αυτή την σκέψη και ένα βήμα παραπέρα, το κεφάλαιο όχι μόνο δεν φέρει καμία ευθύνη για την «κλιματική αλλαγή», αλλά αντίθετα, εμφανίζεται ως από μηχανής θεός με την «πράσινη ανάπτυξη», ώστε να μας σώσει.

Η ορολογία θέλει πάντα προσοχή. Πίσω από αυτή κρύβεται η ιδεολογία και στη συγκεκριμένη περίπτωση η ιδεολογία ενός συστήματος δολοφονικού, που καταληστεύει τον πλανήτη από τους πόρους του και τον άνθρωπο από τη ζωή του.

Το 2023 ήταν το θερμότερο έτος της Γης, από τότε που υπάρχουν μετρήσεις. Η τελευταία δεκαετία ήταν η πιο θερμή επίσης, όπως και οι πρώτοι μήνες του 2024. Οι συγκεντρώσεις CO₂ αυξάνονται. Όσο, λοιπόν, το κεφάλαιο προωθεί την κερδοφορία του ανεξέλεγκτο στις πλάτες «των από κάτω» και του περιβάλλοντος, συζητάμε στρεβλά τι πάει λάθος.

Η κλιματική κρίση εξελίσσεται γοργά Καυτά κέρδη με υπερθέρμανση της Γης

Ανάλυση

Κωστής Ζαχαρόπουλος

Η κλιματική κρίση εμφανίζει μία ιστορική πρωτοτυπία στην ανθρώπινη ιστορία. Είναι ίσως το μοναδικό πρόβλημα, στο οποίο το χάσμα μεταξύ επιπτώσεων και λύσεων θα μπορούσε χωρίς ιδιαίτερη υπερβολή να χαρακτηριστεί αβυσσαλέο. Ας σκεφτεί κανείς απλά, πως ο ΟΗΕ εκκίνησε επίσημα διαδικασίες χαρτογράφησης της κλιματικής αλλαγής το 1972, σχεδόν τρεις δεκαετίες μετά την ίδρυσή του και ενάμιση αιώνα μετά τη βιομηχανική επανάσταση. Έννοιες δε όπως το «φαινόμενο του θερμοκηπίου» και η «τρύπα του όζοντος» εισχώρησαν αρκετά αργότερα στον δημόσιο διάλογο.

Η εικόνα αυτή σε σχέση με την πραγματικότητα του σήμερα αγγίζει τα όρια

της τραγικής ειρωνείας. Οι πυρκαγιές, η καταστροφή οικοσυστημάτων, η απώλεια ζωικών και φυτικών ειδών και κυρίως η διαρκής αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη είναι καθημερινότητα. Τα δεδομένα επικυρώνουν πλήρως τη θέση του ΟΗΕ πως η κλιματική κρίση «είναι η μεγάλη πρόκληση του 21^{ου} αιώνα».

Η ευρωπαϊκή υπηρεσία παρατήρησης της κλιματικής αλλαγής Copernicus (CCCS) κρούει με την έκθεση της για το 2023 τον κώδωνα του κινδύνου, καθώς το περσινό έτος ήταν το θερμότερο στην ανθρώπινη ιστορία, και μάλιστα με μεγάλη διαφορά. Με μέση θερμοκρασία +1.48°C υψηλότερη από την προ-βιομηχανική εποχή, όταν δεν είχε ακόμα αρχίσει η μαζική χρήση ορυκτών καυσίμων, σύντομα η ανθρωπότητα κινδυνεύει να διαβεί ένα κατώφλι που θα επισφραγίσει την αδυναμία επιστροφής. Το 2015 στη συνθήκη του Παρισιού για την κλιματική κρίση ορίστηκαν κάποιοι διαβαθμισμένοι στόχοι για την αντιμετώπιση της κατάστασης. Ο αισιόδοξος στόχος θέτει το όριο στους +1.5°C σε σχέση την προβιομηχανική περίοδο, ενώ ο πιο με-

τριοπαθής στόχος είναι να διατηρηθεί κάτω από τους +2°C. Το 2023 έδειξε, πως οι στόχοι αυτοί ανήκουν πολύ περισσότερο στη σφαίρα του ανέφικτου παρά του ρεαλιστικού. Προφανώς δεν μπορεί η περσινή χρονιά να ιδωθεί μεμονωμένα, αλλά ακόμα και αν δούμε το διάγραμμα της μέσης θερμοκρασίας κάθε έτους από το 1940 μέχρι σήμερα, η τάση, ειδικά των τελευταίων 45 χρόνων, είναι αυξητική.

Ο ανεξάρτητος επιστημονικός φορέας CAT (Climate Action Tracker), που έχει ως αντικείμενο την καταγραφή των περιβαλλοντικών πολιτικών και του κλιματικού τους αντικτύπου, επισημαίνει πως ως το 2100 η πιθανότητα να έχει υπερβεί η ανθρωπότητα τον στόχο των 1,5°C είναι 99,5%! Το χειρίστο σενάριο σύμφωνα με τον CAT, είναι η αύξηση της θερμοκρασίας κατά 3,4°C (με μέση τιμή τους 2,7 °C), αν συνεχίσει η πορεία των σημερινών κλιματικών πολιτικών, τις οποίες χαρακτηρίζει «πλήρως ανεπαρκείς», πολύ μεγαλύτερη αύξηση δηλαδή και από το ανώτατο όριο που τέθηκε το 2015 στο Παρίσι. Ακόμα και για το «με-

τριπαθές» σενάριο, που διόλου ασημαντό δεν είναι, των 2,1°C, ο CAT προβλέπει πιθανότητα άνω του 50%.

Είναι, λοιπόν, όλα χαμένα; Έχει διασφαλίσει η ανθρωπότητα μία πρόωρη αυλαία γι' αυτήν και για το σύνολο της ζωής στη Γη όπως την ξέρουμε; Η απάντηση, όπως συνήθως, δεν είναι ξεκάθαρη. Θα μπορούσε να πει κανείς πως η απάντηση βρίσκεται σε μία λεπτομέρεια των ατελείωτων πινάκων, ποσοτικών δεδομένων και ερευνών. Μία λεπτομέρεια διόλου ασημαντή που εισάγει στη συζήτηση μία εντελώς νέα διάσταση. Αυτή η λεπτομέρεια δεν είναι άλλη από τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, κυρίως διοξειδίου του άνθρακα. Τα αέρια αυτά, που προκύπτουν κυρίως από τη χρήση ορυκτών καυσίμων, είναι ο βασικότερος παράγοντας αύξησης της μέσης θερμοκρασίας του πλανήτη και επομένως η μελέτη τους είναι κρίσιμης σημασίας. Τι δείχνει, λοιπόν, αυτή η μελέτη; Δεδομένα από τη γερμανική εταιρεία Statista παρουσιάζουν ένα διάγραμμα διαρκώς αυξανόμενης συγκέντρωσης CO₂ από το 1940 μέχρι σήμερα. Τρία αξιοσημείωτα στοιχεία από την έρευνα αυτή: Στοιχείο πρώτο, κάθε χρόνο από το 2000, με μοναδική εξαίρεση τη διετία της πανδημίας, καταγράφεται αυξητική συγκέντρωση εκπομπών. Στοιχείο δεύτερο, μόνο το 2023 εκλύθηκαν 37,55Gt CO₂. Στοιχείο τρίτο, οι εκπομπές CO₂ από το 1990 μέχρι σήμερα αυξήθηκαν κατά 60%.

Μία απλή παρατήρηση στις διακρατικές δεσμεύσεις για την καταπολέμηση της κλιματικής κρίσης και στα παραπάνω δεδομένα οδηγεί σε σοβαρό προβληματισμό. Πώς γίνεται να υπάρχει τέτοια αναντιστοιχία λόγων και έργων είναι το ερώτημα που πρέπει να απαντήσουμε αν θέλουμε να κάνουμε ουσιαστική πολιτική. Η απάντηση έχει καθαρά ταξική διάσταση. Το 2017 δημοσίευσε ο *Guardian* πως 100 εταιρείες ευθύνονται για το 71% των παγκόσμιων εκπομπών. Το 2022 σύμφωνα με την έκθεση της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC), το 80% των εκπομπών οφειλόταν στη βιομηχανία ενέργειας, στη «βαριά» βιομηχανία και στην εκμετάλλευση της γης (κτηνοτροφία, γεωργία, κλπ).

Η μάχη της υπεράσπισης του πλανήτη είναι στον πυρήνα της αντικαπιταλιστική και επομένως μόνο ως τέτοια μπορεί να είναι αποτελεσματική

**Πλειστόκαινος,
Ανθρωπόκαινος,
Κεφαλαιόκαινος**

Στις 6 Μαρτίου 2024 έλαβε χώρα μία ενδιαφέρουσα ψηφοφορία, η οποία ήρθε να βάλει τελεία σε μία υπερδεκαετή αντιπαράθεση της επιστημονικής κοινότητας. Ο όρος «Ανθρωπόκαινος» για την περιγραφή μίας νέας γεωλογικής περιόδου του πλανήτη απορρίφθηκε στη βάση του ανεπαρκούς διαστήματος για την παρατήρηση ικανοποιητικών ανθρωπογενών γεωλογικών αλλαγών στη σύσταση της Γης. Προφανώς ένας μη ειδικός δεν είναι σε θέση να αποφανθεί ως προς το αν η κίνηση αυτή ήταν σωστή ή λάθος. Ωστόσο, έχει ένα ενδιαφέρον να δούμε ορισμένα «φιλά γραμμάτα». Οι επιστήμονες δεν απέρριψαν πλήρως τον όρο. Απέρριψαν την γεωλογική του υπόσταση, αλλά υπογράμμισαν σθεναρά, πως η «Ανθρωπόκαινος» έχει αξία στην επιστήμη των πολιτών και στον δημόσιο λόγο καθώς αποτυπώνει μία τομή στην ανθρώπινη παρέμβαση στο περιβάλλον. Ωστόσο, ίσως είχε νόημα ένας νέος ορισμός. «Κεφαλαιόκαινο» χαρακτηρίζουν ορισμένοι τη σημερινή περίοδο, καθώς η πλήρης υποβάθμιση του περιβάλλοντος δεν είναι αορίστος προϊόν του ανθρώπου, αλλά του βάρβαρου καπιταλιστικού συστήματος, που βασίζεται στη λεηλασία της φύσης για την κερδοφορία του. Η γεωλογικού περιεχομένου συζήτηση μπορεί να έχει ολοκληρωθεί. Είναι όμως σημαντικό να τονισθεί η κοινωνική πλευρά της συζήτησης. Να αποτυπωθεί φανερά ποια είναι η αιτία πίσω από την κλιματική κρίση, δηλαδή το βάρβαρο καπιταλιστικό σύστημα.

Ακόμα και το αφήγημα της πράσινης νέας συμφωνίας, που τόσο συγκίνησε στα προηγούμενα χρόνια, αποδεικνύεται ένα καπιταλιστικό ημίμετρο που δεν θα ευνοούσε τελικά κανέναν άλλον πέρα από μία ανερχόμενη μερίδα του ευρωπαϊκού και του αμερικάνικου κεφαλαίου.

Όσο, λοιπόν, το κεφάλαιο προωθεί την κερδοφορία του ανεξέλεγκτο στις πλάτες «των από κάτω» και του περιβάλλοντος, συζητάμε στρεβλά τι πάει λάθος και η διεθνής κοινότητα μένει σε ευχολόγια. Η καπιταλιστική ανάπτυξη εκ φύσεως είναι ασύμβατη με την αειφορία, αλλά αντίθετα ξεζουμίζει βάρβαρα κάθε φυσικό πόρο χωρίς να ενδιαφέρεται για τις επιπτώσεις. Μήπως η επιπολαιότητα με την οποία θυσιάζεται ο πλανήτης δεν μας φέρνει κατά νου τα λόγια του Μαρξ, πως «όταν το κεφάλαιο έχει κέρδος 300% δεν υπάρχει έγκλημα που να μην ριψοκινδυνέψει να κάνει»; Η μάχη της υπεράσπισης του πλανήτη είναι στον πυρήνα της αντικαπιταλιστική και επομένως μόνο ως τέτοια μπορεί να είναι αποτελεσματική.

Ποια απάντηση οφείλει, λοιπόν, να δώσει η αντικαπιταλιστική αριστερά; Η κατάσταση δεν αφήνει περιθώρια ούτε για ημίμετρα, ούτε για συμβιβασμούς. Το δίλημμα το έχει θέσει η ίδια η φύση και πολύ επιτακτικά μάλιστα. Ή θα χάσουν οι από πάνω ή θα ζήσουμε νέες σκοτεινές εποχές. Κόντρα στην κυρίαρχη ιδεολογία που θέτει την κλιματική κρίση με όρους διαταξικού περιβαλλοντικού αποτυπώματος, κόντρα στον δήθεν προβληματισμό του κεφαλαίου απέναντι στη λεηλασία της φύσης και προφανώς κόντρα στη σκοταδιστική άρνηση της κλιματικής κρίσης και τις θεωρήσεις πως «πάμε καλύτερα». Η αντικαπιταλιστική αριστερά οφείλει να αναδείξει την υποκρισία αυτή και να επιβάλλει μέσα από ένα ισχυρό κίνημα την προστασία του περιβάλλοντος. Επίσης, η κατάσταση δεν αφήνει χρονικά περιθώρια για μετατόπιση του αγώνα σε ένα ακαθόριστο αύριο. Η αριστερά της Ελλάδας έχει υποτιμήσει το περιβαλλοντικό ζήτημα ήδη αρκετά. Οι πυρκαγιές, το μπάζωμα κάθε βουνοκορφής με ανεμογεννήτριες, οι πρόωροι καύσωνες όμως είναι εδώ για να μας θυμίσουν πως ο αγώνας αυτός πρέπει να δοθεί.

**Ποιοι
θα πληρώσουν
την κλιματική
κρίση;**

Την περίοδο της πανδημίας είχε ανοίξει στους κόλπους της κοινωνίας και της αριστεράς μία μεγάλη συζήτηση. Αν μπορούσε κάποιος να τη συνοψίσει σε μία πρόταση θα ήταν «Ποιος θα πληρώσει τα σπασμένα;». Θα πληρώσει το κεφάλαιο την πανδημία που το ίδιο γέννησε ή θα επωμιστεί το βάρος η συντριπτική πλειονότητα των «από κάτω»; Στο φόντο της παγιωμένης, πλέον, κλιματικής καταστροφής πρέπει να ξανακάνουμε αυτή την αντιπαράθεση. Οικισμοί, χωριά, ακόμα και πόλεις ερημώνονται, εκτάσεις γης καίγονται ή βυθίζονται σε θανατηφόρες πλημμύρες και το κεφάλαιο πλουτίζει.

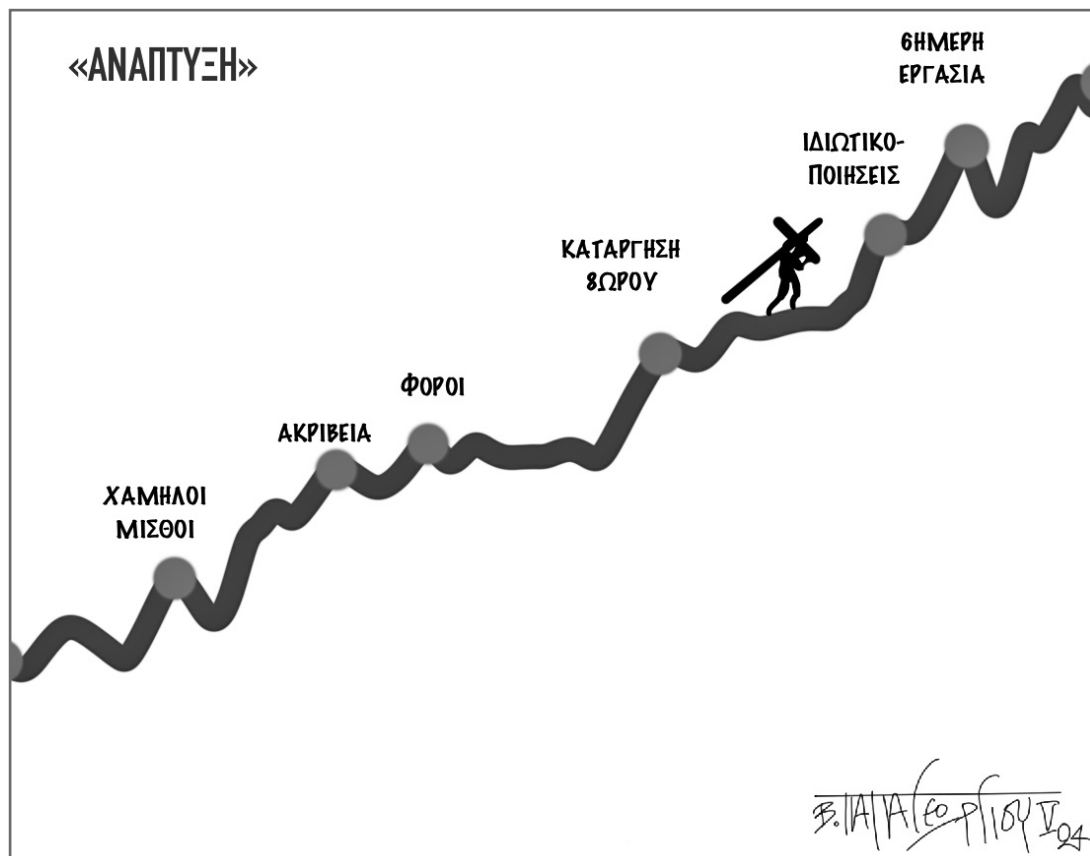
Την ίδια ώρα που η Θεσσαλία βυθιζόταν έφταναν αναφορές πως στην Αμερική εξελίσσεται μία εσωτερική μετανάστευση δισκατομμυριούχων. Με ιδιαίτερα μαζικούς όρους οι μεγιστάνες της Δύσης αγοράζουν βίλες μακριά από τις ακτογραμμές, υπό τον φόβο της αυξανόμενης στάθμης της θάλασσας και κατασκευάζουν τεχνητούς παραδείσους για να μην έρθουν κατάματα αντιμετώπι με την εξαφάνιση κάθε κοιτίδας πράσινου στον πλανήτη. Παράλληλα, οι ίδιοι που χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για την κλιματική αλλαγή, τελικά επωφελούνται από αυτή, στρεφόμενοι προς την πράσινη ανάπτυξη, η οποία είναι η νέα πηγή πλούτου για το κεφάλαιο και διόλου δεν λύνει την κρίση. Ο άνθρωπος και το περιβάλλον θα σωθούν μόνο με μία πολιτική από τα κάτω και από τα αριστερά που έρχεται σε ρήξη με το σύστημα αυτό. Την κλιματική κρίση πρέπει να την πληρώσει ο καπιταλισμός.

Λέσχη Αναιρέσεις: Εκδήλωση για τον μαρξισμό και την οικολογία

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ συζήτηση για τη σχέση μαρξισμού και οικολογίας, βάσει του 16ου τεύχους των *Τετραδίων Μαρξισμού*, διοργανώνει την Πέμπτη (9/5) στις 7.30 μ.μ. η *Λέσχη Αναιρέσεις* Αθήνας (Φερών 3, Βικτώρια). Στην εκδήλωση θα παρέμβουν οι συντελεστές του τεύχους: Κώστας Βουρεκάς, Ελένη Τριανταφυλλοπούλου και Γιώργος Πισίνας. «Στον 21ο αιώνα, το ζήτημα της καταστροφής της φύσης και της οικολογίας αποκτά ένα κομβικό ζήτημα το οποίο λαμβάνει τεράστιες διαστάσεις [...] Η κλιματική κρίση δεν αποτελεί ένα σενάριο για το μακρινό μέλλον, αλλά βρίσκεται ήδη παρούσα στην καθημερινότητα των κοινωνιών μας», αναφέρει το κάλεσμα. «Μπορούν οι αστικές πολιτικές διαχείρισης να επιλύσουν το ζήτημα; Τι βρίσκεται πίσω από την οικολογική καταστροφή; Υπάρχει η δυνατότητα για μια πράσινη ανάπτυξη; Μπορεί ένας σύγχρονος μαρξισμός να δώσει απαντήσεις για το ζήτημα της οικολογικής καταστροφής;», είναι μερικά από τα ερωτήματα στα οποία θα επικεντρωθεί η συζήτηση.

Ακροβασίες | Βασίλης Παπαγεωργίου

NAP: Έκτακτη οικονομική ενίσχυση για τις ευρωεκλογές

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ και το αστικό πολιτικό σύστημα υψώνουν διαρκώς τείχη για να αποκλείσουν τις ενοχλητικές φωνές και ειδικά την παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Για να συμμετέχει ένας συνδυασμός στις ευρωεκλογές της 9ης Ιούνη πρέπει να πληρώσει παράβολο 20.000 ευρώ! Το ποσό αυτό κατέβαλε η ANΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία για να εκφράσει την αντιΕΕ, αντικυβερνητική και αντικαπιταλιστική γραμμή και στη μάχη των ευρωεκλογών. Για να καλυφθούν αυτά τα έξοδα και οι ανάγκες της εκλογικής παρέμβασης, καλούνται όλες/οι οι φίλες/οι του NAP και της ANΤΑΡΣΥΑ να στηρίξουν έκτακτα οικονομικά. Για το NAP μπορούν να καταθέτουν στο όνομα Μαρξιστικό Πολιτιστικό Εργαστήρι στους λογαριασμούς: Εθνικής Τράπεζας (IBAN: GR6301101510000015100178175) και Τράπεζας Πειραιώς (IBAN: GR6301710240006024151313688).

Με ένα ...κλικ

ΑΝΑΙΡΕΣΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΤΟΥ ΣΤΕΚΙΟΥ

- Οι *Αναιρέσεις* Θεσσαλονίκης διοργανώνουν την Παρασκευή 10/5 μονοήμερο εκδηλώσεων για το άνοιγμα του στεκιού στη θεολογική. Στις 7 μ.μ. θα ξεκινήσει η εκδήλωση με τίτλο «Στις μάχες της γενιάς μας θα βγούμε νικητές. Η πρόταση της νΚΑ για το κίνημα της νεολαίας και την αντικαπιταλιστική Αριστερά». «Με τα μάτια στραμμένα στα αιτήματα και την κλιμάκωση της πάλης μας, για να σημάνει μια νέα περίοδος νικηφόρων αγώνων και κατακτήσεων λαού και νεολαίας!», αναφέρει το κάλεσμα. Στις 10 μ.μ. θα ακολουθήσει hip hop live με τους Χαρά και Χοακίν.

ΕΝΩΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ: ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

- Ανακοίνωση, μέσω της οποίας απαντάει στον υπουργό Υγείας Άδωνι Γεωργιάδη για τις πρόσφατες προκλητικές του δηλώσεις κατά των μαχόμενων υγειονομικών, εξέδωσε το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή. «Άνθρωποι με Α κεφαλαίο είναι οι μαχόμενοι γιατροί, ανθρωπάκια με Α μικρό είναι οι υπουργοί και οι κομματοδιορισμένοι διοικητές, κάφροι είναι ιθαγενείς Αφρικανοί που τους είχαν στοχοποιήσει οι αποικιοκράτες ρατσιστές ομοϊδεάτες του κ. Γεωργιάδη», αναφέρει μεταξύ άλλων στην απάντησή του. Υπενθυμίζεται ότι ο υπουργός (ιδιωτικής) Υγείας είχε το θράσος να αποκαλέσει «ανθρωπάκια» τους νοσοκομειακούς γιατρούς και τους λοιπούς υγειονομικούς της Λέσβου επειδή διαμαρτυρήθηκαν για την αντιλαϊκή πολιτική του και τον αποδοκίμασαν.

ΑΝΑΙΡΕΣΕΙΣ: ΑΝΑΒΛΗΘΗΚΕ ΤΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΗ ΜΑΚΡΟΝΗΣΟ

- Το οδοιπορικό στη Μακρόνησο που είχαν οργανώσει για την Κυριακή 28/4 οι *Αναιρέσεις* ακυρώθηκε λόγω των ισχυρών ανέμων και της απαγόρευσης απόπλου. Όπως ενημέρωσαν οι διοργανωτές θα μεριμνήσουν για τον «επαναπρογραμματισμό της επίσκεψης το επόμενο διάστημα. Θα υπάρξει σχετική ανακοίνωση».

Συναυλία Αλληλεγγύης για το ναυάγιο της Πύλου

ΣΥΝΑΥΛΙΑ «κραυγή» για δικαιοσύνη στα θύματα του ναυαγίου της Πύλου, με σύνθημα «Ήταν έγκλημα, ήταν δολοφονία ο πνιγμός 600 προσφύγων στη Πύλο», διοργανώνεται την Κυριακή 12/5 στις 7 μ.μ. στα γήπεδα μπάσκετ του Ρουφ. Στη συναυλία θα συμμετάσχουν οι Φοίβος Δεληβοριάς, Ναταλία Ρασούλη, Frank Panx, Alex Καλοφωλιάς, Stoupani street band, Βασίλης Ράλλης, Πτέρυγα 3, The Screaming Fly, Γιώργος Φασόλης, Damage Done και Βαλβολίνη. Θα παρέμβουν η Μάγδα Φύσσα, ο Γιάννης Μάγγος και ο διασώστης Ιάσωνας Αποστολόπουλος. Όπως σημειώνει η ΚΕΕΡΦΑ, η ενίσχυση της συναυλίας με τη συμβολική τιμή των 10 ευρώ θα είναι το ξεκίνημα μιας σειρά δράσεων με στόχο την απονομή δικαιοσύνης.

Prin: Καμπάνια συνδρομών για το δεύτερο εξάμηνο

Μπήκε και ο Μάιος, ο τελευταίος μήνας του πρώτου εξαμήνου του 2024. Σπεύστε λοιπόν να ανανεώσετε τη συνδρομή σας και για το υπόλοιπο του έτους. Η πληρωμή μπορεί να γίνει με κατάθεση στον λογαριασμό Alpha Bank με IBAN: GR1801402600260002002006023). Στείλτε και e-mail στο prin@otenet.gr.

ΚΟΥΠΟΝΙ

για τους αναγνώστες του

PRIN

θέατρο

Με την επίδειξη του παρόντος κουπονιού, το Prin παρέχει τη δυνατότητα σε 2 αναγνώστες του να παρακολουθήσουν την παράσταση

**Το Όνειρο Της Ιωνίας:
Η Μικρασιατική Εκστρατεία
μέσα από τα Ημερολόγια
των στρατιωτών**
του Αντώνη Κυριακάκη
με ένα εισιτήριο αξίας 15 ευρώ!
Παραστάσεις: Πέμπτη, Παρασκευή,
Σάββατο, Κυριακή στις 9 μ.μ.
Πρεμιέρα: Παρασκευή 10/5.
Θέατρο Χώρος

(Ορφέως και Πραβίου 6-8,
Βοτανικός). Τηλέφωνο
επικοινωνίας: 6983308778.

Η προσφορά ισχύει για όλες τις παραστάσεις βάσει διαθεσιμότητας (απαραίτητη η τηλεφωνική κράτηση και η επίδειξη του κουπονιού κατά την παραλαβή των εισιτηρίων)

Συνέντευξη

ΣΤΟΝ
ΧΡΙΣΤΟ
ΚΡΑΝΑΚΗ

► Τα ξημερώματα της Παρασκευής 26 Απριλίου αστυνομικοί, παρουσία εισαγγελέα, έκαναν έφοδο στο σπίτι σου; Ποια ήταν η αφορμή και τι ακολούθησε;

Πολύ νωρίς το πρωί της Παρασκευής 26/4, εισέβαλε στο σπίτι μου μια ομάδα οχτώ αστυνομικών – ενώ μετά από λίγο έφεραν και έναν σκύλο. Στην αρχή μού χτυπούσαν πολύ βίαια το κουδούνι και την πόρτα, χωρίς να πουν ποιος είναι. Εγώ σηκώθηκα, γιατί τους άκουσα να λένε πως αν δεν ανοίξω θα άνοιγαν μόνοι τους την πόρτα. Χωρίς να μου δείξουν κάποιο ένταλμα ή απόδειξη πως ήταν «παρών» και εισαγγελέας μπήκαν σπίτι, το έκαναν κυριολεκτικά άνω-κάτω, μου μιλούσαν ειρωνικά. Κι αφού δε βρήκαν τίποτα, παρά μόνο δύο σπρέι, με πήγαν στο αστυνομικό τμήμα. Εκεί μου είπαν πως όλο αυτό συνέβη για να βρεθεί ο υπαίτιος για κάποια συνθήματα υπέρ της Παλαιστίνης. Μου πήραν για πάνω από μία ώρα κατάθεση και γύρω στα 30 λεπτά απ' τον συγκάτοικό μου. Εν τέλει μας άφησαν και τους δύο ελευθέρους, χωρίς να μας απαγγείλουν κάποια κατηγορία.

► Πως στάθηκε η τοπική κοινωνία του Ρεθύμνου απέναντι στην κίνηση αυτή της αστυνομίας;

Μόλις έγινε γνωστή η είδηση για την εισβολή στο σπίτι μου, από την καταγγελία που έβγαλε η Αντικαπιταλιστική Αριστερή Ανατροπή φοιτη(ρι)ών (ANTAPA) –σχήμα της Attack στα AEI στο Ρέθυμνο– και με τη συμβολή της νΚΑ, καλέστηκε συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω απ' το αστυνομικό τμήμα για το ίδιο απόγευμα, την οποία πλαισίωσε πολύς κόσμος των φοιτητικών συλλόγων, συλλογικοτήτων αλλά κι ευρύτερα κόσμος της τοπικής κοινωνίας.

► Η καταστολή φαίνεται πως έχει μπει για τα καλά στην εμπροσθοφυλακή της κυβέρνησης. Είναι κάτι παροδικό; Ίσως μια τακτική της ΝΔ να θωρακιστεί από την ακροδεξιά, από την οποία φαίνεται να «αιμορραγεί»;

Μαρία Πλασάτη

Μέλος ΔΣ του Φοιτητικού Συλλόγου Κοινωνιολογίας Ρεθύμνου

Να απαντήσουμε στην καταστολή με αγώνες!

Η Μαρία Πλασάτη, μέλος της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση (νΚΑ) και της Attack στα AEI, τα ξημερώματα της Παρασκευής 26/4 δέχτηκε καταδρομική «εισβολή» στο σπίτι της στο Ρέθυμνο από οχτώ ασφαλίτες, εισαγγελέα και αστυνομικό σκύλο, οι οποίοι έψαχναν τον «εγκληματία» που είχε γράψει συνθήματα υπέρ της Παλαιστίνης στις 25 Μάρτη στην πόλη! «Η απάντηση θα πρέπει να δοθεί μέσα απ' τους φοιτητικούς μας συλλόγους, τα εργατικά σωματεία και τις γενικές τους συνελεύσεις, όπου η νεολαία κι ευρύτερα ο κόσμος που καταπιέζεται, θα μπορέσει να πάρει την κατάσταση στα χέρια του και να παλέψει για μόρφωση, δουλειά, ειρήνη, ελευθερίες», δηλώνει στο *Prin* η φοιτήτρια Κοινωνιολογίας.

► Η πιστεύεις ότι κρύβεται κάτι πιο βαθύ;

Στην πραγματικότητα, πίσω απ' την όξυνση της καταστολής κρύβεται η προσπάθεια της κυβέρνησης και του κράτους να θωρακιστούν απέναντι σε όποια αντίδραση, βρίσκεται η προσπάθεια φίμωσης και τρομοκράτησης όποιου και όποιας αγωνίζεται. Αυτό το είδαμε το προηγούμενο διάστημα εν μέσω του μεγαλειώδους φοιτητικού κινήματος με χημικά και ξύλο στις πορείες, με προσπάθειες ανοίγματος καταλήψεων όπως έγινε στη Νομική Κομοτηνής, με προσαγωγές φοιτη(ρι)ών. Το βλέπουμε και τώρα στην Πάτρα όπου τέσσερις φοιτήτριες και φοιτητές διώκονται με πειθαρχικά για τη συμμετοχή τους στις καταλήψεις, δύο εκ των οποίων είναι και μέλη

Ειδικά στην Κρήτη, βέβαια, που τα πάντα σ' αυτό το νησί κινούνται με γνώμονα τον τουρισμό, η ύπαρξη πολιτικών χώρων κι ευρύτερα φωνών που αντιστέκονται, ενοχλεί ακόμα παραπάνω το τοπικό κεφάλαιο, τους επιχειρηματίες και την αστυνομία. Πριν λίγους μήνες για παράδειγμα, είχαμε κρεμάσει ένα γιγαντοπανό σε κεντρικό σημείο του Ρεθύμνου που έγραφε «Free Palestine». Πριν προλάβουμε να το δέσουμε, είχε έρθει ήδη η αστυνομία απαιτώντας να το κατεβάσουμε αμέσως, γιατί ενοχλούσε τόσο την τοπική διοίκηση αλλά και τους επιχειρηματίες του νησιού.

► Το φοιτητικό κίνημα, το προηγούμενο διάστημα πανελλαδικά, έδωσε έναν ηρωικό αγώνα ενάντια στα ιδιωτικά AEI. Στα μάτια κάποιου κόσμου, όμως, φαίνεται πως τιμωρείται. Πώς μπορεί να ανατραπεί αυτή η κατάσταση;

Ανατρέπεται μονάχα με συνολικούς και συλλογικούς αγώνες ενάντια στην αυταρχική θωράκιση του κράτους, την αντιλαϊκή και αντιδημοκρατική πολιτική των

κυβερνήσεων, της ΕΕ και του κεφαλαίου. Η συγκεκριμένη συνθήκη –η καταστολή, η αυταρχική θωράκιση του κράτους– δεν προκύπτει απλά από τη δεδομένη χρονική περίοδο, δεν είναι απλά «σημείο των καιρών». Αντιθέτως, στην πραγματικότητα, αποτελεί δομικό συστατικό ενός συστήματος το οποίο θωρακίζεται μπροστά στις λαϊκές κινητοποιήσεις για να εξυπηρετήσει να συμφέροντα των λίγων. Η απάντηση θα πρέπει να δοθεί μέσα απ' τους φοιτητικούς μας συλλόγους, τα εργατικά σωματεία και τις γενικές τους συνελεύσεις, όπου η νεολαία κι ευρύτερα ο κόσμος που καταπιέζεται, θα μπορέσει να πάρει την κατάσταση στα χέρια του και να παλέψει για μόρφωση, δουλειά, ειρήνη, ελευθερίες στο ύψος των αναγκών μας κόντρα σ' ένα σύστημα που μας τσακίζει τις ζωές!

Η καταστολή αποτελεί δομικό συστατικό ενός συστήματος το οποίο θωρακίζεται μπροστά στις λαϊκές κινητοποιήσεις για να εξυπηρετήσει να συμφέροντα των λίγων

“

της Attack στα AEI. Καμία τακτική για να θωρακιστούν απ' την ακροδεξιά, λοιπόν, αλλά προσπάθεια τρομοκράτησης της Αριστεράς, πόσο μάλλον των πιο μαχόμενων κομματιών της.

► Το τελευταίο διάστημα, ειδικά στην Κρήτη, έχουν υπάρξει ακραία φαινόμενα αστυνομικής αυθαιρεσίας και καταστολής. Από τον «θάνατο» του Κώστα Μανιουδάκη και τις διαρκείς εισβολές και εκκενώσεις στην κατάληψη της Rosa Nera μέχρι το δικό σου περιστατικό. Ποια είναι η δική σου εξήγηση;

Και αυτά τα ακραία φαινόμενα καταστολής εντάσσονται στο πλαίσιο τρομοκράτησης που περιέγραψα παραπάνω.

Ωρα
νεολαίας

Το αντιπολεμικό φοιτητικό κίνημα έχει τεράστια παράδοση στις ΗΠΑ, καθώς στις 4 Μάη συμπληρώνονται 54 χρόνια από την εν ψυχρώ δολοφονία τεσσάρων φοιτητών στο Πανεπιστήμιο Κεντ του Οχάιο από την Εθνική Φρουρά. Εκείνη η σφαγή έφερε ακόμα μεγαλύτερη έκρηξη στο κίνημα, δημιουργώντας τις συνθήκες για την πτώση του προέδρου Νίξον.

Σήμερα, το πολιτικό περιεχόμενο της φοιτητικής «άνοιξης» στοχεύει στα «ιερά και όσια» του σύγχρονου καπιταλισμού. Ενδεικτικές είναι οι δηλώσεις της προέδρου των φοιτητών του Κολούμπια, Τέτζι Βιτζαγιακουμάρ, στους *New York Times*: «Οι τελειόφοιτοι σαν και μένα ξεκινούσαμε το δημοτικό στο κίνημα του Occupy Wall Street, μπαίναμε στο γυμνάσιο στη διάρκεια των διαδηλώσεων για τον έλεγχο των όπλων και ήμασταν στο λύκειο στο κίνημα Black Lives Matter. Η γενιά μου ξεκίνησε το δημοτικό στην εποχή της οικονομικής κρίσης, το γυμνάσιο στην εποχή της προεδρίας του Τραμπ και μπήκε στο πανεπιστήμιο στην εποχή της πανδημίας. Ποτέ δεν ζήσαμε σε κανονικούς καιρούς...».

Μέσα σε λίγες φράσεις αποτυπώνονται οι λόγοι που η νεολαία, όχι μόνο στην Αμερική αλλά και σε όλο τον κόσμο, μπορεί να γίνει το εύλεκτο υλικό για εξεγέρσεις. Η νεολαία που εξεγείρεται ενάντια στον σύγχρονο κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό ο οποίος έχει αγκαλιάσει πλήρως το Ισραήλ, ως πρότυπο милитарισμού, εθνικισμού και θεσμικής οργάνωσης μιας «δουτικής» κοινωνίας σε ρατσιστική βάση. Είναι μια εικόνα από το μέλλον, καθώς η καπιταλιστική κρίση οδηγεί στον ολοκληρωτικό πόλεμο με τη μορφή γενοκτονιών όπως στη Γάζα και σφαγίων όπως στην Ουκρανία. Είναι μια εξέγερση ενάντια στην μετατροπή της παιδείας και της επιστήμης σε πεδίο κερδοφορίας της πολεμικής βιομηχανίας. Είναι η αντίσταση σε ένα καθεστώς ολοκληρωτισμού, όπου τα αστικά επιτελεία με τη μορφή της «εκστρατείας ενάντια στον αντισημιτισμό» επιχειρούν να καταπνίξουν όχι μόνο το κίνημα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό, αλλά και κάθε φωνή διαμαρτυρίας και κάθε οργάνωση αγώνων.

Αιμιλία Τσαγκαράτου | Παναγιώτης Ξοπλίδης

Παγκόσμια διάσταση για τη φοιτητική «Ιντιφάντα», παρά την καταστολή

Το βράδυ της Τρίτης 30 Απρίλη, η αστυνομία της Νέας Υόρκης, μετά από εντολή του Πανεπιστημίου Κολούμπια, εκκένωσε με βίαιο τρόπο το κτίριο που είχαν καταλάβει οι φοιτητές. Πλήθος πάνοπλων αστυνομικών εισέβαλε στις εγκαταστάσεις όπου ψέκασαν, χτύπησαν και συνέλαβαν πάνω από εκατό διαδηλωτές. Είχε προηγηθεί η διαδικασία αποβολής δεκάδων φοιτητών, μετά τη λήξη του τελεσιγράφου το οποίο είχε επιδοθεί σε όσους είχαν κατασκηνώσει στο πανεπιστήμιο. Σύμφωνα με την εντολή που έδωσε η διοίκηση του Κολούμπια, όσοι δεν αποχωρούσαν υπογράφοντας δήλωση «πίστης» στις πολιτικές και στις αρχές του ιδρύματος μέχρι τον Ιούνιο του 2025 ή μέχρι την ημέρα που θα πάρουν το πτυχίο τους, θα τους απαγορευόταν η είσοδος σε αυτό, η

παρακολούθηση των μαθημάτων και η αποφοίτηση (για τους τελειόφοιτους).

Νωρίτερα, η πρόεδρος του Κολούμπια, Νεμάκ Σάφικ, δήλωνε ότι το ίδρυμα δεν θα απέσυρε τις επενδύσεις του από το Ισραήλ, αντιπροτείνοντας να προσφέρει χρήματα για την υγεία και την εκπαίδευση στη Γάζα και να υπάρχει μεγαλύτερη διαφάνεια στις επενδύσεις. Οι φοιτητές, όμως, δεν υποχώρησαν. Μετά την ανακοίνωση των αποβολών εισήλθαν στο Χάμιλτον Χολ, το ίδιο κτίριο που είχε καταληφθεί στη διάρκεια των διαδηλώσεων ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ το 1968, και το ονόμασαν Χιντ Χολ, προς τιμή της Χιντ Ρατζάμπ, μιας 6χρονης Παλαιστίνιας που σκοτώθηκε τον Φεβρουάριο στη Γάζα ενώ ήταν σε αυτοκίνητο στο οποίο επιτέθηκαν Ισραηλινοί στρατιώτες.

Παράλληλα, συλλήψεις έγιναν το βράδυ της Τρίτης και στο Σίτι Κόλετζ της Νέας Υόρκης. Αποβολές φοιτητών έχουμε και στο πανεπιστήμιο Κορνέλ ενώ 80 συλλήψεις έγιναν τη Δευτέρα στο πανεπιστήμιο του Όστιν στο Τέξας, όταν η αστυνομία επιτέθηκε στους φοιτητές με σπρέι πιπεριού και άλλες 80 στο Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο της Βιρτζίνια. Στο Πολιτειακό Πολυτεχνείο της Καλιφόρνια - Χούμπολτ έγιναν 35 συλλήψεις φοιτητών, με την αστυνομία να κάνει λόγο για «αποκατάσταση της τάξης».

Μέχρι την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές, τα πανεπιστήμια στις ΗΠΑ στα οποία έχουν στηθεί σκηνές και γίνονται διαδηλώσεις ενάντια στη γενοκτονία στη Γάζα και με βασικό αίτημα την απόσυρση των επενδύσεών τους από ό,τι έχει σχέση με το Ισραήλ, ανέρχονται στα 89. Το

Άγρια καταστολή στο Κολούμπια, όπου εισέβαλε η αστυνομία κατά των καταληψιών φοιτητών, μετά τα απειλητικά τελεσίγραφα της προέδρου του ιδρύματος. Σκηνές βίας και σε άλλα πανεπιστήμια, που παραπέμπουν στη γνωστή ταινία «Φράουλες και Αίμα»

σκηνές καταπνίγηκε κυριολεκτικά εν τη γενέσει της, με την αστυνομία να διαλύει την κατασκήνωση, να αρπάζει και να σέρνει στο έδαφος φοιτητές. Στον Καναδά, επίσης στήθηκαν κατασκήνωσεις στα πανεπιστήμια Μακ Γκιλ και Κονκόρντια στο Μόντρεαλ, με την αστυνομία να είναι σε απόσταση αναπνοής, χωρίς μέχρι στιγμής να επεμβαίνει. Το ίδιο και στην Αυστραλία, στα πανεπιστήμια της Μελβούρνης και του Σίδνεϊ, αλλά και στο Πανεπιστήμιο της Βαλένθια στην Ισπανία.

Παρόμοιες δράσεις ξεκίνησαν την προηγούμενη εβδομάδα σε πανεπιστήμια στο Ηνωμένο Βασίλειο, όπως σε αυτά του Γουόργουικ και στο Πανεπιστημιακό Κολέγιο του Λονδίνου (UCL). Ένα μεγάλο μέρος της ερευνητικής δραστηριότητας του εν λόγω ιδρύματος, άλλωστε, χρηματοδοτείται από εταιρείες όπως η Moog και η Rolls Royce, οι οποίες πουλούν οπλικά συστήματα στο Ισραήλ, τοποθετώντας το στην κορυφή των βρετανικών πανεπιστημίων με τέτοιες διασυνδέσεις. Σύμφωνα με έρευνα της Καμπάνιας για την Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, τα βρετανικά πανεπιστήμια επενδύουν συνολικά 420 εκατ. λίρες σε εταιρείες που είναι συνδεδεμένες με τις παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου από το Ισραήλ, μεταξύ τους και εκείνα της Οξφόρδης και του Κέμπριτζ.

Όσο για την Ελλάδα, η πρωτοφανής αστυνομική επιδρομή σε σπίτι φοιτήτριας στο Ρέθυμνο με την «κατηγορία» της συμμετοχής της σε γράψιμο συνθημάτων υπέρ της Παλαιστίνης στην πόλη, είναι ενδεικτική του φόβου ότι αυτό το κίνημα μπορεί να εξαπλωθεί και στα ημέτερα πανεπιστήμια, όπου η διασύνδεση ΑΕΙ-στρατού-NATO είναι ήδη στενή. Στο ΑΠΘ υπάρχουν ερευνητικά προγράμματα του NATO με πρακτικές ασκήσεις φοιτητών σε δομές του και κοινές εκδηλώσεις με πρώην πράκτορες της ΚΥΠ και εμπόρους όπλων! Το πιο γνωστό πρότζεκτ είναι η δημιουργία του UAV (μη επανδρωμένου αεροσκάφους) RX-3 στα πλαίσια του προγράμματος «Αρχύτας». Με τη σφραγίδα προγραμμάτων «έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης» της ΕΕ, ελληνικά πανεπιστήμια έχουν αναπτύξει άμεσες διμερείς σχέσεις και με ιδρύματα του Ισραήλ, τα οποία συνεργάζονται με την πολεμική βιομηχανία και τον στρατό. Ενίσχυση της συνεργασίας πανεπιστημίων με τον ισραηλινό στρατό θα φέρει η δημιουργία του ThessINTEC (Τεχνολογικό Πάρκο 4ης γενιάς στη Θεσσαλονίκη), το οποίο χρηματοδοτείται με 200 εκατ. ευρώ από ισραηλινά funds. Το ThessINTEC έχει ήδη υπογράψει μνημόνιο συνεργασίας με το Τεχνολογικό Πάρκο Gav-Yam Negev που συμμετείχε και στην δημιουργία εφαρμογών παρακολούθησης όπως το Pegasus και το Predator. Το ΑΠΘ και το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας θα μπουν μέσω αυτού στην υπηρεσία των ισραηλινών ενόπλων δυνάμεων, όπως συμβαίνει με το Κολούμπια.

Το σύνθημα «Λευτεριά στην Παλαιστίνη» ακούγεται ολοένα πιο δυνατά

>>>>>

σύνολο των συλλήψεων έχει ξεπεράσει τις 1.000. Οι συλλήψεις αφορούν και σε μέλη του διδακτικού προσωπικού που υπερασπίζονται τους φοιτητές τους στο πανεπιστήμιο Έμπορι στη Τζόρτζια, μεταξύ τους ο Εμίλ Κιμ, καθηγητής αγγλικής φιλολογίας και σπουδών γηγενών πληθυσμών, και η Νοέλ Μακάφι, πρόεδρος του τμήματος Φιλοσοφίας, η σύλληψη της οποίας έκανε το γύρο του διαδικτύου. Η συμπαραστάση του διδακτικού προσωπικού εκφράζεται με πολλούς τρόπους. Μετά τις μαζικές συλλήψεις των φοιτητών στο Κολούμπια, πολλά μέλη του διδακτικού προσωπικού και των εργαζομένων οργάνωσαν κινητοποίηση απαιτώντας «μια άμεση συγγνώμη και αμνηστία» για τους φοιτητές που διώχθηκαν. Στο πανεπιστήμιο του Πρίνστον στο Νιου Τζέρσι, το διδακτικό προσωπικό, σε γράμμα που έδωσε στη δημοσιότητα, δηλώνει: «Επιβεβαιώνουμε την αλληλεγγύη μας και τη στήριξη μας στους φοιτητές του Κολούμπια που απαιτούν να αποσύρει τις επενδύσεις του από τη γενοκτονία του Ισραήλ στη Γάζα και την συνεχιζόμενη κατοχή της Δυτικής Όχθης, της Ανατολικής Ιερουσαλήμ και άλλης παλαιστινιακής γης».

Την ίδια στιγμή, σοβαρές κινητοποιήσεις εκδηλώνονται και σε άλλες χώρες. Στη Γαλλία, στο Ινστιτούτο Πολιτικών Σπουδών (Sciences Po) στο Παρίσι, οι φοιτητές έστησαν σκηνές στα πρότυπα των ΗΠΑ και με τα ίδια αιτήματα. Στη Σορβόνη η απόπειρα των φοιτητών τη Δευτέρα να στήσουν

Μπάιντεν και Τραμπ συνυπογράφουν την επιστροφή του μακαρθισμού

Η βασική μέθοδος καταστολής του κινήματος στα αμερικανικά πανεπιστήμια, εκτός της αστυνομικής βίας, είναι ο στιγματισμός του ως «αντισημιτικό», με σύγχρονες μορφές μακαρθισμού. Δημοκρατικοί και Ρεπουμπλικάνοι, από κοινού στη Βουλή των Αντιπροσώπων, κατέθεσαν πρόταση νόμου για την δημιουργία «συστήματος παρακολούθησης του αντισημιτισμού» στα πανεπιστήμια που έχουν ομοσπονδιακή χρηματοδότηση. Σύμφωνα με το νόμο αυτό, ο υπουργός Παιδείας θα θέτει τους όρους της «παρακολούθησης» και σε περίπτωση που το πανεπιστήμιο αρνείται να το δεχθεί, θα διακόπεται κάθε ομοσπονδιακή χρηματοδότηση προς αυτό. Στη Βρετανία, επίσης, υπάρχει εδώ και χρόνια το πρόγραμμα Prevent, στο όνομα της «καταπολέμησης της τρομοκρατίας», το οποίο το τελευταίο διάστημα στοχοποιεί όσους δηλώνουν υπέρ της Παλαιστίνης σε σχολεία και εκπαιδευτικά ιδρύματα, δημιουργώντας ένα δίκτυο που καταδίδει και τρομοκρατεί κυρίως τη νεολαία μουσουλμανικής καταγωγής. Η συνθετότερη κατηγορία είναι το γνωστό σύνθημα για ελεύθερη Παλαιστίνη «από το ποτάμι μέχρι τη θάλασσα», με τον ισχυρισμό πως ισοδυναμεί με κάλεσμα για εθνοκάθαρση των Εβραίων. Ωστόσο, ακόμα κι ένα σημαντικό τμήμα της εβραϊκής Διασποράς αποδέχεται ότι το σύνθημα αυτό αφορά την οικοδόμηση ενός ενιαίου, πολυεθνικού, ανεξίθρησκου κράτους, που θα περιλαμβάνει όλη την ιστορική Παλαιστίνη.

Ο νέος μακαρθισμός συναντά και τον ακροδεξιό ανορθολογι-

σμό. Κατά τη διάρκεια ειδικής συνεδρίασης της Βουλής των Αντιπροσώπων, όπου ζητήθηκε και η απαγόρευση της οργάνωσης «Εβραϊκή Φωνή για την Ειρήνη» με την κατηγορία του αντισημιτισμού (!), ένας Ρεπουμπλικάνος βουλευτής ρώτησε την πρόεδρο του Κολούμπια: «Θέλετε το πανεπιστήμιο να είναι καταραμένο από τον Θεό;» Στη συνέχεια δε, αμφότεροι συμφώνησαν ότι η Χαμάς είναι φανατική θρησκευτική οργάνωση που πρέπει να εξαλειφθεί...

Ο μακαρθισμός «αντισημιτισμός» γίνεται εργαλείο ακόμα και για τις γεωπολιτικές επιδιώξεις του αμερικανικού κεφαλαίου. Στο στόχαστρο βουλευτών, αλλά και διαδηλωτών που συμμετέχουν σε συγκεντρώσεις υποστήριξης του Ισραήλ, βρίσκεται το TikTok, με ισχυρισμούς ότι η δημοφιλής εφαρμογή ωθεί τους νέους να υποστηρίξουν τους Παλαιστίνιους και να οργάνωσουν κινητοποιήσεις όπως οι καταλήψεις στα πανεπιστήμια. Η απαγόρευση του TikTok ή ο εξαναγκασμός της Κίνας να το πουλήσει είναι ένας από τους βασικούς στόχους του πολιτικού κατεστημένου στις ΗΠΑ. Τα δημόσια προβαλλόμενα στοιχεία χρηστών της εφαρμογής στη χώρα, νέων στη συντριπτική τους πλειοψηφία, υποδηλώνουν την εκρηκτική άνοδο της συμπάθειας για την παλαιστινιακή υπόθεση σε αυτές τις ηλικίες. Στον πρώτο μήνα μετά την 7^η Οκτώβρη καταγράφηκε ότι το hashtag #freepalestine είχε 946 εκατομμύρια προβολές στις ΗΠΑ αναδεικνύοντας μια δυναμική τάση πολύ πριν ξεκινήσουν οι διαδηλώσεις της φοιτητικής νεολαίας.

Θοδωρής Μαγκλάρας

Η πολεμική έρευνα ως κρίσιμο πεδίο πολιτικής σύγκρουσης στα πανεπιστήμια

► Σε ΗΠΑ και Ελλάδα πολλές σχολές συνεργάζονται με το Ισραήλ, τον στρατό και την αστυνομία

Εάν κάτι σίγουρα συνδέει το φοιτητικό κίνημα που ξέσπασε στην Ελλάδα τους τελευταίους μήνες με τη φοιτητική έκρηξη που λαμβάνει χώρα στα πανεπιστήμια της Αμερικής και της Ευρώπης, αυτό θα είναι μια μεγάλη παλαιστινιακή σημαία που ανεμίζει σε κάθε δράση, κάθε κινητοποίηση των φοιτητών. Αυτό είναι λογικό, καθώς στις αντιπολεμικές τάσεις της νεολαίας παγκοσμίως, συμπυκνώνεται μια συσσωρευμένη οργή και αγανάκτηση για τους όρους ζωής, για τη διαλυμένη προοπτική της νέας γενιάς σε ένα κόσμο που γίνεται ολοένα και πιο δυστοπικός.

Υπάρχει, ωστόσο, και κάτι βαθύτερο, κάτι που καθιστά αυτό το κίνημα βαθιά πολιτικό με την αυστηρή χρήση του όρου. Οι φοιτητές των αμερικανικών πανεπιστημίων διαδηλώνουν ενάντια στη συνεργασία των πανεπιστημίων τους με ισραηλινά πανεπιστήμια και φορείς, βάζουν στο επίκεντρο του αγώνα τους το ερώτημα «για ποιον σπουδάζουμε;». Ένα απλό σε πρώτη ανάλυση ερώτημα, που μαρτυρά όμως τον πυρηνικό ρόλο του πανεπιστημίου στον σύγχρονο καπιταλισμό.

Πίσω από το μανδύα της «ακαδημαϊκότητας», της «διεθνοποίησης» και της «προόδου» που διατυμπανίζει η ελληνική κυβέρνηση για να δικαιολογήσει την αντιδραστική μετάλλαξη του πανεπιστημίου, κρύβονται στρατηγικές κατευθύνσεις που δεν εμφανίζονται μόνο στα ιδρύματα της Ivy League, αλλά και στα ελληνικά πανεπιστήμια.

Το πανεπιστήμιο ως ειδικός θεσμός στον καπιταλισμό έχει την ευθύνη για την παραγωγή και αναπαραγωγή γνώσης και έρευνας, με τρόπο που να εξασφαλίζονται οι γενικοί όροι της αναπαραγωγής, της εκμετάλλευσης και της κυριαρχίας του κεφαλαίου. Υπό αυτό το πρίσμα, η σύνδεση των πανεπιστημίων με την πολεμική μηχανή που διεξάγει τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη κάθε άλλο παρά συγκυριακή είναι. Η προσαρμογή της παραγόμενης γνώσης και έρευνας στις ανάγκες του κεφαλαίου μπορεί να λαμβάνει διάφορες μορφές την εκάστοτε περίοδο, πάντα όμως έχοντας στο επίκεντρο αυτό το γενικό αξίωμα.

Τα παραδείγματα ελληνικών πανεπιστημίων που συνεργάζονται μέχρι και σήμερα με το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ μέσω ευρωπαϊκών

προγραμμάτων ή διμερών συμφωνιών είναι πολλά, από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και το Μετσόβιο Πολυτεχνείο μέχρι το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, το Πανεπιστήμιο Πειραιά και το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Η πολεμική έρευνα, ωστόσο, δεν σταματά εκεί αν θυμηθούμε τα ερευνητικά προγράμματα που έχουν διεξαχθεί κατά καιρούς στα ελληνικά πανεπιστήμια. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του ΕΜΠ, το οποίο κατ' εξακολούθηση έχει συνεργαστεί με το ΝΑΤΟ, τη Frontex, την Europol, την Αστυνομία και τους στρατούς ξηράς-θάλασσας της Ελλάδας και άλλων χωρών, αλλά και με πολυεθνικές-κολοσσούς στον τομέα της άμυνας και των εξοπλιστικών (π.χ. «Leonardo S.p.A.») μέσα από τα προγράμματα Ranger, Andromeda, Previsión, Sirius κ.α. Εξίσου χαρακτηριστική είναι η υπογραφή μνημονίου συνεργασίας ανάμεσα στην Ελληνική Αεροπορική Βιομηχανία και τέσ-

σερα ελληνικά πανεπιστήμια (ΑΠΘ, Δημοκρίτειο Θράκης, Θεσσαλίας, Πατρών) για τη βιομηχανική παραγωγή πολεμικών drones.

Εύκολα εντάσσει κανείς την πολεμική έρευνα των ελληνικών πανεπιστημίων στα πλαίσια του ελληνοτουρκικού ανταγωνισμού, της αντιμεταναστευτικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της ενεργούς εμπλοκής της χώρας στις πολεμικές επιχειρήσεις του ΝΑΤΟ σε όλο τον κόσμο. Απαιτείται βαθύτερη ανάλυση, όμως, για να

διαπιστώσει ότι η σύνδεση αυτή είναι συνολικότερη και διαπερνά όλους τους τομείς. Από την ενεργειακή «πράσινη μετάβαση» της ΕΕ και την απολιγνιτοποίηση, μέχρι την προσαρμογή στις ανάγκες του τουριστικού κεφαλαίου με τις αναπλάσεις των πόλεων και το gentrification, τα ελληνικά πανεπιστήμια είναι παρόντα παρέχοντας το απαραίτητο πλαίσιο για την ενίσχυση όλων των κεντρικών κατευθύνσεων της εθνικής και τοπικής οικονομίας. Αυτό, άλλωστε, αποτυπώνεται τόσο στις αλλαγές στα προγράμματα σπουδών όσο και στο μοντέλο διοίκησης των ιδρυμάτων, που προσομοιάζει πλέον πλήρως σε αυτό μιας επιχείρησης μέσω των Συμβουλίων Διοίκησης.

Η σύνδεση, επομένως, του πανεπιστημίου με την πολεμική βιομηχανία και τις ανάγκες του κεφαλαίου κάθε άλλο παρά σύμπτωση ή εξαίρεση είναι στον σύγχρονο καπιταλισμό. Το ζήτημα του περιεχόμενου της γνώσης και της παραγόμενης έρευνας είναι κρίσιμο πεδίο πολιτικής παρέμβασης στην προσπάθεια συμβολής σε ένα πολιτικό φοιτητικό και εργατικό κίνημα με έναν διπλό τρόπο: Η διεκδίκηση με σκοπό η γνώση, η επιστήμη και η έρευνα να γίνονται προς όφελος των κοινωνικών αναγκών, απαντά πρώτα από όλα με θετικό τρόπο στη δυνατότητα της εποχής η ανθρωπότητα να ζήσει καλύτερα αξιοποιώντας τα άλματα και τα τεράστια επιτεύγματα της επιστήμης. Παράλληλα, όμως, συγκρούεται με βασικούς πυλώνες του καπιταλισμού, που καταδυναστεύει την πνευματική, διανοητική δραστηριότητα των ανθρώπων και κυρίως αλλοτριώνει με τρόπο αλλόκοτο τη διασαύρωσή της με το ευρύτερο κοινωνικό γίγνεσθαι, συνθλίβοντας παράλληλα όλα τα απελευθερωτικά χαρακτηριστικά της.

Οι φοιτητικές καταλήψεις στα πανεπιστήμια των ΗΠΑ και της Ευρώπης, επομένως, δίνουν ένα μήνυμα που με διαφορετικές αποτυπώσεις εκφράστηκε και στο κίνημα των φοιτητών ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Ότι σε μια νέα περίοδο πολέμων, στην οποία η νεολαία θα κληθεί να σκοτωθεί για τα συμφέροντα του κεφαλαίου, η ίδια νεολαία ως δημιουργός του κοινωνικού μέλλοντος όχι μόνο διεκδικεί να έχει λόγο, αλλά παίρνει θέση. Αυτό το εκκωφαντικό μήνυμα δίνει στην ερχόμενη περίοδο νεολαιίστικο, ανατρεπτικό πολιτικό στίγμα, αλλά και κάτι από άρωμα Μάη.

Η διεκδίκηση για γνώση, επιστήμη και έρευνα που θα είναι προς όφελος των κοινωνικών αναγκών συγκρούεται με βασικούς πυλώνες του καπιταλισμού

Βασιλική Σταυρανούδακη

Μεγάλη στήριξη καλλιτεχνών στις Αναιρέσεις

Μεγάλες διαστάσεις έχει λάβει η συμπράταση μουσικών, τραγουδιστών και συγκροτημάτων στο φεστιβάλ *Αναιρέσεις*, καθώς 105 μέχρι στιγμής μουσικοί, 30 συγκροτήματα και μία ομάδα κωμικών και ηθοποιών έχουν υπογράψει το κείμενο καταγγελίας της άρνησης να δοθεί χώρος στις *Αναιρέσεις* για να πραγματοποιήσουν το μεγάλο φεστιβάλ τους. Μέχρι τώρα λοιπόν έχουν υπογράψει οι μουσικοί:

0-100 Sirene, Alexandros Miaris (Electric Litany), EXPE, Jako, Mira, Ridra Rado (Mr. Highway Band), Stolen Mic, IronBeast, Diafygon Kerdos, Kil Emil, Άγγελος Αγγελίδης, Άγγελος Γεωργιόπουλος, Αγγέλικα Παπανικολάου, Άγης Παπαπαναγιώτου, Αλέκος Λαμπρίδης, Αλέξανδρος Κτιστάκης, Αλέξης Καλοφωλιάς (The Last Drive / Thee Holy Strangers), Ανατολή Μαργιόλα, Ανδρέας Θωμά, Άννα Χρυσάνθους, Αντιγόνη Μπασακάρου, Αντιγόνη Στάππα (Ξέφραγκο Αμπέλι), Αντώνης Απέργης, Αργύρης Μπακιρτζής, Αργύρης Νικολάου, Αρετή Κοκκίνου, Άρης Μάθεσης, Αυγερινή Γάτσι, Βαγγέλης Κορακάκης, Βαγγέλης Παππάς, Βασίλης Κορακάκης, Βασίλης Μυρσινιάς (Renegade Instruments), Βασίλης Ράλλης, Βασιλική Τσιφτσά, Βέβηλος, Γιάννης Αγγελά-

κας, Γιάννης Αφένδρας (Mr. Highway Band), Γιάννης Μαστροθεοδώρου, Γιάννης Μπλάγας (Remnant), Γιάννης Χαλκιαδάκης, Γεωργία Μαρίνη, Γιολάντα Τσιαμπόκαλου (Sadahzinia), Γιώργος Μεράντζας, Γιώργος Στεργίου (Dj Marble), Γιώργος Φουντούκος, Γιώργος Χριστοδούλου, Γρηγόρης Ψαλτάκος (Mr. Highway Band), Δήμητρα Τσαγκαράκη, Δημήτρης Ζερβουδάκης, Δημήτρης Μέντης, Δημήτρης Μυστακίδης, Δημήτρης Πουλικάκος, Δημήτρης Τσάρνος (Mr. Highway Band), Ελίζα Σκολίδη, Εύα Ξένου, Ηλίας "E-Raptor" Ράπτης (Past Perfect, Scoria, Deepen, int.), Θανάσης Παπακωνσταντίνου, Θέλημα Καραγιάννη, Θεοχάρης Παρασκευάς (Λάμδα), Θοδωρής Μαυρογιώργης (Wedding Singers), Θοδωρής Σουρβίνος (Kennpy Freq), Θωμάς Κυρίτσος (Circus Caravan), Κατερίνα Παναγοπούλου, Κωνσταντίνος Γεωργούσης, Κωστής Κωστάκης, Λευτέρης Σατσάκης (Misty Route), Λουκάς Μεταξάς, Μαρία Χατζάκου, Μαριλένα Ορφανού, Μάρω Παναγή, Μαίρη Δεναξά, Μάνος Βλάχος, Ματούλα Ζαμάνη, Μαρία Νίτση, Μυρσίνη Ποντικοπούλου-Βενιέρη, Νατάσσα Μποφίλιου, Νεφέλη Μασκαντούρη, Νεφέλη Φασουλή, Νίκος Βρύζας, Νίκος Κοτσίρης, Νίκος Κρέτσος, Νίκος Ξύδης, Νίκος Σαρηνιάννης, Ντίνα

105 μουσικοί και 30 συγκροτήματα υπογράφουν την καταγγελία για τον αποκλεισμό

Σκέμπρη, Ντομένικο Μπονάσι (Radiosol), Παναγιώτης Διαμάντης, Παναγιώτης Παπαστεργίου (Black Knot), Πάνος Δημάκης, Πάνος Πενταρίτσας (Βόμβοι), Παύλος Κατσιβέλης, Σάκης Νικολετόπουλος, Σότος Τσόγκας, Σπύρος Γραμμένος, Στάθης Δρογώσης, Σταύρος Χατζόπουλος (Coyote's Arrow), Στέλιος Σαλβαδόρ (Μωρά στη Φωτιά), Στράτος Αλοίμονος (Stratman), Σωτήρης Πατραγιάννης, Φλώρα Ιωαννίδη (Thee Holy Strangers), Φοίβος Δεληβοριάς, Φραντζέσκα Ντούρου, Φωτεινή Βελεσιώτου, Χαρά, Χαρούλα Τσαλπαρά.

Επίσης, το κείμενο συνυπογράφουν τα συγκροτήματα:

1000Mods, Baildsa, Banda Entopica, Egoera, JazzMatazz, Kooba Tercu, Magic de Spell, Playgrounded, The Callas, The Last Internationale, TURBOFLOW3000, Villagers Of Ioannina City, VOID DROID, Αναφανδόν, Γκιντίκι, ΜΙΚΡΟ, ΦΡΑΞΙΑ, ΧΑΟΝΙΑ, Πολυφωνικό Σύνολο, Αρμανιάκ, Μουσικό Σχήμα, Los Tre, Ραστ Χιτζάζ, Μουσικό Σχήμα, Social Waste, Locomondo, Αγία Φανφάρα, Passengers in Panic, Kalte Nacht, Γιώργος Τσίγκος & Μαύροι Κύκλοι.

Στηρίζει και η Εργατική ομάδα κωμικών και ηθοποιών IMPROV.

ΠΑΤΡΑ

Ρεβανσισμός και καταστολή κατά κινήματος

Σάρκα και οστά παίρνει η εκδικητικότητα απέναντι σε ένα κίνημα που κατάφερε να «θαμπώσει» το κυβερνητικό αφήγημα περί ομαλότητας. Την αυταρχική απόφαση του πρόεδρου της σχολής Πολιτικών Μηχανικών Πάτρας, Αθανάσιου Τριανταφύλλου, υποστήριξε -για ακόμη μία φορά- η υφυπουργός Παιδείας Ζέττα Μακρή στη βουλή, δείχνοντας πως οι διώξεις συνδικαλιστών φοιτητών αποτελούν κεντρική κατεύθυνση. Ο Α. Τριανταφύλλου ανακοίνωσε με μείλ, την τελευταία μέρα λειτουργίας της σχολής πριν το Πάσχα, τις ποινές στους τέσσερις διωκόμενους φοιτητές. Σύμφωνα με αυτές επιβάλλεται «αποκλεισμός από τη συμμετοχή στις εξετάσεις των μαθημάτων της εξεταστικής περιόδου Ιουνίου 2024». Το καθηγητικό κατεστημένο της σχολής φαίνεται αποφασισμένο να προχωρήσει στην υλοποίησή τους. Τόσο ο κοσμήτορας Νικόλαος Αβούρης, ο οποίος επιτέθηκε στις αποφάσεις του φοιτητικού συλλόγου κατά την διάρκεια ορκωμοσίας, όσο και η Σύγκλητος με ανακοίνωσή της, «ρίχνουν το γάντι» στους φοιτητές.

Η δίωξη παίρνει χαρακτήρα κοινωνικού πειράματος. Στόχος είναι να αρχίσει ο «χορός» των διώξεων φοιτητών, όπως έγινε με τον εργαζόμενο του ΕΚΠΑ Δ. Αντωνίου, αλλά και εκπαιδευτικούς σχολείων. Η εκπαιδευτική αναδιάρθρωση στην Ελλάδα δέχτηκε σημαντικό «πλήγμα» από το ρωμαλέο φοιτητικό κίνημα, αντίθετα απ' ό,τι θα ήλπιζε η κυβέρνηση και το διαπλεκόμενο καθηγητικό κατεστημένο. Η ιδιωτικοποίηση χρειάζεται «ησυχία, τάξη και ασφάλεια».

Η μάχη, λοιπόν, απέναντι στις διώξεις είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με εκείνη της υπεράσπισης της δημόσιας παιδείας. Γι' αυτό και στο πλευρό των τεσσάρων φοιτητών, δύο εκ των οποίων μέλη της ATTACK, κινητοποιούνται δεκάδες σύλλογοι φοιτητών πανελλαδικά, ο σύλλογος μελών ΔΕΠ του πανεπιστημίου Πατρών, εργατικά σωματεία, όπως και πλήθος αποφοίτων της σχολής. Το κίνημα απαντά στις διώξεις με πορείες και κινητοποιήσεις. Την παραμονή της Πρωτομαγιάς φοιτητές και εργαζόμενοι του πανεπιστημίου Πατρών ανάρτησαν την παλαιστινιακή σημαία στο κτίριο της πρυτανείας, αφού πρώτα κατέβασαν εκείνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Χρίστος Κρανάκης

Προβολή ντοκιμαντέρ και παραδοσιακό γλέντι στις 10/5

Απτόητες συνεχίζουν τις παρεμβάσεις τους οι *Αναιρέσεις*. Μετά τις πολύ επιτυχημένες εκδηλώσεις για τον ένα χρόνο λειτουργίας της Δέσχης *Αναιρέσεις* (Φερών 3), την Παρασκευή 10/5 στις 8.30 μ.μ. στο θεατράκι της πλατείας Πρωτομαγιάς θα πραγματοποιηθεί προβολή του ντοκιμαντέρ της ομάδας Συλλογική Μνήμη «Συνάδελφοι Ηρωικοί Οικοδόμοι» και θα ακολουθήσει αμέσως μετά παραδοσιακό γλέντι με την κομπανία *Τσίμα Τσίμα*.

**Πίσω
από τις
κάμερες**

Από το 2022 και μετά, καταγράφεται εντατική προσπάθεια επιβολής της αμερικανο-νατοϊκής ατζέντας στην ενημέρωση και της ιδεολογικής της επιρροής σε δημοσιογράφους, ανθρώπους της πληροφόρησης αλλά και στα πανεπιστήμια. Από την περίοδο της προσπάθειας

Ματίνα Παπαχριστούδη

Βαθαίνουν οι «δημόσιες σχέσεις» του NATO με τα ΜΜΕ

για την «εκπαίδευση δημοσιογράφων» από την αμερικάνικη πρεσβεία και μετά το ξέσπασμα του πολέμου στην Ουκρανία, το NATO διεύρυνε τις επιχειρήσεις επιρροής, με δημόσια πλέον και καλά προωθημένα προγράμματα υπό τον μανδύα αντιμετώπισης της παραπληροφόρησης ή της... ασφάλειας των δημοσιογράφων.

Την περασμένη εβδομάδα, πολυδιαφημίστηκε από το ΓΕΕΘΑ η «συνδυασμένη σύσκεψη των Ομάδων Εργασίας (Working Groups) του NATO για τις Πληροφοριακές και Ψυχολογικές Επιχειρήσεις (Information - Psychological Operations), καθώς και η σύσκεψη της Ομάδας Εργασίας για τις Στρατιωτικές Δημόσιες Σχέσεις (Military Public Affairs)». Όπως έγραψε η ειδησεογραφική διπλωματική ιστοσελίδα neostrategy.gr, «οι στρατιωτικές δημόσιες σχέσεις (σχέσεις προς τον Τύπο και την κοινωνία) και οι επιχειρήσεις ψυχολογικού πολέμου πάνε μαζί και σε αυτά επιβάλλεται να συνηθίσουν τα ελληνικά ΜΜΕ».

Ο συνδυασμός των «ψυχολογικών επιχειρήσεων», μια παλιά και δοκιμασμένη μέθοδος επιθετικής στρατιωτικής επικοινωνιακής τακτικής με τις «δημόσιες σχέσεις» του στρατού, αποτυπώνει την κλιμάκωση των προσπαθειών για την επιβολή φιλοπολεμικής πολιτικής μέσω των μίντια. Το καινούργιο είναι ότι τα διάφορα αυτά «σεμινάρια» ή «σχολεία» ανακοινώνονται χωρίς κανένα πρόσχημα και αγκαλιάζονται από τις ιδιοκτησίες των μίντια και υποστηρίζονται δημοσιογραφικά.

Ρόλο έπαιξαν ήδη από το 2022 η λειτουργία «σχολείου επιχειρήσεων ΜΜΕ του NATO» στο Κιλκίς, η διοργάνωση από το NATO συνεδρίου για την ασφάλεια δημοσιογράφων στη Θεσσαλονίκη και η ίδρυση αμέσως μετά «διεθνούς κέντρου εκπαίδευσης δημοσιογράφων για την ασφάλεια επαγγελματιών ΜΜΕ σε πολεμικά μέτωπα». Ο στόχος να επιβληθεί στην ελληνική κοινωνία ο «φιλοαμερικανισμός», αλλά και να πεισθεί αυτή ότι είναι αναγκαίος ο πόλεμος, η μετατροπή της βιομηχανίας σε πολεμική, καθώς και ότι η χώρα έχει σημαίνοντα ρόλο στις πολεμικές νατοϊκές επιχειρήσεις.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ για τα ελληνικά μίντια στη γερμανική εφημερίδα *Taz* αναδεικνύει τον ολοκληρωτικό έλεγχο της ενημέρωσης από την κυβέρνηση. Με αφορμή την πρόσφατη απεργία στα ΜΜΕ, η εφημερίδα σημειώνει πως δεν απήγγησαν όλα τα ΜΜΕ, δείχνοντας ότι υπάρχει «μια ύπουλη διαπλοκή μεταξύ κυβέρνησης και ΜΜΕ». Για το «κατεστραμμένο τοπίο», όπως το χαρακτηρίζει, αιτία είναι η κρατική επιδότηση μέσω διαφήμισης των Μέσων.

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΝΑΚΑΜΨΗΣ χρηματοδοτεί πλέον και την κρατική διαφήμιση, με κονδύλια που κατευθύνονται στα φιλοκυβερνητικά ΜΜΕ επιτυγχάνοντας την πλήρη υποταγή τους. Για την καμπάνια «αναβάθμισης των ταμειακών μηχανών» θα δοθούν 3,88 εκατ. ευρώ. Τα ελεγχόμενα μίντια, πριν καν πάρουν τα λεφτά, «διαφήμισαν» την κυβερνητική απόφαση για τη «διασύνδεση ταμειακών μηχανών» με τα έτοιμα γραμμένα ρεπορτάζ στα non-paper του υπουργείου Οικονομίας.

ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ του Πάσχα, όπως διαβάσαμε, οι τηλεοπτικοί σταθμοί αλλά και οι εταιρείες παραγωγής θα πρέπει να καταθέσουν τις αιτήσεις για τις νέες παραγωγές της επόμενης σεζόν στο ΕΚΟΜΕ. Το Κέντρο καταργείται και έως τον Σεπτέμβριο του 2024 δεν θα γίνεται αποδεκτή καμία αίτηση ενίσχυσης. Η ενοποίηση του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου με το ΕΚΟΜΕ και η ίδρυση του νέου φορέα «Δημιουργική Ελλάδα» αλλάζει τα δεδομένα.

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ

Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος»

Τραμπούκοι στους Εύζωνες

► Εκπαιδευτές στην Προεδρική Φρουρά δεν σταματούν τα καψόνια σε βάρος των φαντάρων

Η κυβέρνηση και το υπουργείο Άμυνας προβάλλει τους Εύζωνες σαν μιλιταριστική ατραξιόν και τους περιφέρει από τις ΗΠΑ μέχρι την Αυστραλία για να πλαισιώσουν τα ταξίδια του Κυριάκου Μητσοτάκη. Όμως το τι πραγματικά συμβαίνει στην Προεδρική Φρουρά αποκαλύπτουν γονείς καταγγέλλοντας τις βαρβαρότητες των εκπαιδευτών, συχνά στρατιώτες παλιότερων ΕΣΣΟ.

Σύμφωνα με τις καταγγελίες, πραγματοποιούνται συστηματικά καψόνια με την ανοχή των βαθμοφόρων. Στις 12 το βράδυ μπαίνουν εκπαιδευτές στους θαλάμους που κοιμούνται φαντάρους, κραυγάζοντας για να τρομοκρατήσουν τους σαστισμένους εκπαιδευόμενους. Αρπάζουν με βία όλα τα στρωσίδια, πετάνε τα στρώματα και απαιτούν από τους στρατιώτες να τα ξαναστρώσουν.

Άλλες φορές, πάντα αργά την νύχτα, αφού ξυπνήσουν τους στρατιώτες με άγριο τρόπο, τους πηγαίνουν στα λουτρά, απαιτώντας από τους τελευταίους να κάνουν μπάνιο. Στη συνέχεια, κά-

νουν ότι ελέγχουν τα μαλλιά των στρατιωτών αν είναι καθαρά. Φυσικά δεν μένουν ικανοποιημένοι. Τους διατάζουν να κάνουν μπάνιο ξανά και ξανά, επαναλαμβάνοντας το καψόνι.

Η εκπαίδευση περιλαμβάνει βρισιές, προσβολές και συστηματική μείωση της προσωπικότητας. Βλέπει σύμφωνα με τις μιλιταριστικές αντιλήψεις που επικρατούν στην Προεδρική Φρουρά, ο Εύζωνας είναι ανθρώπινο σκουπίδι. Τα ατομικά και συλλογικά καψόνια περιλαμβάνουν από σπριντ μέχρι κάμψεις με το παραμικρό. Θρασύδειλοι εκπαιδευτές πάνε και πατούν τα καλογιαλισμένα άρβυλα των εκπαιδευόμε-

νων και αφού τα λερώσουν, θεωρούν υπεύθυνους τους στρατιώτες και τους διατάζουν να κάνουν κάμψεις.

Αρκετοί φαντάρους που επιλέγονται για Εύζωνες, αρνούνται τη βαρβαρότητα και τις αισχρές συνθήκες που επικρατούν στην Προεδρική Φρουρά, αρνούνται τη βία που ασκεί ο κάθε κομπλεξικός που μοιράζεται ένα ψίχουλο εξουσίας, αρνούνται την αλητεία που βαφτίζεται εκπαίδευση, σηκώνονται και φεύγουν. Από τους 55 στρατιώτες που είχαν επιλεγεί για την Προεδρική Φρουρά, η μεγάλη πλειοψηφία αποχώρησε. Μόλις 24 παρέμειναν. Και είναι σίγουρο ότι πολλοί από αυτούς τους

24 στρατιώτες θα μετατραπούν σε βασανιστές φαντάρων και θα επιτεθούν στις επόμενες ΕΣΣΟ. Έτσι λειτουργεί η εκπαίδευση των Ευέλπιδων, των Εύζωνων, των ΔΕΑ: Το σημερινό θύμα θα γίνει ο αυριανός βασανιστής! Με ευθύνη των αξιωματικών προκαλούνται ψυχολογικά τραύματα για τα οποία κανείς δεν λογοδοτεί. Σε χαρακτηριστικό βίαιο επεισόδιο, εκπαιδευόμενος στρατιώτης υπέστη βάρβαρα καψόνια. Δεν άντεξε και έπαθε κρίση πανικού, έτρεμε...

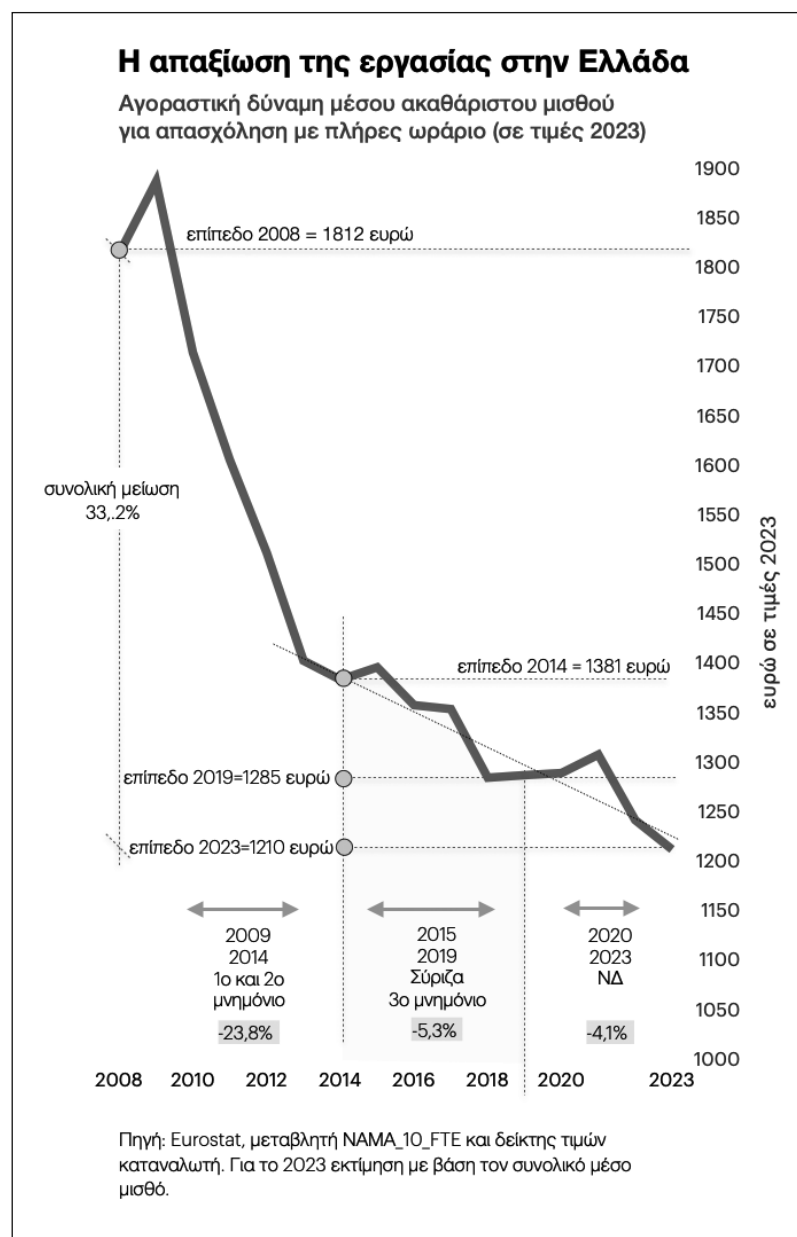
Επιβεβαιώνει το ΓΕΣ αυτές τις καταγγελίες; Τι απαντά ο διοικητής στις καταγγελίες των γονιών; Σε κάθε περίπτωση θα έπρεπε να είχε γίνει ΕΔΕ, να είχε παρέμβει ο στρατιωτικός εισαγγελέας. Υπάρχει ανοχή, συναίνεση των αξιωματικών, όλα κρύβονται πίσω από τις παραδόσεις της Προεδρικής Φρουράς, την προπαγάνδα του εθνικισμού και του μιλιταρισμού. Μόνη απάντηση για τους φαντάρους και τους γονείς η κοινή πάλη με το Δίκτυο «Σπάρτακος» και η δημοσίευση καταγγελιών.

Τάσεις

Ηλίας Ιωακείμογλου

14 χρόνια απαξίωσης της εργασίας

► Μόνο λόγω πληθωρισμού
ο πραγματικός μέσος μισθός
έχει μειωθεί 33% από το 2008

Η αγοραστική δύναμη του μέσου μισθού στην Ελλάδα ακολούθησε πτωτική πορεία από το 2009 έως σήμερα, όχι μόνο με κυβερνήσεις της Δεξιάς αλλά και με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Όπως φαίνεται στο διάγραμμα, η ανάλυση των στοιχείων δεν μας προσφέρει κανένα σημάδι ότι η μείωση της αγοραστικής δύναμης των μισθών τείνει να ανακοπεί στο άμεσο μέλλον. Αυτό θα μπορούσε να συμβεί μόνο εάν αλλάξει ο συσχετισμός δύναμης εργασίας και κεφαλαίου, διότι είναι αυτός ο συσχετισμός που διαμορφώνει τον μέσο μισθό, επομένως και ολόκληρη τη μισθολογική κλίμακα που εξαρτάται από αυτόν.

Η Eurostat, στατιστική υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δημοσιεύει χρονολογική σειρά για τον μέσο ακαθάριστο μισθό για εργασία με πλήρες ωράριο, ο οποίος επομένως δεν επηρεάζεται από την μερική απασχόληση. Πρόκειται για τον μισθό που περιλαμβάνει τις ασφαλιστικές εισφορές και τους φόρους που πληρώνει ο μισθωτός, αλλά δεν περιλαμβάνει τις αντίστοιχες ασφαλιστικές εισφορές που πληρώνει ο εργοδότης.

Στη γραφική παράσταση της αγοραστικής ικανότητας του μέσου ακαθάριστου μισθού για εργασία με πλήρες ωράριο (στο εξής, θα αναφέρεται απλώς ως «μέσος πραγματικός μισθός») διακρίνουμε τρεις περιόδους μεταβολών: την περίοδο από την έναρξη της κρίσης (2008) έως το τέλος των δύο πρώτων μηνιμνίων (2014), την περίοδο διακυβέρνησης από τον ΣΥΡΙΖΑ (2015-2019), και την περίοδο διακυβέρνησης από τη ΝΔ. Αυτή όμως η περιοδοποίηση, ως μη μας ξεγελάσει: από την άποψη των μεταβολών των μισθών, που εξετάζουμε εδώ, πρόκειται για ενιαία περίοδο. Ας δούμε γιατί.

Η πρώτη περίοδος, από το 2008 έως το τέλος του 2014, αφού εφαρμόστηκαν τα δύο πρώτα μηνιμνία, αποτέλεσε την πρώτη φάση της κρίσης του ελληνικού καπιταλισμού, η οποία παραμένει ανοιχτή έως σήμερα. Η κατακόρυφη άνοδος του ποσοστού ανεργίας σε συνδυασμό με τις διαρθρωτικές αλλαγές στην αγορά εργασίας (μεταβίβαση του καθορισμού του κατώτατου μισθού από τις διαπραγματεύσεις εργατικών συνδικάτων και εργοδοτικών οργανώσεων στον μονομερή καθορισμό από το υπουργείο Εργασίας, απελευθέρωση των επιχειρήσεων από κανόνες που προστατεύουν την εργασία κ.λπ.) οδήγησαν σε δραματική αποδυνάμωση της διαπραγματευτικής ισχύος των μισθωτών, που προκάλεσε κατακόρυφη πτώση του μέσου μηνιαίου μισθού από τα 1.812 ευρώ το 2008 στα 1.381 ευρώ το 2014. Στη δεύτερη περίοδο, με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, από το 2015 έως το 2019, ο μέσος πραγματικός μισθός μειώθηκε περαιτέρω κατά 5,3%. Ήταν η φάση εφαρμογής του τρίτου μηνιμνίου και της εδραίωσης της πολιτικής που επιβλήθηκε με τα τρία μηνιμνία συνολικά ως η μόνη εφικτή πολιτική, η οποία ασκήθηκε οικειοθελώς από τις ελληνικές κυβερνήσεις σε όλες τις αποχρώσεις των εθνικών μας χρωμάτων.

Στην τρίτη περίοδο, αυτή της διακυβέρνησης από τη ΝΔ, ο μέσος πραγματικός μισθός μειώθηκε περαιτέρω κατά 4,1% (στη διάρκεια της πανδημίας δεν υπήρξε μεταβολή). Εάν λάβουμε, βέβαια, υπόψη μας ότι ο πληθωρισμός ήταν υψηλότερος για τα χαμηλότερα εισοδήματα (επειδή καταναλώνουν προϊόντα για τα οποία οι ανατιμήσεις ήταν υψηλότερες του μέσου όρου) η μείωση του πραγματικού μισθού στο κάτω μέρος της μισθολογικής κλίμακας ήταν περίπου 8%. Στο σύνολο των ετών 2008-2024, η συνολική μείωση ανήλθε σε 33% εξαιτίας του πληθωρισμού χωρίς να λάβουμε υπόψη μας τις άλλες επιβαρύνσεις που αυξήθηκαν κατά την ίδια χρονική περίοδο (μεγαλύτερη συμμετοχή ιδιωτικών δαπανών υγείας στις συνολικές δαπάνες των νοικοκυριών, αυξημένη φορολογική πίεση κλπ). Με δυο λόγια, από το 2008 έως στο τέλος του 2023, η αγοραστική δύναμη του μέσου μισθού για απασχόληση με πλήρες ωράριο μειώθηκε εξαιτίας του πληθωρισμού κατά το 1/3.

Συμπέρασμα πρώτο: Η απαξίωση της εργασίας στην Ελλάδα είναι ενιαία μακροχρόνια διαδικασία που ήδη έχει εισέλθει στο 15^ο έτος της και συνεχίζεται. Στη διάρκεια 14 ετών συνολικά (2009-2023) η αγοραστική δύναμη του μισθού μειώθηκε κατά τα 12 έτη και αυξήθηκε μόνο κατά τα δύο (2015, 2021). Η ανάλυση των στοιχείων δείχνει ότι πρόκειται για διαδικασία της οποίας η δυναμική δεν πρόκειται να ανατραπεί υπό τους παρόντες κοινωνικούς συσχετισμούς δύναμης.

Συμπέρασμα δεύτερο: Η απαξίωση της εργασίας στην Ελλάδα δεν αποτελεί απλώς μια ιδιαίτερη περίπτωση μιας γενικής απαξίωσης της εργασίας που πραγματοποιείται στον ευρωπαϊκό Νότο, αλλά αποτελεί μοναδική περίπτωση. Αυτό προκύπτει από την ίδια πηγή στοιχείων που χρησιμοποιούμε σε αυτό το άρθρο: στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η αγοραστική δύναμη του μέσου πραγματικού μισθού είναι τώρα υψηλότερη ή τουλάχιστον ίση με την αντίστοιχη του 2008 (με εξαίρεση την Ιταλία και την Ολλανδία όπου υπήρξαν μειώσεις περίπου 5%). Ο μέσος μισθός για απασχόληση με πλήρες ωράριο στην Κύπρο, ο οποίος ήταν το 2008 ίσος με τον αντίστοιχο μισθό στην Ελλάδα, είναι σήμερα κατά 40% υψηλότερος (όχι τόσο επειδή αυξήθηκε εκεί αλλά επειδή μειώθηκε εδώ). Στην Πορτογαλία είναι τώρα κατά 23% υψηλότερος έναντι της Ελλάδας, ενώ το 2008 ήταν κατά 21% χαμηλότερος.

Ο ελληνικός καπιταλισμός αποτελεί εξαίρεση μεταξύ των χωρών της Ευρώπης διότι αποτελεί την μοναδική περίπτωση επίμονης και διαρκούς κρίσης που έχει πάρει χαρακτηριστικά παρακμής. Ένα από τα συμπτώματα αυτής της παρακμής είναι η μείωση της αγοραστικής δύναμης του μέσου μισθού, για απασχόληση με πλήρες ωράριο, κατ' ελάχιστο 33%. Εάν η διαδικασία απαξίωσης της εργασίας δεν ανακοπεί, και συνεχιστεί με τους ίδιους ρυθμούς, η αγοραστική δύναμη του μέσου μηνιαίου μισθού για πλήρες ωράριο, κατά το 2030 θα έχει φτάσει πολύ κοντά στα 1.000 ευρώ σε σημερινές τιμές.

**Παρά την αλλαγή κυβερνήσεων
(από ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, σε ΣΥΡΙΖΑ
και μετά ΝΔ) η πορεία μείωσης
των μισθών συνεχίζεται**

Θεόδωρος
Μεγαλοοικονόμου*

Σκληρή αντιμεταρρύθμιση σε ψυχική υγεία και απεξάρτηση

► Νομοσχέδιο διάλυσης και πλήρους ιδιωτικοποίησης των υπηρεσιών

Είναι περίπου έξι μήνες που ένα νομοσχέδιο για την ψυχική υγεία, με τον συνήθη ευφημιστικό και άκρως ψευδοπίγραφο τίτλο «Ολοκλήρωση της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης», το οποίο αν και ακόμα δεν έχει επίσημα δημοσιοποιηθεί, αφήνεται να «διαρρεύσει» στις διάφορες, όλο και πιο γραφειοκρατικά επεξεργασμένες, μορφές του. Το περιεχόμενό του έρχεται να επιβεβαιώσει αυτό που εδώ και χρόνια τονίζαμε, ότι όπως ένας βάλτος που χρονίζει, έτσι και το παρατεινόμενο τέλμα της (μηδέποτε γενομένης) «ψυχιατρικής μεταρρύθμισης», «δεν περιορίζεται στα πολλαπλά βραχυκυκλώματα που απορρυθμίζουν το σύστημα των υπηρεσιών ψυχικής υγείας, αλλά φαίνεται ότι έχει φτάσει η στιγμή να γεννήσει τέρατα».

Αυτό που αποκαλούμε διαιωνιζόμενο «βάλτο» στο χώρο της ψυχικής υγείας αφορά μια κατάσταση όπου όλες οι μονάδες ψυχιατρικής νοσηλείας είναι καθημερινά γεμάτες ράντζα, όπου το ποσοστό των ακούσιων νοσηλειών εξακολουθεί να αποτελεί το 75% περίπου του συνόλου των εισαγωγών και όπου η «περιστρεφόμενη πόρτα» (οι διαδοχικές επανεισαγωγές) είναι ο καθιερωμένος, πλέον, τρόπος διαχείρισης των ψυχικά πάσχοντων. Και όλα αυτά τα χρόνια, όσο περισσότερο αποδεικνυόταν ψευδοπίγραφο και βάλτωνε η «μεταρρύθμιση», τόσο περισσότερο βάθαινε η απορρύθμιση, η ιδιωτικοποίηση και η εμπορευματοποίηση της ψυχικής υγείας –και τόσο περισσότερο συγκροτούνταν και προωθούνταν μια σκληρή αντιμεταρρύθμιση. Είναι ακριβώς αυτό που έρχεται με αυτό το νομοσχέδιο – ένα γραφειοκρατικό τερατούργημα με το οποίο η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας οδηγεί στην οριστική απεξάρθρωση των υπηρεσιών ψυχικής υγείας και απεξάρτησης και την πλήρη ιδιωτικοποίησή τους.

Με αυτό το νομοσχέδιο προβλέπεται: α) η άμεση κατάργηση των οργανισμών των δυο (ΨΝΑ, ΨΝΘ) εκ των εναπομεινάντων ψυχιατρείων (το Δρομοκάϊτιο προς το παρόν τους δυσκολεύει ως κληροδότημα που είναι),

β) το τσουβάλιασμα όλων των δημοσίων υπηρεσιών ψυχικής υγείας σ' ένα Εθνικό Δίκτυο Υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας (ΕΔΥΨΥ), διαρθρωμένο ανά Υγειονομικές Περιφέρειες (ΠεΔΥΨΥ), που θα «διασυνδέονται άμεσα επιστημονικά, λειτουργικά και εκπαιδευτικά...» με όλους τους «διασυνδεδεμένους, συνεργαζόμενους και εποπτευόμενους φορείς», δηλαδή με φορείς υπηρεσιών ψυχικής υγείας ιδιωτικού δικαίου κερδοσκοπι-

κού –ιδιωτικές κλινικές– και «μη» κερδοσκοπικού χαρακτήρα –ΜΚΟ– αλλά και ιδιώτες επαγγελματίες ψυχικής υγείας (ψυχίατρος, παιδοψυχίατρος κ.λπ). Πράγμα που πρακτικά σημαίνει σπρώξιμο των αιτούντων την όποια φροντίδα από τον διαλυόμενο δημόσιο τομέα στον ιδιωτικό τομέα. Για όποιον έχει να πληρώσει, σε ιδιωτική κλινική... όποιος δεν έχει, στο δρόμο. Εν προκειμένω, μάλιστα, μην ξεχνάμε ότι ένα μεγάλο μερίδιο από τη λεγόμενη «μεταρρύθμιση», που έγινε από συγχρηματοδοτούμενα με την ΕΕ προγράμματα, δόθηκε από την αρχή σε ΜΚΟ και βαθμιαία, όλο και πιο πολύ, και στον κερδοσκοπικό ιδιωτικό τομέα των κλινικαρχών.

Στο νομοσχέδιο δεν προβλέπεται τίποτα για δημιουργία κοινοτικών υπηρεσιών. Αναφέρεται σε πολλά σημεία η συγχώνευση και κατάργηση υπαρχόντων υπηρεσιών και, ως δημιουργία «νέων», το μόνο που προβλέπεται είναι η σύσταση περικλειστών τμημάτων σε μια πρωτοφανούς χαρακτήρα καταστατική λογική: τμήματα «μέσης» και «υψηλής ασφαλείας», ειδικά τμήματα για τα λεγόμενα «δυσίατα» περιστατικά κλπ.

Αναφορικά με τον τομέα των εξαρτήσεων, μέσω του απροσημάτιστα Ιδιωτικού Δικαίου χαρακτήρα του οργανισμού –«Εθνικός Οργανισμός Πρόληψης και Αντιμετώπισης Εξαρτήσεων» (ΕΟΠΑΕ)– που θέλουν να ιδρύσουν, μέσα στον οποίο θα τσουβαλιάσουν όλα τα υπάρχοντα προγράμματα απεξάρτησης, τα πράγματα είναι ακόμα πιο σαφή ως προς τη στόχευση: η έμφαση στα προγράμματα υποκατάστασης και

«μείωσης της βλάβης» – ο όρος «στεγνό πρόγραμμα» δεν αναφέρεται ούτε μια φορά. Σκοπός του νομοσχεδίου είναι, την επομένη της ψήφισής του, να μην υπάρχει ούτε «18 Άνω», ούτε κανένα στεγνό πρόγραμμα, όπως αυτά στο ΨΝΘ και στην Κέρκυρα.

Όλα αυτά σε μια εποχή που, στο έδαφος της βαθιάς οικονομικής και κοινωνικής κρίσης διεθνώς, υπάρχει ραγδαία αύξηση της χρήσης των τοξικών ουσιών και των εξαρτήσεων. Με εκατοντάδες και χιλιάδες εξαρτημένους (όπως και ψυχικά πάσχοντες) εγκαταλειμμένους στους δρόμους και στις πιάτσες. Πιάτσες που αναπαράγουν και διαιωνίζουν οι λογικές και οι διαχειριστικές υπηρεσίες της, απλώς, «μείωσης της βλάβης».

Κι όσο για το προσωπικό των υπηρεσιών ψυχικής υγείας και της απεξάρτησης (που είναι ήδη, εδώ και πολύ καιρό, δραματικά υποστελεχωμένες), αυτό που προοιωνίζει το νομοσχέδιο είναι η περαιτέρω υποστελέχωση και οι μετακινήσεις προσωπικού, κυρίως

νοσηλευτικού (αλλά και διοικητικού και τεχνικού), όπου θα κρίνει ο έχων την απόλυτη εξουσία διευθυντής του όποιου ΠεΔΥΨΥ.

Η λογική που διέπει το κλείσιμο των εναπομεινάντων ψυχιατρείων (τα μικρότερα είχαν ήδη κλείσει από το 2006 χωρίς, στην συντριπτική πλειονότητα των περιπτώσεων, να αντικατασταθούν από εναλλακτικές κοινοτικές δομές, με αποτέλεσμα την άνηση του ιδιωτικού τομέα), όπως έρχεται να το υλοποιήσει αυτό το νομοσχέδιο, είναι αυτή της νεοφιλελεύθερης κατάργησης των ψυχιατρείων που ξεκίνησε από τις ΗΠΑ, ήδη από την δεκαετία του 1960, και έχει επεκταθεί διεθνώς και σε όλη την Ευρώπη. Με βασικό της άξονα τη μείωση των δημόσιων δαπανών... κι ας πεθάνουν όλοι. Με την εγκατάλειψη των ασθενών στους δρόμους (και με ένα μεγάλο ποσοστό των κρατουμένων στις φυλακές των ΗΠΑ να είναι ψυχικά πάσχοντες). Με το προσωπικό να απολύεται και με τις όποιες υπάρχουσες υπηρεσίες, παντού, υποστελεχωμένες, με ελαστικές σχέσεις εργασίας κ.λπ.

Μια διαδικασία που, διαμετρικά αντίθετη με το τι είναι αποϊδρυματοποίηση, αποκαλείται απονοσοκομειοποίηση. Γιατί αποϊδρυματοποίηση θα σήμαινε τον μετασχηματισμό του θεσμού, στην κατεύθυνση του ξεπερασματος (και όχι της απλής κατάργησης) του ψυχιατρείου, μέσω της οικοδόμησης, αφενός, μιας εναλλακτικής κουλτούρας για την προσέγγιση του ψυχικά πάσχοντος και, αφετέρου, ταυτόχρονα, ενός ολοκληρωμένου δικτύου κοινοτικών υπηρεσιών για την θεραπευτική και ολόπλευρη ψυχοκοινωνική στήριξη του προσώπου στον τόπο κατοικίας και, γενικά, εντός του κοινωνικού ιστού. Με την κατοικία, την εργασία, το εισόδημα, τις κοινωνικές σχέσεις ν' αποτελούν βασικούς θεραπευτικούς παράγοντες και όχι μόνο το ψυχοφάρμακο. Με την επανάκτηση και επέκταση των δικαιωμάτων του προσώπου, ταυτόχρονα με την αντικατάσταση των πρακτικών του εγκλεισμού από διαδικασίες που βασίζονται στη θεραπευτική συνοδεία και στη διαπραγμάτευση μεταξύ ασθενών και επαγγελματιών ψυχικής υγείας. Αντίθετα το νομοσχέδιο, όπως προαναφέρθηκε, προωθεί απλά και μόνο περικλειστές «δομές φυλακές».

Γι' αυτό και η αντίσταση ενάντια στην ψήφιση και εφαρμογή του δεν πρέπει να είναι μόνο των επαγγελματιών ψυχικής υγείας αλλά όλης της κοινωνίας.

Η αντίσταση ενάντια στην ψήφιση και εφαρμογή του νομοσχεδίου δεν πρέπει να είναι μόνο των επαγγελματιών ψυχικής υγείας αλλά όλης της κοινωνίας

*ψυχίατρος, μέλος της Πρωτοβουλίας Ψ

Δήμητρα Παπανικολάου

Και με τη «βούλα» εισβολή ιδιωτών ιατρών στο ΕΣΥ

Με τις ψήφους της κυβέρνησης υπερψηφίστηκε στη βουλή η τροπολογία για την εισβολή ιδιωτών ιατρών στο ΕΣΥ. Η εν λόγω διάταξη, που είχε αποσυρθεί πριν δύο εβδομάδες στη συζήτηση για τον νέο νόμο του υπουργείου Υγείας, αυτήν τη φορά κατατέθηκε ως τροπολογία σε άσχετο νομοσχέδιο για να ψηφιστεί εν μία νυκτί παρά τις έντονες αντιδράσεις της αντιπολίτευσης.

Η τροπολογία δίνει σε ιδιώτες τη δυνατότητα πραγματοποίησης ιατρικών πράξεων συμμετέχοντας στη λειτουργία των εξωτερικών ιατρείων, στη διενέργεια διαγνωστικών, θεραπευτικών και επεμβατικών πράξεων πέραν του τακτικού ωραρίου, και διενέργειας επεμβάσεων που απαιτούν παραμονή στο νοσοκομείο πέραν της ημερήσιας νοσηλείας. Οι ιδιώτες θα χρησιμοποιούν, έναντι αποζημίωσης του νοσοκομείου, τις υποδομές και τον εξοπλισμό του, και δύνανται να συνεργάζονται με το προσωπικό του, καλύπτοντας τις αντίστοιχες δαπάνες.

Η τελευταία αυτή ρύθμιση του υπουργείου Υγείας έρχεται ως αποτελεσματική πράξη σε ένα κυβερνητικό σχέδιο για την πλήρη ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ. Τομέες στην ολοκληρωτική διάλυση της δημόσιας δωρεάν υγείας αποτελούν η θεσμοθέτηση των επί πληρωμή απογευματινών χειρουργείων στα δημόσια νοσοκομεία από ιατρούς του ΕΣΥ, αλλά και η άρση της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησής τους. Ο δρόμος φυσικά είχε λειανθεί από όλες τις προηγούμενες κυβερνήσεις με τις κατευθύνσεις της ΕΕ και τις μνημονιακές επιταγές, από τη θέσπιση της «απογευματινής» λειτουργίας των δημόσιων νοσοκομείων από το ΠΑΣΟΚ, από την εργασία ιδιωτών με μπλοκάκι στα δημόσια νοσοκομεία επί ΣΥΡΙΖΑ, γεγονός που οι έντονοι διαπληκτισμοί στη βουλή δεν μπορούν να κρύψουν κάτω απ' το χαλάκι.

Με όλα τα παραπάνω μέτρα, δημιουργείται ένα σύστημα υγείας χωρίς κανένα διαχωριστικό όριο μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού, όπου ο ασθενής,

Μέσα σε άσχετο νομοσχέδιο ψηφίστηκε στις αρχές της εβδομάδας από την κυβερνητική πλειοψηφία η τροπολογία του υπουργείου Υγείας, η οποία δίνει τη δυνατότητα σε ιδιώτες γιατρούς να πραγματοποιούν ιατρικές πράξεις εντός του ΕΣΥ.

έχοντας χρυσοπληρώσει για χρόνια φόρους και ασφαλιστικές εισφορές, θα καλείται να πληρώσει ξανά για την τέλεση ιατρικών πράξεων είτε στα απογευματινά χειρουργεία με προσωπικό του δημοσίου είτε στις ιδιωτικές χειρουργικές ομάδες, ενώ η άγρευση ασθενών του δημοσίου νοσοκομείου προς ιδιωτικές κλινικές θα γίνεται και με τη βούλα του νόμου.

«Εμένα αυτό που με νοιάζει, ως υπουργό Υγεί-

ας, είναι να εξαντλήσουμε κάθε διαθέσιμο μέσο για να μην μένει κανείς πολίτης στην Ελλάδα χωρίς να μπορεί να καλυφθεί», δήλωσε ο Άδωνις Γεωργιάδης από το βήμα της βουλής. Την ίδια στιγμή όμως που τέσσερις στις δέκα χειρουργικές αίθουσες στο ΕΣΥ παραμένουν εκτός λειτουργίας λόγω ελλείψεων προσωπικού, το υπουργείο ετοιμάζεται να τις «ενοικιάσει» σε ιδιώτες που θα χειρουργούν με το αζημίωτο. Το

Χάλασαν τη «φιέστα» του προκλητικού Άδωνι Γεωργιάδη στη Μυτιλήνη οι μαχόμενοι υγειονομικοί

ΚΕΔΔΑ: Οι απειλές του υπ. Παιδείας θα ακυρωθούν!

Την κατάπτωση εγκύκλιο του υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, η οποία καλεί να παυτούν χιλιάδες προϊστάμενοι/ες νηπιαγωγείων και διευθυντές/ντριες δημοτικών, γυμνασίων και λυκείων και να αντικατασταθούν από άλλους/ες γιατί συμμετέχουν στην νέα απεργία-αποχή που έχουν κηρύξει οι ΔΟΕ, ΟΛΜΕ, ΠΟΣΕΠΕΑ και τα σωματεία τους, καταγγέλλει η Κίνηση για τις Ελευθερίες, τα Δημοκρατικά Δικαιώματα, την Αλληλεγγύη (ΚΕΔΔΑ). «Στηρίζουμε και υπερασπιζόμαστε αποφασιστικά, συντονισμένα και αταλάντευτα τους απεργούς εκπαιδευτικούς και δεν θα επιτρέψουμε να ακουμπήσουν κανέναν/καμία εκπαιδευ-

τικό που δεν συμμετέχει στην αξιολόγηση, γιατί αντιδρά στην ιδιωτικοποίηση, εμπορευματοποίηση και κατηγοριοποίηση του δημόσιου σχολείου, με όποιον τρόπο και με όποιο ρόλο», τονίζει η Κίνηση. «Δηλώνουμε ότι θα συμβάλουμε στη συνδικαλιστική, οικονομική, νομική στήριξη στα σωματεία και στους εκπαιδευτικούς που απειλούνται!! Η υπεράσπιση του απεργιακού δικαιώματος είναι υπόθεση όλων και καλούμε να πάρουν όλοι θέση κόμματα, σωματεία, ομοσπονδίες, γονεϊκοί φορείς, η πανεπιστημιακή κοινότητα και όλο το εργατικό κίνημα μαχητικά και μαζικά να υπερασπιστούμε με όλα τα μέσα», προσθέτει μεταξύ άλλων η ΚΕΔΔΑ.

μέτρο θα λειτουργήσει και ως σημαντικό βήμα για την «αυτοχρηματοδότηση» των δημόσιων νοσοκομείων, με το κράτος να μειώνει ολόένα τις δαπάνες και να αποσύρεται από την χρηματοδότηση του ΕΣΥ. Σύμφωνα με διαρροές, το υπουργείο ετοιμάζεται να μετατρέψει το ΕΣΥ σε νέο αυτόνομο οργανισμό, με ξεχωριστή αξιολόγηση και χρηματοδότηση, που θα αποτελέσει ΝΠΙΔΔ. Την ίδια στιγμή, το ερώτημα πού πάνε τα λεφτά των ασφαλιστικών ταμείων παραμένει αναπάντητο.

Η κατάσταση στο ΕΣΥ παραμένει οριακή. Οι ελλείψεις είναι τραγικές, το εναπομείναν προσωπικό υπερεργάζεται σε εξαντλητικά ωράρια για να καλύψει τις ανάγκες. Το φιάσκο των απογευματινών χειρουργείων είναι χαρακτηριστικό, αφού από την πρώτη στιγμή έχουν χειρουργηθεί επί πληρωμή επείγοντα περιστατικά, καρκινοπαθείς, ασθενείς εκτός λίστα. Το «Νέο ΕΣΥ» που ετοιμάζεται θα λειτουργεί μόνο προς όφελος των ιδιωτών, με τη μέριμνα για τη δημόσια υγεία και την περίθαλψη των ασθενών να μην υπάρχει ούτε για τα προσχήματα.

Σ' αυτές τις συνθήκες, οι εργαζόμενοι που κινητοποιούνται έρχονται αντιμέτωποι και με τη χλεύη του υπουργού Άδωνι Γεωργιάδη. Ο υπουργός προσπάθησε να στήσει μια ακόμη φιέστα στα εγκαίνια του κτιρίου που ενοικιάστηκε για να στεγάσει το ΕΚΑΒ Μυτιλήνης, όπου γνώρισε τις αποδοκιμασίες εργαζομένων του νοσοκομείου αλλά και του Εργατικού Κέντρου Λέσβου. Η κινητοποίηση είχε ως βασικό αίτημα τη στελέχωση του ΕΚΑΒ, καθώς το υπάρχον προσωπικό δεν αρκεί και βάρδιες καλύπτονται από φαντάρους χωρίς καμία εκπαίδευση, αλλά και την ενίσχυση των υγειονομικών δομών του νησιού. «Ανθρωπάκια ασήμαντα, φωνάξτε σαν κάφροι, ελάτε αν έχετε τα κότσια», δήλωσε χυδαία προς τους εργαζόμενους ο υπουργός από το μικρόφωνο, ενώ αφού άκουσε τα αιτήματα και μην μπορώντας να δώσει καμία ουσιαστική απάντηση, προσέθεσε κυνικά «αντί να φωνάζετε όλη μέρα, κάντε και καμιά δουλειά».

ΣΕΗ

Ενίσχυση για τη «Συνέλευση», πτώση συμμετοχής

Οι εκλογές του Σωματίου Ελλήνων Ηθοποιών (ΣΕΗ) διεξήχθησαν (26-29/4) μετά από δύο πολύ έντονα κινηματικά χρόνια για τον χώρο του Πολιτισμού και άλλαξαν σε μεγάλο βαθμό την προϋπάρχουσα εικόνα του Διοικητικού Συμβουλίου.

Συγκεκριμένα στις εκλογές ψήφισαν 1.127 (1.357 το 2022) και έλαβαν: Δημοκρατική Ενότητα Ηθοποιών (ΔΕΗ) 366 και 6 έδρες (από 413), Αγωνιστική Ενότητα Ανεξάρτητων Ηθοποιών (ΑΕΝΑΗ) 331 και 5 έδρες (από 461), «Από Κοινού» 192 και 3 έδρες (από 288), Συνέλευση Αγωνιζόμενων Ηθοποιών 96 και 2 έδρες (από 84), Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών (ΑΣΑ) 90 και 1 έδρα (από 68), «Σκέψη» 31 (από 46).

Η μείωση των ψηφισάντων αποτελεί σε μεγάλο βαθμό ευθύνη της προηγούμενης διοίκησης που δεν κατάφερε να εμπλέξει ουσιαστικά τα μέλη σε ένα δρόμο διεκδικήσεων. Η επιμονή της στην λογική της ανάθεσης και ο εγκλωβισμός στη πολιτική των προσωπικοτήτων, απογοήτευσε και απομάκρυνε τα μέλη από όλες τις διαδικασίες βάσης.

Η πολύ σημαντική πτώση σε απόλυτο αριθμό ψήφων και στις δύο παρατάξεις (ΑΕΝΑΗ - «Από Κοινού») αποτελεί με τη σειρά της ένδειξη αποδοκιμασίας μιας λογικής συμβιβασμού. Η διοίκηση του ΣΕΗ στους αγώνες με αφορμή το ΠΔ85, εξέφρασε την πιο συντηρητική τάση του χώρου, με κύριο μέλημά της τον έλεγχο και περιορισμό του κινήματος. Όχι μόνο δεν στάθηκε δίπλα στο πιο ταξικό και καταπιεζόμενο κομμάτι του κλάδου, αλλά λειτούργησε ως εγγυήτρια δύναμη αποκλιμάκωσης και εκφοβισμού. Επίσης ευθύνεται για την υπογραφή μιας Συλλογικής Σύμβασης στο ελεύθερο θέατρο στα μέτρα των παραγωγών. Μείωση σημειώνουν και οι δυνάμεις της ΔΕΗ (ΠΑΜΕ). Παράταξη με μετριοπαθή στάση στους αγώνες για το ΠΔ85, αγκυλωμένη σε μια γραμμική και περιορισμένη αντίληψη των εξελίξεων.

Είναι φανερό πως οι μόνες δυνάμεις που αύξησαν την δύναμη τους, παρά τη μειωμένη συμμετοχή είναι οι δυνάμεις εκείνες που ενεπλάκησαν στις κινηματικές διεργασίες, στις καταλήψεις, στους αγώνες (Συνέλευση Αγωνιζόμενων Ηθοποιών - ΑΣΗ). Η ενίσχυση της συλλογικότητας Συνέλευση Αγωνιζόμενων Ηθοποιών, με την κατάκτηση και δεύτερης έδρας, μόνο θετικά μπορεί να μεταφραστεί. Πρόκειται για τη στήριξη μιας ανεξάρτητης, μαχητικής και εργατικής λογικής, για ένα ταξικό σωματίο δίπλα στο πιο εκμεταλλεζόμενο και ταξικό κομμάτι του κλάδου.

ΜΑΤΙ

Κυριάκος Νασόπουλος

Οι πραγματικοί ένοχοι ξανά στο απυρόβλητο

► Καμία δικαιοσύνη για τις διαχρονικές κρατικές ευθύνες

Πυροσβεστικής Σωτήρη Τερζούδη καθώς και τον τότε υπαρχηγό Βασίλη Ματθαίου, τον τότε επικεφαλής του Ενιαίου Συντονιστικού Κέντρου Επιχειρήσεων (ΕΣΚΕ) Ιωάννη Φωστιέρη, τον τότε Διοικητή Πυροσβεστικών Υπηρεσιών Αθηνών Νικόλαο Παναγιωτόπουλο, τον τότε Διοικητή Πυροσβεστικών Υπηρεσιών Ανατολικής Αττικής Χαράλαμφο Χιώνη καθώς και τον κάτοικο Κωνσταντίνο Αγγελόλοπουλο, από την αυλή του οποίου ξεκίνησε η φωτιά. Και οι έξι τιμωρήθηκαν από 3 ως 11 έτη, ενώ η εκτιτέα ποινή είναι μόνο πέντε έτη. Όλοι τους αφέθηκαν ελεύθεροι με εξαγοράσιμες ποινές (προς 10 ευρώ την ημέρα) και τους αναγνωρίστηκε το ελαφρυντικό του πρότερου σύννομου βίου (εκτός από τους Βασίλη Ματθαίου και Κωνσταντίνο Αγγελόλοπουλο).

Παράλληλα, το δικαστήριο έκρινε αθώους τους άλλους 15 κατηγορούμενους, μεταξύ των οποίων η πρώην περιφερειάρχης Ρένα Δούρου, ο πρώην δήμαρχος Μαραθώνα Ηλίας Ψινάκης και Πεντέλης Δημήτριος-Στέργιος Καψάλης καθώς και στελέχη του κρατικού μηχανισμού.

Η απόφαση του δικαστηρίου προκάλεσε μια άκρως υποκριτική αντιπαράθεση μεταξύ της κυβέρνησης, του ΣΥΡΙΖΑ και των υπόλοιπων αστικών κομμάτων γύρω από τον Ποινικό Κώδικα και τη δυνατότητα να πέσουν στα «μαλακά» οι καταδικασθέντες. Μια «κοκορομαχία» βολική

καθώς, αν κοιταχτούν στον καθρέπτη, θα αντικρίσουν τους πραγματικούς ενόχους για τους 104 νεκρούς στο Μάτι.

Σύσσωμα τα κόμματα εξουσίας, μαζί με τις περιφερειακές και τοπικές διοικήσεις, ευθύνονται διαχρονικά για τη μετατροπή της Αττικής σε μια τεράστια οικοδομική ζώνη. Το Μάτι υπήρξε χαρακτηριστικό παράδειγμα της μετατροπής του παραλιακού μετώπου σε μια ατελείωτη επιχειρηματική ζώνη, χωρίς κανένα πολεοδομικό σχεδιασμό, που λειτούργησε ως «παγίδα» θανάτου.

Παράλληλα, όλες οι κυβερνήσεις (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ) είναι εκείνες που οδήγησαν την Πυροσβεστική σε τραγική κατάσταση, λόγω συνεχούς υποχρηματοδότησης και υποστελέχωσης. Η ευθύνη για την ανικανότητα του κρατικού μηχανισμού να ανταποκριθεί τούς βαραινεί αποκλειστικά.

Τέλος, είναι ένοχοι διότι έξι χρόνια μετά το Μάτι δεν έχουν φροντίσει να αλλάξει σχεδόν τίποτα, σε ό,τι αφορά τις αιτίες που προκάλεσαν την τραγωδία. Μόνη «πρόοδος» το περίφημο «112» και οι προληπτικές εκκενώσεις, πάντα υπό το πρίσμα του αφηγήματος της «ατομικής ευθύνης». Την ίδια ώρα, τα νομοσχέδια που ανάβουν το πράσινο φως στα επιχειρηματικά συμφέροντα να επεκτείνουν την αντιπεριβαλλοντική και δασοκτόνα δραστηριότητά τους, ψηφίζονται το ένα μετά το άλλο. Αντιθέτως, ακόμα και σήμερα, δεν υπάρχει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο οργανωμένης εκκένωσης περιοχών όπως το Μάτι...

Η ανεξάρτητη δικαιοσύνη αποφάνθηκε το πρωί της Δευτέρας 29/4 για τη φωνική φωτιά στο Μάτι, η οποία άφησε πίσω της 104 νεκρούς και δεκάδες εγκαυματίες, προκαλώντας την οργή και την αγανάκτηση συγγενών των θυμάτων αλλά και της κοινωνίας: Κανένα πολιτικό πρόσωπο δεν φέρει την παραμικρή ευθύνη για το έγκλημα ενώ και τα ανώτατα στελέχη της Πυροσβεστικής και της Πολιτικής Προστασίας έπεσαν στα «μαλακά».

Αναλυτικά, το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών αποφάσισε την ενοχή έξι εκ των 21 κατηγορουμένων. Συγκεκριμένα, κήρυξε ενόχους τον τότε αρχηγό της

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Εκλογική πρωτιά Παρεμβάσεων στις ΕΛΜΕ

Σημαντική επιτυχία κατέγραψαν οι Παρεμβάσεις Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης καθώς αναδείχτηκαν πρώτη δύναμη στις εκλογές των ΕΛΜΕ της Θεσσαλονίκης στις 23-24/4 για την ανάδειξη αντιπροσώπων για το 21^ο συνέδριο της ΟΛΜΕ που θα γίνει 1-4 Ιούλη.

Παρά την πτώση της συμμετοχής, καθώς ψήφισαν 1.977 εκπαιδευτικοί (2.280 το 2022), που είχε σαν αποτέλεσμα την εκλογή 18 αντί 22 αντιπροσώπων, οι Παρεμβάσεις σημείωσαν άνοδο. Συγκεκριμένα έλαβαν μαζί με τους συνεργαζόμενους 713 ψήφους (622 το 2022) και αντίστοιχα 8 αντιπροσώπους από 7.

Μείωση κατέγραψαν οι παρατάξεις

της ΑΣΕ (ΠΑΜΕ) με 466 ψήφους και 5 αντιπροσώπους (473 και 6 το 2022), της ΔΑΚΕ που έλαβε 457 ψήφους και 4 αντιπροσώπους (503 και 5), των ΣΥΝΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ-Νέα Αριστερά) με 140 και 1 αντιπρόσωπο (321 και 3) και ΠΕΚ (ΠΑΣΟΚ) με 36 χωρίς να εκλέξει αντιπρόσωπο (146 και 1). Οι Αγωνιστικές Κινήσεις πήραν 63 ψήφους (66), ενώ δεν κατέβηκε η παράταξη ΜΑΖΙ (41 το 2022). Άνοδο είχε η Αντεπίθεση των Εκπαιδευτικών που με 81 (72 το 2022) εκλέγει φέτος 1 αντιπρόσωπο.

Το καθοριστικό στοιχείο για το αποτέλεσμα ήταν η στάση της ηγεσίας της ΟΛΜΕ κατά την προηγούμενη διετία. Τόσο στην κρίσιμη μάχη ενάντια στην

αξιολόγηση, όσο και στα κρίσιμα θέματα που απασχολούν τον κλάδο των εκπαιδευτικών, από τον μισθό, το καθεστώς ανασφάλειας των... μόνιμα αναπληρωτών, την αντιεκπαιδευτική πολιτική. Είναι χαρακτηριστικό ότι μπροστά στις δικαστικές προσφυγές της κυβέρνησης ενάντια στη μορφή πάλης που μπλοκάρει την αξιολόγηση, η οποία είναι βασικό εργαλείο για την επιβολή της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής, η ΟΛΜΕ είτε αρνείται την επαναπροκήρυξή της είτε το έκανε μετά το κύμα αγωνιστικών αποφάσεων επαναπροκήρυξης των τοπικών ΕΛΜΕ. Οι Παρεμβάσεις είχαν πρωταγωνιστικό ρόλο σε αυτή τη δυναμική.

Αγγελος εξάγγελος μας ήρθε από μακριά, για να μας πει ότι... πρέπει να ιδιωτικοποιηθεί το νερό της Θεσσαλίας. Ο λόγος για την ολλανδική εταιρεία HVA International, την «Εμπορική Ένωση του Άμστερνταμ», όπως μεταφράζεται στα ελληνικά η επωνυμία της, η οποία μεταξύ άλλων εξόχως προβληματικών προτάσεων εισηγήθηκε προ εβδομάδων τη δημιουργία Οργανισμού Διαχείρισης Υδάτων Θεσσαλίας (ΟΔΥΘ) με τη μορφή Νομικού Προσώπου Ιδιωτικού Δικαίου. Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά.

Όσο ακόμα τεράστιες εκτάσεις στην αγροτική «καρδιά» της χώρας βρίσκονταν κάτω από τόνους λάσπης, και ενώ σω οι κάτοικοι της Θεσσαλίας μετρούσαν τις πληγές τους – και νεκρούς, από την κυβέρνηση και τις τοπικές αρχές τέθηκε επί τάπητος το ζήτημα της δημιουργίας μιας ενιαίας αρχής διαχείρισης των υδάτων της περιοχής. Σε ένα αφαιρετικό, επιστημονικό επίπεδο, η διαχείριση των υδάτων αποτελεί αδήριτη αναγκαιότητα, ιδίως στην εποχή της κλιματικής κρίσης. Είναι γεγονός ότι τα υδατικά συστήματα της Θεσσαλίας, όπως και πολλών άλλων περιοχών της χώρας, έχουν καταπονθηθεί από την αντιμετώπισή τους ως ένα φυσικό πόρο που θα υπάρχει εσαεί, ανεξαρτήτως χρήσης ή σπατάλης. Κάτι που επιβεβαιώνουν οι χιλιάδες γεωτρήσεις στον θεσσαλικό κάμπο και η συνακόλουθη υποχώρηση του υδροφόρου ορίζοντα ακόμα και στα -300 μέτρα.

Στη ζωή, όμως, καμιά ενέργεια δεν μπορεί να ξεφύγει από το προαιώνιο ερώτημα «ποιος, ποιον». Ποιος θα διαχειρίζεται τα ύδατα, για ποιον και σε βάρος τίνος. Ζητήματα που συνδέονται με το κομβικό διακύβευμα, εάν δηλαδή το νερό αποτελεί δημόσιο, κοινωνικό αγαθό ή ένα ακόμα εμπόρευμα, όπως δυσσιώνα προμήνυε η πρόσφατη επέκταση των αρμοδιοτήτων της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας στα απόβλητα και

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Γιώργος Μουρμούρης

Η ιδιωτικοποίηση-εξπρές του νερού ήταν μόνο η αρχή

► Οι Ολλανδοί, ο ΟΔΥΘ και η παράδοση σε ιδιώτες

τα ύδατα (εξού και η μετονομασία της σε ΡΑΑΕΥ).

Η «Εμπορική Ένωση του Άμστερνταμ» επέλεξε συνειδητά να προτείνει τη σύσταση του ΟΔΥΘ ως Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου με τη μορφή Ανώνυμης Εταιρείας, «προκειμένου να ακολουθήσει τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας στο βαθμό που αυτό ανταποκρίνεται αποτελεσματικότερα στους τομείς της δραστηριότητάς του ως παρόχου υπηρεσιών ύδατος».

Βεβαίως, όπως φαίνεται, η ολλανδική εταιρεία της οποίας προΐσταται ο Έλληνας Μιλτιάδης Γκουζούρης, με προηγούμενη θητεία μεταξύ άλλων σε κρατικούς οργανισμούς (σύμβουλος του υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης Αθ. Τσαυτάρη στην κυβέρνηση Σαμαρά,

σύμβουλος στο έργο ίδρυσης του ενιαίου φορέα εξαγωγών του υπουργείου Ανάπτυξης, σύμβουλος του προέδρου του ΟΑΣΑ) μάλλον ανέλαβε να ντύσει με το κύρος της επωνυμίας τις προελημμένες αποφάσεις.

Και αυτό γιατί ήδη από το βήμα της ΔΕΘ, στις 16 Σεπτεμβρίου (δέκα ημέρες μετά την πλημμύρα), ο ίδιος ο Κυριάκος Μητσοτάκης είχε προαναγγείλει τη δημιουργία του ΟΔΥΘ, δηλώνοντας: «Με απόφασή μου συγκροτείται άμεσα ο Οργανισμός Διαχείρισης Υδάτων Θεσσαλίας, υπαγόμενος στα Υπουργεία Υποδομών και Περιβάλλοντος». Άλλωστε η δημιουργία του ΟΔΥΘ, αν και αποτελεί μέρος του master plan της HVA, διαμορφώθηκε τάχιστα σε νομοσχέδιο και τέθηκε σε

παράλληλη διαβούλευση μόλις οκτώ ημερών (7-15 Απριλίου). Ψηφίστηκε στο πλαίσιο νομοσχεδίου του ΥΠΕΝ με «ρυθμίσεις για την αντιμετώπιση των πολυεπίπεδων επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής» αποκλειστικά από τους βουλευτές της ΝΔ, την Παρασκευή 26 Απριλίου.

Καταγγέλλοντας τη βιασύνη να θεσπιστεί η μεταβίβαση όλων των υδάτινων πόρων της Θεσσαλίας σε μια Ανώνυμη Εταιρεία, οι περιβαλλοντικές οργανώσεις Ελληνική Εταιρία Προστασίας της Φύσης, Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία, Greenpeace και WWF Ελλάς ανέφεραν σε κοινή ανακοίνωση ότι «η κυβέρνηση θεωρεί σαν μόνη ενδεδειγμένη λύση την ιδιωτικοποίηση των υδάτινων πόρων και την επιβάρυνση των οικοσυστημάτων με βαρύτατο οικολογικό αποτυπώματος επεμβάσεις».

«Μια από τις εξουσίες με τις οποίες προικοδοτείται ο νέος οργανισμός, είναι η διαμόρφωση τιμολογιακής πολιτικής, δηλαδή τιμολόγησης του νερού», σημείωναν ακόμα. «Το master plan της HVA προβλέπει υψηλότατη μισθολογική πολιτική για τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του Water Management Organisation (για 10 διευθυντές και έναν δικηγόρο από την ελεύθερη αγορά ζητάει ετησίως 3 εκατομμύρια ευρώ) {...} Από αυτές τις διατάξεις γίνεται αμέσως αντιληπτό ότι τους υπέρογκους μισθούς θα τους πληρώνουν οι Θεσσαλοί αγρότες».

Η μάχη για το νερό μόλις άρχισε

Η απόφαση για ιδιωτικοποίηση των υδάτων της Θεσσαλίας φαίνεται πως ήταν ειλημμένη προ πολλού, προκειμένου αφενός να προκύψουν υπεραξίες για τα στελέχη και τους αυριανούς μετόχους του ΟΔΥΘ, αφετέρου να προωθηθεί η διαδικασία αναδιάρθρωσης της αγροτικής παραγωγής με οριστική συγκέντρωση της γης σε λίγους. Η Αριστερή Παρέμβαση Θεσσαλίας ήδη από το 2019, επί ΣΥΡΙΖΑ, προειδοποιούσε ότι κυβέρνηση και ΕΕ «βάζουν για πρώτη φορά την έννοια του “κόστους πόρου”, με την οποία ένα δημόσιο φυσικό αγαθό απαραίτητο για τη ζωή κάθε έμβιου όντος πάνω στον πλανήτη μετατρέπεται σε εμπόρευμα, το κόστος του οποίου καλείται να επωμιστεί ο λαός της Θεσσαλίας. Από εδώ και πέρα όποιος έχει χρήματα και μπορεί να το αγοράσει, θα έχει νερό».

Από τον Σεπτέμβριο, την επομένη της καταστροφής του «Ντάνιελ», τόνιζε ότι η καταστροφή της Θεσσαλίας εμφανίζεται ως «ευκαιρία κερδοφορίας

για κράτος και κεφάλαιο», ενώ στις 27 Μαρτίου υπογράμμιζε ότι «άμεσες προτεραιότητες του ΟΔΥΘ θα είναι η τιμολόγηση του νερού με όρους που θα διασφαλίζουν την κερδοφορία του και η ανάθεση (μέσω

εργολαβιών ή ΣΔΙΤ) της συντήρησης και λειτουργίας των δικτύων μεταφοράς και διανομής του νερού σε κατασκευαστικές εταιρείες, με αποτέλεσμα να αυξηθούν περαιτέρω οι χρεώσεις στην τιμή της χρήσης του νερού. Το γεγονός αυτό θα επιφέρει τελειωτικό χτύπημα όχι μόνο στους μικρούς αγρότες αλλά και σε μεσαία στρώματα».

«Πρόκειται καθαρά για ένα ακόμη σχέδιο αρπαγής γης από τη φτωχομεσαία αγροτιά, αναδιανομής του πλούτου προς όφελος των λίγων κι ισχυρών. Είναι φανερό ότι η μεθόδευση ιδιωτικοποίησης του νερού της Θεσσαλίας μέσω της παράδοσης της διαχείρισης σε ΑΕ, αποτελεί προπομπό για την υπόλοιπη χώρα», σημείωνε ακόμη η Αριστερή Παρέμβαση Θεσσαλίας. Και πράγματι στις 28 Απριλίου, δύο μόλις ημέρες μετά τη σύσταση του ΟΔΥΘ, ο περιφερειάρχης Πελοποννήσου Δημήτρης Πτωχός προανήγγειλε τη σύσταση αντίστοιχου Ενιαίου Φορέα Διαχείρισης Υδάτων στην Πελοπόννησο. Η μάχη για το νερό έχει αρχίσει...

ERTFLIX

Από την Περόνα στο Πριν την επανάσταση

► Σινεφίλ προτάσεις
για το Πάσχα

ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ταινίες που άφησαν εποχή, είναι διαθέσιμες δωρεάν στο ERTFLIX. Σε αυτές ξεχωρίζουμε το *Πριν την Επανάσταση* (1964) του Μπερνάντο Μπερτολούτσι. Είναι μια ταινία της πιο πολιτικοποιημένης και ριζοσπαστικής πρώιμης περιόδου του σπουδαίου σκηνοθέτη, την οποία γύρισε όταν ήταν μόλις 22 ετών. Διηγείται την ιστορία του Φαμπρίτσιο, ενός 20χρονου κομμουνιστή φοιτητή από την Πάρμα, με αστική καταγωγή, που αμφιπαλαιώνεται μεταξύ της μαρξιστικής του ιδεολογίας και της τάσης ενσωμάτωσης στο σύστημα που του επιβάλλεται. Αυτός ο διχασμός εκφράζεται και στην ερωτική του ζωή. Ο σκηνοθέτης προσπαθεί με μια μεταμοντέρνα μαρξιστική οπτική να εκφράσει τους προβληματισμούς και τα αδιέξοδα, πολιτικά, ηθικά και κοινωνικά, σε μια εξαιρετικά παραχώδη περίοδο. Στις ταινίες που προτείνουμε δεν θα μπορούσαμε να μην αναφέρουμε την αριστουργηματική *Περόνα* (Έρωτες χωρίς φραγμό, 1966) του μεγάλου Ίνγκμαρ Μπέργκμαν, ένα μοναδικό καλλιτεχνικό επίτευγμα που σχεδόν 60 χρόνια μετά σε προκαλεί να το αποκωδικοποιήσεις. Θεωρείται η ταινία για την οποία έχουν γραφτεί τα περισσότερα κείμενα από καταβολής κινηματογράφου και αυτή που έχει επηρεάσει περισσότερο από κάθε άλλη το λεγόμενο ψυχολογικό κινηματογράφο από την «Οδό Μαλχόλαντ» μέχρι το «Ρέκβιεμ για ένα όνειρο» και τον «Μαύρο Κύκνο». Ακόμα διαθέσιμη στην πλατφόρμα είναι η ταινία *Κραυγές και ψίθυροι* του ίδιου σκηνοθέτη αλλά και πιο σύγχρονες σινεφίλ παραγωγές όπως το *Δεν υπάρχει κακό*, η μεταφορά του Μάρτιν Ίντεν του Τζακ Λόντον, το *Μια κρυφή ζωή* και άλλες.

Έφη **Καραγάλιου**

Όσο συνεχίζουν οι αναπαράστασεις της δυστοπίας να κυριαρχούν σε μικρή και μεγάλη οθόνη, οι επιτυχημένες μεταφορές βιντεοπαιχνιδιών αποτελούν ένα σχετικά πρόσφατο γεγονός. Από το *The Last of Us*, τώρα το *Fallout* έρχεται να διηγηθεί τη δική του ιστορία καταστροφής και επιβίωσης, 200 χρόνια μετά τον πυρηνικό πόλεμο ΗΠΑ-Κίνας του 2077, η ανθρωπότητα προσπαθεί να επιβιώσει σε υπόγεια καταφύγια, πιστεύοντας ότι δεν έχει απομείνει τίποτα στην επιφάνεια. Παρ' όλα αυτά η ζωή συνεχίζεται, με τα πυρηνικά απόβλητα να έχουν δημιουργήσει δικέφαλες αγελάδες, τεράστιες κατασάριδες και μεταλλαγμένους ανθρώπους.

Ο πολιτισμός και η αισθητική της σειράς όσο και του παιχνιδιού έχουν ξεκάθαρες αναφορές στην Αμερική της δεκαετίας του '50. Ο ρετροφουτουρισμός και ο απόηχος ενός Ψυχρού Πολέμου, που δεν έληξε ποτέ, κυριαρχούν μαζί με την τυπική αντικομμουνιστική παράνοια της εποχής. Ο κόσμος που προβάλλεται τελικά μοιάζει περισσότερο σαν μια προέκταση ή μια παρόξυνση του δικού μας, παρά σαν μια εναλλακτική πραγματικότητα. Στο σύμπαν της σειράς, σε αντίστιξη με τη δική μας πραγματικότητα, η σχεδόν μακαρθική υπερ-αυταρχικότητα και το κεφάλαιο δεν είναι σε καμία περίπτωση ασύμβατα: ο ανταγωνισμός των ολιγαρχών της πολεμικής βιομηχανίας για έλεγχο του μονοπωλίου των υπόγειων καταφυγίων είναι εκείνος που θα δώσει χώρο στην πυρηνική απειλή και θα δικαιολογήσει την όποια στρατιωτική υπερθωράκιση. Ο δημόσιος χώρος καταστρέφεται συθέμελα και η καταστροφή αντιμετωπίζεται όχι ως ένα γεγονός που συμβαίνει αλλά ως κάτι που βιώνεται. Το αίτιό της μοιάζει θολό και χαμένο μέσα στη δίνη του χρόνου, δίνοντας χώρο σε δεισιδαιμονίες και κανιβαλιστικές συμπεριφορές.

Μακαρθισμός, ολοκληρωτισμός και η ζωή μετά την πυρηνική καταστροφή βρίσκονται στην καρδιά της νέας επίκαιρης σειράς της Amazon. Όπως λέει και ο Λεξ: «Να βλέπουμε *Fallout*, να ευχόμαστε μην το ζήσουμε».

Fallout: Ο καπιταλιστικός ρεαλισμός στην μικρή οθόνη

Με ένα κομμένο κεφάλι που ενδεχομένως να κρατά τη λύση στο πρόβλημα αυτού του κόσμου, η Λούσι, που μεγάλωσε σε υπόγειο καταφύγιο, έρχεται σε επαφή με την κοινωνία στην επιφάνεια προκειμένου να σώσει τον πατέρα της. Στο ενδιάμεσο θα συναντήσει έναν μεταλλαγμένο αλλά και το μέλος ενός τεχνοκρατικού στρατιωτικού τάγματος και θα περιπλανηθούν στις παρατημένες, αχανείς και έρημες εκτάσεις της Καλιφόρνιας. Η δυνατή ερμηνεία της πρωταγωνίστριας Έλα Παρνέλ και ο καλογραμμένος χαρακτήρας του αινιγματικού καουμπούι Γκάουλ, σε συνδυασμό με την επική σκηνοθεσία και τη μουσική επένδυση, κρατούν αμείωτο το ενδιαφέρον στο σύνολο των οκτώ μονόωρων επεισοδίων.

Το στοιχείο που κερδίζει το *Fallout* σε σχέση με άλλες μεταφορές βιντεοπαιχνιδιών σε μικρή και

«Είναι ευκολότερο να φανταστούμε το τέλος του κόσμου παρά το τέλος του καπιταλισμού»

“

μεγάλη οθόνη είναι ότι δημιουργεί εκ νέου χαρακτηριστικές χωρίς να είναι πιστή αναφορά. Έτσι οι θεατές δεν γνωρίζουν τι να περιμένουν και αποφεύγεται μέχρι ενός σημείου η μη-παραγωγική σύγκριση μέσω των social media. Παράλληλα αποτελεί ένα τηλεοπτικό προϊόν που επιχειρεί να προσεγγίσει τόσο τους φαν των βιντεοπαιχνιδιών αλλά και όσα άτομα δεν είναι εξοικειωμένα με το σύμπαν του franchise. Κάπως έτσι οι πωλήσεις του τελευταίου βιντεοπαιχνιδιού του 2015 στην Ευρώπη αυξήθηκαν κατά 7500% μέσα στην εβδομάδα που κυκλοφόρησε η σειρά. Φαίνεται λοιπόν ότι το μέλλον της τηλεόρασης σταδιακά αλλάζει, καθώς εισάγονται νέοι παράγοντες τόσο στη διανομή από τις streaming πλατφόρμες όσο τελικά και στη δημιουργική διαδικασία της ίδιας της μυθοπλασίας.

«Εμπρός: ένα ελεύθερο αυτοδιαχειριζόμενο θέατρο»

Μετά την πρεμιέρα στο 26^ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης το ντοκιμαντέρ της Άλκηστις Καφετζή «Εμπρός: ένα ελεύθερο αυτοδιαχειριζόμενο θέατρο» έρχεται στην Αθήνα για τρεις προβολές (9, 10 και 11 Μαΐου στις 9 μ.μ.) στην κατάληψη του ελεύθερου αυ-

τοδιαχειριζόμενου θεάτρου Εμπρός. Το ντοκιμαντέρ δίνει την ιστορία του εγχειρήματος και επιχειρεί να εξερευνήσει τη σημασία αυτού του χώρου και τη δύναμη της συλλογικής δράσης, της αυτοδιαχείρισης, της πολυφωνίας και της αντίστασης. Εξετάζει επίσης τις προκλήσεις και τις πολυπλοκότητες

που προκύπτουν όταν κάποιος δρα έξω από τις παραδοσιακές δομές της κοινωνίας. Πρόκειται για μία ανεξάρτητη παραγωγή, χωρίς καμία χρηματοδότηση η οποία πραγματοποιήθηκε μέσα σε πλαίσια αλληλοβοήθειας. Η είσοδος είναι ελεύθερη με ελεύθερη συνεισφορά.

Αντώνης Κυριακάκης, σκηνοθέτης, κειμενογράφος
Γιώργος Πατεράκης, σκηνοθέτης

Συνέντευξη στον Κυριάκο **Νασόπουλο**

► Πώς θα περιγράφατε την παράσταση με λίγες λέξεις;

Αντώνης Κυριακάκης: Η παράσταση είναι ένα ντοκουμέντο. Από σεβασμό προς τους στρατιώτες και τις οικογένειές τους, αλλάξαμε τα ονόματα των εμπλεκόμενων, αλλά τα γεγονότα που αφηγούμαστε είναι πέρα ως πέρα αληθινά.

► Κατά πόσο οι μαρτυρίες των ημερολογίων των στρατιωτών ταυτίζονται με το επίσημο αφήγημα περί Μικρασιατικής Εκστρατείας;

Αντώνης Κυριακάκης: Το αφήγημα της Μικρασιατικής Εκστρατείας δεν θα λέγαμε πως ήταν και πολύ ξεκάθαρο από την αρχή μέχρι το τέλος. Ερχόταν σε συνέχεια της πολιτικής του Βενιζέλου και την ιδέα της Μεγάλης Ελλάδας. Μέχρι το 1920 που η Ελλάδα σημειώνει πάρα πολλές επιτυχίες, τόσο πολιτικά όσο και στρατιωτικά, υπάρχει μεγάλος ενθουσιασμός.

Οι στρατιώτες περιγράφουν διονυσιακές σκηνές στα χωριά της Μικράς Ασίας: «Ο ήλιος της 15ης Μαΐου βρήκε όλο το Αϊδίνι στους δρόμους. Εκατό κορίτσια με μάτια δακρυσμένα έσπευσαν να φιλήσουν τον πρώτον Έλληνα στρατιώτη που εισήλθεν εις το Αϊδίνιον, τον Μιλτιάδη Πουλαράκη, δεκανέα από τα Φάρσαλα. Ολόκληρα ποιμνία έστενάζαν εις την σούβλαν. Κι' όλοι οι φούρνοι έψηναν τά ψωμιά και τά γλυκίσματα των στρατιωτών. Όλα τά σπίτια ανοικτά, μέ στρωμένα τραπέζια. Άγώνες όμηρικοί μεταξύ των κατοίκων του Αϊδινίου, ποιάς θά φιλοξενήση περισσοτέρους».

Μετά τις εκλογές όμως και την πτώση του Βενιζέλου, πολλοί θέλουν να σταματήσουν την Εκστρατεία. Η πρόταση φτάνει μέχρι και έξω από την Άγκυρα και εκεί σχεδόν δεν υπάρχει ελληνική ψυχή. Τότε ξεκινούν οι λιποταξίες, οι εμφύλιες συγκρούσεις, η Ελλάδα χρεοκοπεί και όλοι θέλουν να γυρίσουν σπίτια τους. Η κυβέρνηση θέλει να συνεχίσουμε μέχρι να πέσει η κυβέρνηση του Κεμάλ αλλά δυστυχώς αυτό δεν θα συμβεί με αποτέλεσμα τον ξεριζωμό του Ελληνισμού από τη Μικρά Ασία.

► Ενώ στην πεζογραφία έχει πολλές φορές καταγραφεί η περιπέτεια της Μικρασιατικής Εκστρατείας με τα μάτια των «από κάτω», δεν γνωρίζουμε άλλη περίπτωση που το '22 να ενέπνευσε μια θεατρική παράσταση. Πώς αντιμετωπίζετε αυτό το τόλμημα;

Γιώργος Πατεράκης: Το ίδιο το ιστορικό γεγονός είναι πολύ σύνθετο και καθοριστικό. Τα θέματα που προκύπτουν είναι πολύ ευαίσθητα και αυτό θέλει μεγάλη προσοχή, είναι μεγάλο στοίχημα να μην ειπωθεί κάτι που δεν υπάρχει πρό-

Το έργο *Το Όνειρο της Ιωνίας: Η Μικρασιατική Εκστρατεία μέσα από τα ημερολόγια των στρατιωτών* κάνει πρεμιέρα την Παρασκευή 10 Μαΐου στο θέατρο Χώρος. Για την ενδιαφέρουσα παράσταση, στην οποία το *Prin* είναι χορηγός επικοινωνίας, μιλάμε με τους σκηνοθέτες της, Αντώνη Κυριακάκη και Γιώργο Πατεράκη.

Το όνειρο της Ιωνίας: Πώς η ιστορία βιώνεται από τους ανθρώπους

«Ο κόσμος αλλάζει με τις διεκδικήσεις στους δρόμους. Το θέατρο μπορεί όμως να βάλει τη σπίθα για να ανάψει αυτή η πυρκαγιά»

θεση να ειπωθεί. Το 2024 έννοιες όπως «έθνος», «εκστρατεία», «μεγάλη ιδέα» είναι τόσο απόμακρες και φορτισμένες που δεν τολμάμε να τις αγγίξουμε και να ψηλαφίσουμε τη γενεαλογία τους, ενώ έχουν καθορίσει σε μεγάλο βαθμό τον παρόν που ζούμε. Δυστυχώς αυτό τις αφήνει διαθέσιμες για αναθεωρητισμούς πολύ αμφιβόλου ποιότητας και πρόθεσης. Στόχος μας είναι να αγγίξουμε κάποια θέματα για να ξεκινήσει συζήτηση στο επίπεδο το δικό μας, των ανθρώπων που είναι αντίστοιχοι με τους ανθρώπους που έζησαν αυτά τα ιστορικά γεγονότα.

► **Μας συστήνετε την παράσταση ως ένα «ένα αντιπολεμικό έργο που έχει ως στόχο να φωτίσει τις παθογένειες της ελληνικής κοινωνίας που εδώ και 100 χρόνια παραμένουν σθεναρά ίδιες!».** Ποιες είναι οι παθογένειες αυτές και πώς αναδεικνύονται από τα ημερολόγια των στρατιωτών;

Γιώργος Πατεράκης: Στα ημερολόγια των στρατιωτών είναι πολύ φανερό, εκτός των άλλων, η αναντιστοιχία των καταστάσεων και των προκλήσεων που αυτές θέτουν, με τις αποφάσεις διαχείρισής τους. Η επικράτηση προσωπικών συμφερόντων έναντι των συμφερόντων του συνόλου, αδυναμία διαχείρισης της δύναμης, της εξουσίας, της νίκης και η αμνηστία που αυτές προκαλούν, με μοναδική επιλογή το ακραίο δίπολο αφεντικού και δούλου, είναι παράγοντες που καταλήγουν στην επιλογή της θέσης του θύματος ως μία θέση με πολύ λίγες ευθύνες απέναντι στην πραγμα-

τικότητα. Όποιο άτομο ζει σε αυτήν τη χώρα έχει εξοικειωθεί με αυτές τις αισθήσεις, και το να βλέπουμε και να παραδεχόμαστε την ύπαρξή τους είναι το πρώτο βήμα προς μια ενηλικίωση η οποία δεν είναι στην κατεύθυνση της γραφειοκρατίας, της σοβαροφάνειας και της εμμονής για εξουσία, αλλά προς την κατεύθυνση της ζωτικότητας, της ισότητας και της συνύπαρξης.

► **Στο σημείωμα του συγγραφέα διαβάζουμε ότι η Μικρασιατική Καταστροφή έχει μείνει στη συλλογική μνήμη ως ένα εθνικό τραύμα, που δεν αντιμετωπίσαμε ποτέ με ειλικρίνεια, αλλά το «πασαλείψαμε».** Πώς συμβάλλει η παράσταση στην επούλωση αυτού του τραύματος;

Αντώνης Κυριακάκης: Η παράσταση, όπως και κάθε παράσταση, οφείλει να φέρνει την αφορμή για να συζητήσουμε και να ζυμωθούμε πάνω σε ένα θέμα.

Κι όχι για να πάρει μια θέση και να γίνει διδακτική. Προσωπικά, δεν πιστεύω πως το θέατρο μπορεί να αλλάξει τον κόσμο. Ο κόσμος αλλάζει με τις διεκδικήσεις στους δρόμους. Το θέατρο μπορεί όμως να βάλει τη σπίθα για να ανάψει αυτή η πυρκαγιά.

► **Γιατί να δει ένας νέος σήμερα την παράσταση; Πώς αφορούν τα βάσανα των στρατιωτών της Μικρασιατικής Εκστρατείας έναν σημερινό εικοσάρι;**

Γιώργος Πατεράκης: Η παράσταση δεν στοχεύει σε ένα κοινό με ηλικιακούς όρους. Δεν στοχεύουμε στην ανάδειξη των βασάνων των στρατιωτών αλλά στο πώς τα ιστορικά γεγονότα βιώνονται από τους ανθρώπους. Τη δύναμη και την ορμή που έχουν τα γεγονότα αυτά και το πόσο εύκολα μπορούν να σε παρασύρουν και να σε απορροφήσουν σε πράξεις και επιλογές που ούτε φαντάζεσαι ούτε και θα έκανες, αν δεν βρισκόσουν μέσα «στο ρούφουλά τους». Καλώς ή κακώς, η θέση των απλών ανθρώπων είναι στην μέση των γεγονότων, είναι ψευδαίσθηση ότι κανείς βρίσκεται εκτός συνθηκών και κρίνει ή σκέφτεται αντικειμενικά. Όλα τα άτομα σκεφτόμαστε μέσα από τα πλαίσιά μας. Οι στρατιώτες της Μικρασιατικής Εκστρατείας ήταν στα είκοσί τους όταν ξεκίνησαν, αυτή είναι και η ηλικία των ηρώων στην παράστασή μας. Η παράσταση και η πρόθεσή μας δεν είναι διδακτική, αλλά αναζητά άτομα για να συνομιλήσει για κάτι που όλ' μας βιώνουμε.

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

► Διαρκείς έφοδοι κατά ΚΚ Ισραήλ-Χαντάς

Στο στόχαστρο των δυνάμεων καταστολής του σιωνιστικού κράτους-δολοφόνου βρέθηκαν για μια ακόμη φορά τα γραφεία του ΚΚ Ισραήλ και του συνασπισμού Χαντάς στον οποίο συμμετέχει. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, επίκεντρο ήταν η πόλη της Ναζαρέτ, με την έφοδο των ένοπλων αστυνομικών και στρατιωτών να γίνεται την Παρασκευή 26 Απριλίου, μία μέρα πριν από την προγραμματισμένη διαδήλωση αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό. Κατά τη διάρκειά της, έγιναν τουλάχιστον δύο συλλήψεις, ενώ κατασχέθηκαν ακόμη και... κάδρα με την αιτιολογία ότι μπορούσαν να μετατραπούν σε όπλα. Το σίγουρο είναι ότι με τον τρόπο αυτό, ενώ το Ισραήλ συνεχίζει τη σφαγή στη Γάζα και ετοιμάζεται πυρετωδώς και για την εισβολή στη Ράφα, το τελευταίο καταφύγιο για περίπου 1,5 εκατ. αμάχους, αποδείχθηκε για μια ακόμη φορά στην πράξη τι σημαίνει να είσαι «η μοναδική δημοκρατία στη Μέση Ανατολή».

Αυτή ήταν η εικόνα στο κέντρο της Ιστανμπούλ το πρωί της Πρωτομαγιάς, καθώς οι δυνάμεις καταστολής είχαν απαγορεύσει την πρόσβαση στην πλατεία Ταξίμ για τους απεργούς, τους οποίους αντιμετώπισαν με αντλίες νερού, πλαστικές σφαίρες και συλλήψεις. Φαίνεται, όμως, ότι τη δόξα του Ερντογάν ζήληψε και ο Μακρόν, μιας και ανάλογες μέθοδοι εφαρμόστηκαν και στο Παρίσι.

► Φταίνει οι Παλαιστίνιοι και οι αλληλλέγγυοι!

Την ίδια στιγμή, στο διπλωματικό παζάρι το οποίο διεξάγεται στις πλάτες του παλαιστινιακού λαού, οι Αμερικανοί αποδεικνύουν για πολλοστή φορά με ποιανού το μέρος είναι. Ο υπουργός Εξωτερικών, Άντονι Μπλίνκεν, δήλωσε δημοσίως ότι το μοναδικό πρόβλημα για την εκχειρία είναι η Χαμάς - και όχι, φυσικά, ο Νετανιάχου ο οποίος ηγείται της κυβέρνησης και του στρατού του κράτους-δολοφόνου. Και τι άλλο να

έλεγε, άλλωστε, όταν ο Τζο Μπάιντεν κατηγορήσει τους καταληψίες στο Κολούμπια και άλλα πανεπιστήμια ως «κήρυκες μίσους», οι οποίοι αρνούνται τον... πολιτισμένο διάλογο και προτιμούν τις βιαιοπραγίες. Αν νομίζετε, λοιπόν, ότι μόνο η Ελλάδα έχει το προνόμιο να ακούγονται τέτοιου είδους επιχειρήματα, είστε βαθιά γελασμένοι. Τα ίδια συμβαίνουν στις ΗΠΑ, τη Γαλλία, τη Γερμανία, τη Βρετανία και αλλού. Αυτοί θέλουν να συνεχίσουν να σκοτώνουν και εμείς να συζητάμε.

► Το ακροδεξιό έγκλημα στην Οδησό

Δέκα χρόνια συμπληρώθηκαν στις 2 Μαΐου, από το έγκλημα που διέπραξαν το 2014 οι φασίστες και νεοναζί της Ουκρανίας στην Οδησό, πολιορκώντας και πυρπολώντας το «Σπίτι των Συνδικάτων» στην πόλη. Όπως είναι γνωστό, χιλιάδες μέλη του Δεξιού Τομέα και πυρήνων χούλιγκαν, στο πλαίσιο του πογκρόμ εναντίον όσων διαφωνούσαν με το πραξικόπημα της Μαϊντάν που είχε προηγηθεί, περικύκλωσαν το κτίριο όπου έκαψαν

ζωντανούς δεκάδες συνδικαλιστές και διαδηλωτές που είχαν αναζητήσει καταφύγιο σε αυτό (για 42 κάνει λόγο ο επίσημος απολογισμός), ενώ στη συνέχεια ξυλοκοπούσαν μέχρι θανάτου όσους προσπαθούσαν να ξεφύγουν από τις φλόγες, σκοτώνοντας και τραυματίζοντας πολλούς ακόμη ανθρώπους. Ο Δεξιός Τομέας έκανε τότε λόγο για «λαμπρή σελίδα στην ιστορία» της Ουκρανίας - ενώ η Δύση είτε αποσιωπά το γεγονός είτε χαρακτηρίζει τους δολοφόνους ήρωες του πολέμου με τη Ρωσία.

Κόσμος ανάποδα

του Γιώργου Μιχαηλίδη

Η Ευρώπη «πρωταθλήτρια» στην άνιση κατανομή του πλούτου

Μπορεί τα δύο τρίτα των πιο αναπτυγμένων οικονομικά κρατών του πλανήτη να βρίσκονται στην Ευρώπη, αυτό δεν σημαίνει όμως πως η οικονομική ανισότητα είναι απύσχα ή έστω μειώνεται σε αυτήν. Με βάση τις τελευταίες μετρήσεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και άλλων διεθνών φορέων που ασχολούνται με το ζήτημα της ανισοκατανομής του πλούτου, η κατάσταση στην Ευρώπη είναι ζοφερή. Πιο συγκεκριμένα, το πλουσιότερο 10% φέρει να κατέχει το 67% του πλούτου, ενώ στις χώρες της ευρωζώνης το 5% που βρίσκεται στην κορυφή της πυραμίδας νέμεται το 43%. Αντιθέτως, στο φτωχότερο 50% αναλογεί μόλις το 1,2% του υπάρχοντος πλούτου, ο οποίος είναι μεν αυξανόμενος ωστόσο το γεγονός της προκλητικής ανισοκατανομής δεν αλλάζει. Μάλιστα, σύμφωνα με την ΕΚΤ, στη σχετική αύξηση του πλούτου μιας μεγαλύτερης μερίδας του πληθυσμού έχει συμβάλει

η άνοδος της αξίας των ακινήτων, καθώς 6 στους 10 υπολογίζεται ότι είναι ιδιοκτήτες τουλάχιστον ενός. Την ίδια στιγμή, οι εκατομμυριούχοι στην Ευρώπη πολλαπλασιάζονται με αμείωτο ρυθμό, αφού στην αρχή του 21^{ου} αιώνα ήταν περίπου 3,5 εκατομμύρια ενώ μέχρι το 2027 αναμένεται να ξεπεράσουν τα 23 εκατομμύρια.

Ένα ακόμη ενδιαφέρον στοιχείο είναι ότι είναι οι πλουσιότερες χώρες αυτές που κατά κανόνα διακρίνονται για τις μεγαλύτερες ανισότητες στην κατανομή του πλούτου, παρά το γεγονός ότι λόγω των μεγάλων οικονομικών μεγεθών τους θα μπορούσαν να εξασφαλίζουν σχετικά καλύτερες συνθήκες ζωής για τα φτωχότερα στρώματα των κοινωνιών τους. Εντυπωσιάζει, για παράδειγμα, το γεγονός ότι η Σουηδία έχει τις μεγαλύτερες οικονομικές ανισότητες εντός της ΕΕ, αφού τόσο το πλουσιότερο 10%, όσο και το πλουσιότερο 1% της χώρας νέμονται το εντυπωσιακά

μεγαλύτερο ποσοστό του ΑΕΠ, κάτι που ειδικό αποδίδουν στην απουσία φορολόγησης του πλούτου, της κληρονομιάς και της περιουσίας αλλά και τους πολύ χαμηλούς φόρους στις επιχειρήσεις. Αξίζει δε να υπογραμμιστεί ότι μια μερίδα των πλουσιότερων Σουηδών είναι ιδιοκτήτες ιδιωτικών κλινικών και νοσοκομείων αφού το σύστημα υγείας της χώρας έχει ιδιωτικοποιηθεί σε μεγάλο βαθμό.

Όσο για την Ελλάδα, αυτή βρίσκεται στις χαμηλότερες θέσεις στην ΕΕ όσον αφορά την οικονομική ανισότητα, χωρίς αυτό να σημαίνει πως το επίπεδό της δεν παραμένει προκλητικό. Ωστόσο, αν επικεντρωθούμε στο πλουσιότερο 1% της χώρας, η Ελλάδα αμέσως σκαρφαλώνει στη δέκατη θέση, αφού αυτό κατέχει περίπου όσα και ο μισός πληθυσμός. Θα καταφέρει, άραγε, αυτό το 50% που δέχεται την εκμετάλλευση και καταλήστευσή του να φέρει την πυραμίδα της αδικίας ανάποδα;